ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம் 31

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது

இஃது

வில்லிபுத்தூராழ்வார்

அருளிச்செய்த

மூலமும்

காஞ்சீபுரம்

குமாரசுவாமிதேசிகராற்செய்த

பொழிப்புரையும்

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமண்ணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சூ - வெங்கிடாஜலமுதலியார்

குமாரர்

சூ. முனிசாமிமுதலியாரது

மாதவநிவாசவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1887 வரு

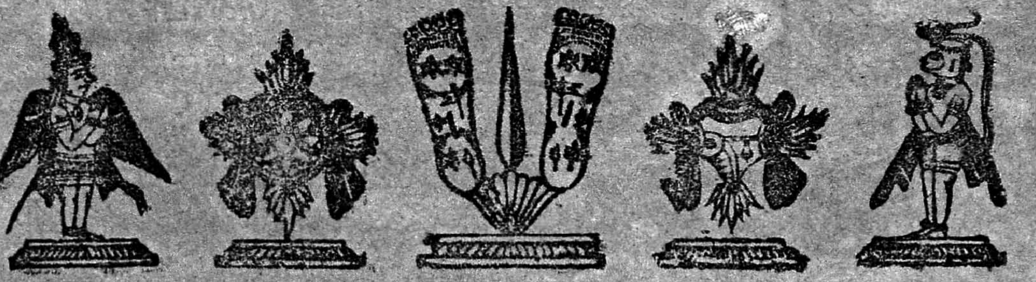

ஸ்ரீராமஜெயம்,

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமிதூது

மூலமும் - உரையும்,

காப்பு,

விநாயகர்துதி

நீடாழியுலகத்துமறைநாலொடைந்தென்றுநிலைநிற்கவே
வாடாததவவாழ்மைமுனிராஜன்மாபாரதஞ்சொன்னநாள்
ஏடாகவடமேருவெற்பாகவெண்கூரெழுத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதும்பிரானைப்பணிந்தன்புகூர்வாமரோ

(என்பது) நெடியகடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலே வேதம்நாலுடனே ஐந்தாம்வேதமென்னப் பிரசித்தமாக நிலைநிற்கக்குறையாத மெய்த்தவத்தையுடைய வேதவியாசமகாமுனிமஹாபாரதஞ் சொன்னநாளில் மஹாமேருமலையைக்கையேடாகப்பிடித்துத் தனதுகொம்பை வெள்ளியகூரையுடைய எழுத்தாணியாகக்கொண்டு அந்தபாரதகதையை யெழுதியவிநாயகக்கடவுளைப்பணிந்து பத்திசெய்வாம்-எ-று, (க)

சரஸ்வதிதுதி

பொருப்பிலேபிறந்துதென்னன்புகழிலேகிடந்துசங்கத்
திருப்பலேயிருந்துவையையாற்றிலேதவழ்ந்தபேதை
நெருப்பிலேநின்றுகற்றோர் நினைவிலேநடந்தோரேன
மருப்பிலேயயின்றபாவைமருங்கிலேவளர்கின்றாளே

(என்ப) பொதியமாமலையிலே சன்மித்துப்பாண்டியன் கீர்த்தியென்னும்பசும்பொற் றொட்டிலிலேகிடந்து சங்கப்பலகையிலே யிருந்து

வையையாற்றிலே திருஞானசம்பந்தர்விட்ட ஏட்டினிடமாகஎதிரே றித்தவழ்ந்த பேதையாகியசரஸ்வதி பின்புநெருப்பிலேபோடப்பச் சோலையாய் வேகாமல்நின்றி கற்றபேர்களை விலேநடந்து ஆதிவார முகக்கொம்பி லேமருவிய பூமிதேவிமருங்கிலே கிடைக்குங் குழம ணப்பிள்ளையாகவளர்கின்றாள் அக்கலைமகள்என்னுவிலே நிற்கும்படி க்கு நமஸ்கரிக்கிறேனென்றவாறு. (உ)

பாடற்றொகை.

தருமமெய்த்தருமனேவந் தாளிணைசிவப்பமாயோன்
அரவுயர்கொடியோன்பக்கலழகுறநாடிவேண்டித்
தூரகதவிரதமேறிந்தூதுபோய்மீண்டபாடல்
இரவியங்கதிர்போல்வீசுமிருசதத்தறுபத்தொன்றே

(எ-து) தருமமேயுவாயிருக்கின்ற-தருமராஜன்தனக்காகத் துரியோ தனனருகே தூதுபோகும்படியேவினதினாலே ஆதியராபரவஸ்துவா கியஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி நாலுவேதங்களினாலுங் காணப்படாதபா தாரவிந்தஞ் சிவக்கக்குதிரைகட்டிய அலங்கிருதமானஇரதத்தில்எழு ந்தருளி அஸ்தினபுரியென்னும் பட்டணத்திற்குப்போய்ச் சர்ப்பக் கொடியோனாகிய துரியோதனனை அழகுபொருந்தியநாடுகேட்டுஅவ னுடனேயுத்தப் பிரசங்கம்பேசி மீண்டதைக்குறித்தபாடல்சூரியகிர ணம்போலப்பிரகாசிக்கின்றஇருநூற்றறுபத்தொன்றும்.எ-று. (௩)

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதுதி

பேர்படைத்தவிஜயனுடன் மும்மைநெடும்பிறவியினும் பிரியா னாகிச், சீர்படைத்த கேண்மையினாற் றேரூர்தக்கிசைந்தருளுஞ்செங் கண்மாலைப், பார்மடைத்தசுயோதனர்க்குப் படையெடேனமரிலெ னப்பணித்தகோவைக் கார்படைத்தநிறத்தோளைக்கைதொழுவார் பி றவாழிக்கரைகண்டாரே

(எ-து) பூலோகமெங்கும் சவுரியத்தினாலே பேர்படைத்த அர்ச்சு னனுடனே இரணியவதைநிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது பிராக லாதனனாகியும்இராவணவதைநிமித்தமாக எழுந்தருளினபோதுவிபீ ஷணனாகியும்பூமிபாரந்தீர்ப்பதுகாரணமாக எழுந்தருளினபோதுஅர் ச்சுனனாகியும்இப்படிமூன்றவதாரத்திலும்பிரியாதவனாகியும்சீர்படை ந்தநட்பினாலே அந்தஅர்ச்சுனனுக்குரதசாரதியாக இசைந்தருளியசெ ந்தாமரைக்கண்களையுடைய திருமாலைபூமியையாளுகின்றதுரியோத னன்வந்துவேண்டினபோது அந்தப்பாரதயுத்தமுகத்திலேநான்ஆயுத ங்கையிலெடுப்பதில்லையென்றுஉறுதிசொன்னதேவராஜனேமேகவண் ணனான்ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியைக்கைதொழுதவர்கள்பிறப்பென்னுங்க டலைநீந்திமுத்தியாகியகரையைக்கண்டவர்களென்றவாறு, (௪)

நூல்

ஞானமன்போடினிதுரைத்துஞானமுனியகன்றதற்பின்சாபமே
ததானதண்டமெனுநிருபதருமமுறைபிற்புகலுந்தருதிநோக்கித் தூத
றுந்தண்டுளவோனைத் தூதுவிடுவதற்கெண்ணிச்சுனைகடோறுளமண
லந்திண்கிரிப்பெருந்தேனிறைக்குமெழிற்குருநாகினியம்பினனே

(எ-து) தருமபுத்திரமகாராஜன்வனவாசம்பன்னிரண்டுவருஷமும் அக்கியாதவாசம்ஒருவருஷமும் ஆகப்பதின்-மூன்றுவருஷமும்தொலைந்துஉபலாவியமென்னும்பட்டணமேவந்திருந்து துரியோதனபக்கல்உலூகமகாமுனியானதன்னுடையபுரோகிதனையனுப்பித்துரியோதனன்தன்னுடையதகப்பனானதிருதராட்டிரனுடனே உலாவிக்கொண்டுசஞ்சய மகாமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனை அழைத்துநீர் போய்ஞானப்பிரசங்கம்பண்ணித் தருமபுத்ராதியரை இன்னம் வனவாசம்போகத்தக்கதாகச்சொல்லிவாருமென்ன அந்தப்படியேபுரோகிதன்ஆசீர்வதித்துஞானப்பிரசங்கம்பண்ணிநீங்கள்இன்னந்தபசுபண்ணுவதே உறுதியென்றுசொல்லஇதைமறுத்து சத்துருசங்காரஞ்செய்து பிரதிக்கினைமுடிப்பேனென்று வீமசேனன்சொல்லியனுப்பஅந்தப்படியே சஞ்சயமகாமுனிபோனபின்பு சாவபேததானதண்டமென்னும்இராசநீதிமுறைமைவழுவாமல் சொல்லத்தக்கமென்றறிந்து பரிமளம்பொருந்திய பரிசுத்தமாகியது ளபமாலையணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரைத்தூதுவிடுவதற்குஎண்ணிச் சுனைகள்தோறுஞ்செந்தினையையுடைய தண்ணியமலைகள் மிகுந்ததேனைநிறைக்கின்ற குருநாட்டுக்கதிபதியானதருமராசன்சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

சென்சொன்முனிசஞ்சயனுக்கியாமுரைத்தகருமமு மூன்சென்
றகாலை,அஞ்சொன்முனி புரோகிதனுக் கலனிசைத்தகருமமுநீயறிதி
யன்றே.நஞ்சுதனைமிகவருந்தினன்மருந்துமந்திரமும்விரைந்துநாடாத்
துஞ்சினர்தங்களைப்போலவிருக்குமதோயார்மனத்துமிருக்குஞ்சோதி

(எ-து)செவ்வையானசொற்போலேசொன்னசஞ்சயமகாமுனிக்கு தாம்சொன்னவசனமும்நாமனுப்ப மூன்போகியஉலூகமகாமுனியானபுரோகிதனுடனே துரியோதனனப்போதுபேசினவசனமும்தேவரீருடையதிருவுளமேயறியுமல்லவோ விஷத்தைக்குடித்துஅதுதீரநல்லமருந்தும்மந்திரமும்கடுகவிசாரியாமல் வீணிலேசீவனைவிட்டவர்களைப்போலநாங்கள்போகாதபடிக்கு ஒருபுத்தியெங்களுக்குப்போதிக்கவேண்டும்சர்வலோகத்தார்மனதிலுமிருந்து விளையாடுகின்றசோதிசொரூபரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுகிறார்தருமராஜன்.எ-று, (உ)

அருந்தமரம் புரியும்வகை யவர்துணிந்தாராமாகிலது நன்றியா முற்பொருஞ் சமரம் விளைக்குமது கடனன் றென்றருள் வெள்ளம் பேரகக்கூறும் பெருஞ்சமரநெடுமுரசப் பூங்கொடியேன்றனை நோக்கிப்புயல்போல்வண்ண, னிருஞ்சமரந் தொலைத்த பிரானிளைஞரையு முடனிருத்தி யியம்பினானே.

(எ-து) குருக்ஷேத்திரபூமியிலே அரியயுத்தஞ்செய்தத்தக்கதாகத்துரியோதனனாதியர்சம்மதித்ததேயுண்டாகில் அதுநல்லதுநாம்முந்தியுத்தஞ்செய்யச்சம்மதித்துச்சொல்லுகிறது முறைமையல்லவென்றுகிருபாவெள்ளம்பெருகும்படி சொல்லியருளுகின்றநெடியமுரசக்கொடியுடைத்ததரும்புத்திரமகாராசனைப்பார்த்துமேகப்போன்றஆயிரம்புஜகிரிபடைத்தவாணசூரனைச்செயித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியானவர், வீமசேனன் அர்ச்சுனன்நகுலன்சகா தேவனென்றுசொல்லப்பட்டஇளைஞரையுங்கூடவைத்துக்கொண்டு இவ்வாறுசொல்லினா-எ-று, ()

செய்வராலினமுகளுந்திருநாடுபெறநினைவோசென்றுமீளப்பை, வாரயருங்கானிற்பயின்றுதிரிதரநினைவோ பகைத்தசிபாரில்உய்வரா, ரெனவிரவினுருத்தெழுந்துபொரநினைவோவுண்மையாக-ஐவராமவனிபர்க்குநினைவேதன்றருள்புரிந்தானமரர்கோமான்

(எ-து) வயலெங்கும்வராலினங்கள் குதித்துவிளையாடுகின்றசிறந்த குருநாடுவாங்கிக்கொண்டுஅரசாட்சிசெய்யநினைவோ இன்னம்பழையபடியேதுன்பமுடையவாயவனத் திலிருந்துதிரியநினைவோஅல்லதுபகைத்துச்செய்கின்றயுத்தத்தில்பிழைப்பார்யாரென்றுசொல்லத்துரியோதினனாதியரைப்பிரதிக்கினைபடியேகோபித்துபொருதுசெயிக்கநினைவோ ஐவராகிய உங்களொருவருக்கு மிருக்கின்ற உண்மையான எண்ணமென்ன வென்று திருவுளம் பற்றினார் ஸ்ரீகிஷ்ணதேவரென்றவாறு. (௪)

வயிரமெனுங்கடு நெருப்பைமிகமூட்டி வளர்க்கிலுயர் வரைக்கானன்னச் செயிரமரில் வெகுளிபொரச் சேரபிருதிறத தோறுஞ் சென்றுமாள்வோங்கயிரவமுந்தாமரையுங் கமழப்பழனக்குருநாட்டிற்கலந்துவாழ உயிரனையாய்சந்து படவுரைத்தரு ளென்றானறத்தினுருவம்போல்வான்.

(எ-து)வைராக்கியமென்னும் கடூரமாகியநெருப்பை அதிகமாகமூட்டிவளர்த்தால் தானேயிழைந்தெரிந்து மாய்ந்துபோகின்ற மூங்கிற்காடென்றுசொல்லும்படிகுற்றம்பொருந்திடயுத்தத்திலேகோபமூண்டுஇரண்டுதிறத்தோரும்ஒரேதரமாய்மாண்டுபோவோம்அப்படிவாராமல்செவ்வல்லியுந்தாமரையும்பரிமளிக்கின்றவயல்கள் சூழ்ந்தகுருநா

ட்டிலே அம்மலர்களைப்போல நாங்கள் ஒருமித்துக்கூடி வாழும்படி ஏ
ங்களுயிரையொத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரே நீர் தூதுபொருந்த அவர்க
ளையுங்கூட்டியருளவேணுமென்றார் தருமத்தின்வடிவம்போல விள
ங்கியதருமபுத்திரர்-எ-று,

அரவுயர்த்தோனிடன்மறுசூதாடிநீர்வென்றவன்றன்னுளன்றான்சொ
ன்னவிரதமொழிதவாமல்வெங்கானம்போய்மீண்டீர்தெய்யோனுங்க
ள்குருநிலத்திற்பாதிரிமேகொடாதிருந்தாலாங்கவனைக்கொன்றுபோரி
லிருநிலத்தையாளவினித்துணிவதேகடனென்றானெம்பிரானே,

(எ-து) சர்ப்பக்கொடிபடைத்ததுரியோதனனுடனேநீங்கள்மறுசூ
தாடிவென்றபோது அவன்சொல்லியசொற்வராமல்பன்னிரண்வருஷ
ம்வனவாசமும் ஒருவருஷம்அக்கியாதவாசமும்போய்வந்தீர்கள்வெய்
யவனாகியஅந்தத்துரியோதனன்உங்களுடையபூமியிலேபாதியைக்கொ
டாமற்போனானேயாகில் அவனைக்கொன்று போர்முகத்திலேபெரிய
பூமியைஆளுகைக்குத் துணிவதேமுறைமையென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ண
தேவரென்றவாறு. (எ)

குரவரையுங்கிளைஞரையும் குலத்துரியதுணைவரையுங்கொன்று
போர்வென்றரவநெடுங்கடலாடை யவனியெலாந்தனியாளுமரசுதன்
னில்கரவுறையுமனத்தாரையுனிக்குரைத்தமொழிப்படியேகானந்தோ
றும்இரவுபகல்பலமூலசருகுறுகர்த்துயிர்வாழ்தலினிதன்றே,

(அ-து) ஆசாரியரையும்சுற்றத்தாரையும்குருகுலத்துக்குரியஅண்
ணன்தம்பிமாரையும்இன்னம்-பாட்டன்-மாமன்-மைத்துனன்முதலா
னபேரையுங்கொன்றுபொரில்வென்றுசப்திக்கின்றநெடியகடலாடை
யையுடையபூமிமுழுவதுந்தனியேயாளுகிற அரசைப்பாக்கிலுங்கபட
ந்தங்கியமனமுடைய பெரியதகப்பனார்புரோகிதருடனே சொல்லிய
னுப்பியசொற்படியே வனந்தோறும்போய் இரவம்பகலும் கனிகாய்
கிழங்குசருகுகளைப்பூசித்துப்பிழைத்துக்காலமபோக்குகிறதுமிகவும்
நல்லதென்றார் தருமபுத்திரரென்றவாறு. (அ)

கோதிலானிந்தமொழி கூறுதலுமாதியான் கூறலுற்றான் [ல்
மோதமருக்கிளைத்துநீர்மொய்த்தபெருங்கானகத்தேமுடுகிசென்று
பூதலத்தோரேசாரோபுகன்றபெருவெஞ்சினமும்பொய்த்திடாதோ
நீதியோவெனவுரைத்தானுங்கதற்குகிகழ்தருமனிகழ்த்தலுற்றான்

(எ-து)பழுதில்லாதருமபுத்திரமகாராசர்இந்தவசனமசொன்னமா
த்திரத்திலே ஆதிமூலமானஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்சொல்லுவார்தருமபுத்
திரரேநீங்கள்மோதுகின்றயுத்தத்துக்குத்தோற்றுநெருங்கியபெரியவு

னத்தினிடத்திலேவாசம்பண்ணிவிரைந்துபோனால்பூலோகத்திலுண்டானபேர்தாயாதியுடனேயுத்தம்பண்ணச்செயிக்கமாட்டாமற்போனார்களென்று ஏசமாட்டார்களோதம்பிமார்சொன்னசபதம் பொய்யாய்ப்போகாதோஇதுநீதியாகுமோவென்றுசொல்லஅதுகேட்டுபின்னுஞ்சொல்லுவார் தருமபுத்திரரென்றவாறு (௯)

நீதூதுநடந்தருளியெமதுநினைப்பவர்க்குரைத்தானினைவின் வண்ணந்
தாதூதியளிமுரலுந்தண்பதியுந்தயாமுந்தாரானாகில்
மீதூளைவளைக்குலமும்வலம்புரிமிகமுழங்கவெய்யகாலன்
மாதூதர்மனங்களிக்கப்பொருதெனினும்பெறுவனீதுவசையுமன்றே

(எ-து)ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதேவரீர்எங்கள்நிமித்தந்துரியோதனனிடத்துத்தூதுசென்று எங்களுடையநினைப்பின்பிரகாரம் அவனுடனேபேசினால்அந்தப்பயேமகரந்தப்பொடியையூதிவண்டுகள்முழுகின்றகுளிர்ந்தபூஞ்சோலைகள்சூழ்ந்தநகரமும்பங்குங்கொடாமற்போனானாகில்அதற்குமேலஊதப்பட்டவெற்றிச்சங்கு களும்வலம்புரிச்சங்குகளும்வீரகாளம்வீரகொம்புமுதலியநானாவிதவாத்தியங்களுமுழங்கக்கொடியயமதூதர்மனங்களிக்கப்போர்க்களத்திலே யுத்தஞ்செய்தானாலுந்தாயாதிபட்சத்திலுள்ள எங்கள்பூமியைப்பெறுவோம்அதுஅபகீர்த்தியன்றென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்தருமபுத்திரர்-எ-எ-று (௰)

ஊர்ந்தூர் வெம்பணிக்கொடியோன் மூதூரினடந்துழவர் முன்றி
றேரும், னைந்தூரும்புனநாட்டின் றிறம்வேண்டு நாடொன்று நல்கா
னாகில் ஐந்தூர்வேண்ட வையிலெனிலைந்தில்லை வேண்டவைமறுத்தா
லடுபோர்வேண்டும் சிந்தூரத்திலகநுதற் சிந்தூரத்தின் மருப்பொசித்
தசெங்கண்மாலே

(எ-து)ஊர்ந்தூருகின்றசர்ப்பக் கொடியையுடையதுரியோதனன்பதியானஅஸ்தினாபுரத்திற்குத்தேவரீர் யெழுந்தருளிப்பள்ளர்முற்றங்கள்தோறுஞ்சங்கினங்களூருகின்றநீர்வளம்பொருந்தியநாட்டைக்கேளும்அதுகொடானாகில்எங்களைந்துபேருக்கும்இந்திரப்பிரஸ்தம்யமப்பிரஸ்தம்-அவந்தி-வாரணாபுரியென்றஐந்தூருங்கேளும்அவையில்லையென்றுமறுத்தானாகில்ஐந்துமனைகேளும் அவையும்இல்லையென்றால்யுத்தத்திற்குச்சமமதித்துவாரும்சிந்தூரத்திலகம் பொருந்தியசிவந்தகண்களையுடையமாயனேயென்றார் தருமபுத்திரர்-எ-று. (௰௧)

மூத்தோன்மற்றிவையுரைப்பவினை யோன்வெஞ்சினமனத்தின்
மூளமூளநாத்தோம்லுரைமதறக்கதுமெனவுற்றெழுந்திறைஞ்சினான
மெல்லாம் பூத்தோனேபூந்தவிசிற்பூவையுணர்மார்பாபுண்மையாவும்

தீர்த்தோனே யூனமிலான் மானமிலா துரைப்பதற்கென் செய்வதெ
ன்றான்,

எ-து, மூத்தவராகிய கருமபுத்திரமகாராஜர் இந்தவசனஞ்சொல்லவீமசேனன்கேட்டு அவன்மனதிலேகோபம் அதிகரிக்கநாவினிடத்திலேகுற்றமில்லாத சொற்கள்பதறச் சீக்கிரத்தில்வந்துஎழுந்துஸ்ரீகிருஸ்ணதேவனைத்துதித்துப் பூலோகமுழுது முண்டாக்கினவரேபதுமாசனத்திலிருக்கின்றமகாலட்சுமிபொருந்தியகௌஸ்துவாபரணந்தரித்தமார்பையுடையவரே நம்பினபேர்குறைவுகளைத்தீர்த்தவரேகுற்றமற்றஅண்ணவியார்மானமில்லாமற்சொல்லுவதற்குநான்செய்வதென்னென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் அந்தவீமசேனனென்றவாறு,

விரிகுழற்பைந்தொடிநாணி வேந்தவையின்முறையிடுநாள்வெகுளேலென்ற, மாபினுக்குநமக்குமுலகுள்ளவுந்தீராவசையேகண்டாய் எரிதழற்கானகமகன்றுமின்னமுமவெம்பகைமுடிக்கவிளையாநின்றாய்அரவுயர்த்தோன்கெடுமையினுமுரசுயர்த்தோயுனதருளுக்கஞ்சினேனே

எ-து· விரிந்தகூந்தலையும் பசியவளையலைமுடையதரோபதிநாணமடைந்து-௧-லட்சத்து ௬௪-த பட்டவர்த்தனரும் ௪-லட்சத்து -௬௪-தர்மகுடவர்த்தனரும் பதினெண்பூமி மன்னமண்லீகரும் தேசத்துஇராசவர்க்கமும் பீஷ்மாச்சாரி-துரோணாச்சாரி- கிருபாச்சாரி-அஸ்வத்தாமா- க்ர்னன்-சகுனி சல்லியன்-அதிரதர்-மகரதர்- சமரதர் முதலிய சமஸ்தமானபேரும் நிறைந்த ராஜசபையிலே அபிமானபங்கம்பண்ணுவித்தநாளில் தஞ்சமில்லாதபேர்போலே முறையிட்டபோது நீகோபியாதேயென்று சொல்லி குருகுலத்துக்கும் நமக்கு பூலோகமுள்ளளவுந்தீராதபழிப்புவசன முண்டாக்கினீர் அதுவுமல்லாமல சள்ளக்கயிறுகொண்டு சூதாடித்தீப்பங்கின்ற காடேபோகச்சொல்லிவிட அதைநீசகியும இன்னமுமக்கொடிய பகையைமுடிக்க இளக்கின்றீர்ஆதலாலே துரியோதனனுடைய கொடுமையைப்பார்க்கிலும்தருமபுத்திரரே உம்முடையகிருபைக்கு மிகவும்பயந்தேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசேனன்-எ-று, (௰௧)

காணளவுனைவிடுத்தகண்ணிலாவாநிலக காதன்மைந்தன் தானுந்தரணியெல்லா மொருகுடைக்கீழ்நீயாளத்தருவனின்றே. மேனும்முரிமையறக்கவர்ந்தபெருந்துணைவனுனை பெறுதவண்ணம.வாளுவானவர்கோன்வம்பதமற்றவன்றனக்கேவழங்குவேனே,

எ-து உம்மைவனவாசம்போகச்சொன்னகண்ணில்லாததிருதராட்

டிரனுடைய ஆசைமிகுந்தகுமாரனை துரியோதனன் தானுளுகின்றபூலோகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் இன்றைக்கே நீராளதருவேன் அதுவுமல்லாமல்முன்னுளில் தம்முடையஆட்சியானநாட்டைக்கைக்கொண்டஅந்ததுரியோதனன் தேவரீரைவெறுத்துவிடாதபடி அவனுக்குவீரசொர்க்கத்தையாளும்படி இந்திரபதத்தைத்தருவேனென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசேனன்-எ-று, (௧௪)

போர்முடித்தானமர்பொருது புலம்புறசொற் பாஞ்சாலிபூந்தண்கூந்தற், கார்முடித்தானிளையோன்முன் கழறியவஞ்சினமுடித்தான் கடவுட்கங்கை, நீர்முடித்தானிரவொழித்தகீயறியப் பூதலத்திநிலைநின்றோங்கும் பேர்முடித்தானிப்படியே யார்முடிப்பாரிவனுடனே பிறந்தேனென்றான்,

எ-து, ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரே எங்களண்ணியார் துரியோதனனுடனேயுத்தஞ்செய்துமுடித்தார் மேகமபோன்றகூந்தலையும் புலம்புகின்றசொல்லையுமுடைய துரோபதிமுடிக்கச்செய்தார் தம்பிமார்சபையிலேபேசியசபதங்களைமுடிப்பித்தார் தெய்வத்தன்மைபொருந்தியகங்காசலமுடித்தஉருத்திர தேவர்கையிலே பிரமகபாலங்கொண்டுஇரப்பதைத்தவிர்த்தருளிய உம்முடையசித்தமறிய பூலோகத்திலேநிலைநின்றுயர்ந்த கீர்த்திமானென்னும்பேர் பிரசித்தமாகமுடித்தார் இப்படியாவர்முடிக்கப்போகிறார்கள்இவருடனேபிறந்தநன்கீர்த்திபெற்றதுபோதுமென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான்வீமசேனனென்றவாறு

அணிந்து வருஞ்சமரிலெதிர்ந் தரவயர்த் தோனுடனர சருடலமெல்லாந், துணிந்திரண்டு படப்பொருது தொல்லையுலகர சாளத்துணிவதல்லால், தணிந்தறமுங்கிளையுறவுங் கொண்டாடித தாளினந்தனித்துதேவிப், பணிந்திரந்துபுவிபெற்றுண்டி ருப்பதற்கேதுணிகின்றான்பட்டபாடே.

எ-து, போர்க்கோலங்கொண்டுவருகிற பெரியயுத்தத்திலேயெதிர்த்துதுரியோதனனுடனேயெதிர்த்த அரசர்களுடைய சரீரங்களெல்லாம் இரண்டுதுண்டாகும்படி போர்செய்து பழையபூலோகமுழுதும்அரசாட்சிசெய்யத்துணிவதல்லால் பொறுமைகொண்டுதருமத்தையுங்கிளையுறவும்பாராட்டி இன்னமொப்பற்றதூதுவிட்டு அவனைவணங்கிப்பூமியையாசித்துப்பெற்றுக்கொண்டு சவுக்கியமாகப்புசித்திருக்கவேயெண்ணுகின்றான் தருமபுத்திரமகாராசர் குருகுலம்பட்டபாட்டை என்னசொல்வேனென்றான் வீமசேனனென்றவாறு (௧௫)

பரிவுடன்மற்றிவைகூறும் பவனகுமாரனைமலர்க்கைப்பணித்து நோக்கி,குருகுலத்தோர்போரேறேகுற்றமதுபார்க்குங்காற்சுற்றமுண்டோ,வொருகுலத்திற் பிறந்தார்களுடன்வாழும்வாழ்வினைப் போலு

றுதியுண்டோ, இருவருக்கும்வகையன்றோ விருசிலக்காரணமாகவே இர்ப்பதென்றான்,

எ-து, இப்படிப்பரிவாகச்செல்லிய வாயுவுக்கிராகியவீமசேனனை மலர்போன்றகையாலமாத்திப்பார்த்துக் குருவபசகிக மணிபேகுற றாபார்க்குமிடத்தில்சுற்றமுடனேடோ ஒருகுலத்திலேபிறந்த அண்ணன் தம்பிமாருடனேகூடிவாழுவாழ்வினைப் பால்வேறுநூறுதியுண்டோ பெரியஇப்பூமியைப்பெறுவது காரணமாகஎதிர்ப்பதுஉபயமிருவருக்குங்குறையல்லவோவென்றாந்தருமபுத்திரமகாராசனென்றவாறு,

உரிமையுளதார்மியர் களுணர்வறியாமையினைவைக் கனுரைத்த மாற்றம், பரிபவமோகேட்டோர்க்குப் பரிபவமென்பதுபிறராற்பட்டாலன்றோ கருதிலதுமற்றெவர்க்கு மொவ்வாதோகண் மலரிமகை படாதோ, பொருதெழிலுங்கடைநிலத்திற் கிடந்ததேயெனமொழிந்தான் புகழேபூண்பான்,

எ-து, உரிமையுள்ளதம்பிமார்கள் அறியாமையினாலே சபையிலே சொன்னவார்த்தைகள் நமக்குஇழிவையுண்டாக்குமஇழிவென்பது அன்னியரால்சொல்லப்பட்டாலல்லவோ அதுநினைக்குமிடத்தில் ஒருவருக்கும்பொருந்தாதோ கண்மலரிக்கைபட்டால்அந்தக்கையைத் துணிக்கலாமோ வுத்தமுமபின்னடியிருக்குமென்றார் கீர்த்தியையேதரிக்கின்ற தருமபுத்திரமகாராசன்-எ-று, ௰௮

சூடுகின்றதுழாய் முடியோன்காருடனேமுனிவர்களுஞ்சுருதி நான்குந் தேடுகின்றபதஞ்சிவப்பத்திருநாடுபெறத்தூது செல்லவேண்டாமவாடுகின்றமடப்பாவைதன்வாமு மென்வாழும் வழுவாதண்ணல் கோடுகின்ற மொழியவன்பாசிலனைத்தூதுவிடுகவினிக்கொற்றவேந்தே,

எ-து, துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரானவர்தேவர்களும் முனிவர்களுமநாலுவேதங்களுந் இன்னந்தேடுகின்ற பாதஞ்சிவப்பஅடைந்துநாயகமுடையதிருநாடுபெறும்பொருட்டுத்தூதுசெல்லவேண்டாம்வாடுகின்றதுரோபதியினுடைய பிரதிக்கினைப்படியெனபிரதிக்கினையுந் தப்பாகவிதந்துரியோதனனிடத்தில்என்னைத்தூதாகஅனுப்புந் தருமபுத்திரரேயென்றான் வீமசேனன்-எ-று, ௰௯

மலைகண்டதெனவென்னைமலர்த்தண்டின்வலிகண்டுகலான் மைந்தனைசிலைகண்டிருவர்பெருந்திறல்கண்டுமெமக்காகத்திருமாநின்றநிலைகண்டுமிவள்விரித்தகுழல்கண்டுமிமைப்பவிலேனராதுப்பகைக் கொலைகண்டுமகிழாமலவன்குடைக்கீழுயிர்வாழக்குறிக்கின்றீரே.

எ-து. மலையைக்கண்டதென என்கையிலிருக்கின்ற தண்டாயுதத்தினுடைய பிரபலங்கண்டும் அர்ச்சுனனுடையகாண்டீபத்தின்வலிமைகண்டும் நகுலசகாதேவருடையவல்லமைகண்டும்-நமக்குச்சகாயமாக கிருஷ்ணதேவரிருக்கும் நிலைகண்டும் இந்தத்துரோபதிவிரித்தகுழலைப்பாரக்கண்டும் ஒருநிமிஷமாத்திரத்தில் துரியோதனனுகியைச் சர்வசங்காரம் பண்ணிமகிழ்ச்சியடையாமல் பகையாளிகுடைக்கீழே வாழும்படி குறித்திருக்கிறீர் தருமபுத்திரரேயென்றான் வீமசேனனென்றவாறு. ௨௰

வெம்புயவீமனும்வெகுண்டுமீண்டுமிவையெடுத்துரைப்பமேகமேனிப்பைம்பொனெடுங்கனித்திகிரிப்பாந்தாமன கருணையுடனபரிந்துநோக்கி யமபுவியின்முனபிறந்தோருசுநெறிமுறையுரைத்தாலதுகேளாமற், றம்பியருமறுப்பரோதலைவவினிக்கடுங்கோபந் தணிக்கவென்றான்.

எ-து. வலியபுயமுடைய வீமசேனனுங்கோபித்து மறுபடியும் இந்தவசனங்கள்சொல்லமேகம்போனறதிருமேனியும்பசியபொன்போன்ற நெடியஒப்பற்றசக்கிராயுதமுடைய கிருஷ்ணதேவர்கிருபையுடன்பரிவுகொண்டுபார்த்துப் பூமியிலே முன்பிறந்ததமையன்மார் இரசுநீதிமுறைமைசொன்னாலதைக்கேளாமல் தம்பியாரானபேர் மறுப்பார்களோ தலைமைபெற்றவீமசேனனே இனிகடியகோபத்தைத்தணிக்கக்கடவாயென்று திருவுளம்பற்றினார்-எ-று, ௨௧

மைக்காளமுகிலூர்திவானவர்கோன்றிருமதலைவணங்கிநின்றுமுக்காலங்களுமுணருமுகுந்தனுக்கு முதல்வனுக்குமொழிந்தான்மன்னே அக்காலம்பொறுத்தவெல்லாமையாமலின்னமிருந்தரமேசொன்னால் எக்காலம்பகைமுடித்துத் துரோபதியுங்குழன்முடிக்கவிருக்கின்றாளே,

எ-து. மைபோலுங்கரிய மேகவாகனனான தேவேந்திரனுடையகுமாரனான அர்ச்சுனன்வணக்கஞ்செய்து நின்று இறந்தகாலம் நிகழ்காலம்-எதிர்காலமென்னும மூன்றுகாலங்களையுமறியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருக்கும் தருமபுத்திரருக்குஞ் சொல்லினான், அதென்னெனில், அந்தக்காலத்திலேதுரியோதனன்டண்ணின குற்றங்களைப்பொறுத்தபொறுமையெல்லாம் போதாமல்இன்னமிருந்து தருமத்தையேசொல்லினால இனிஎந்தக்காலத்தில்பகையைமுடித்துத்துரோபதியுங்கூந்தலைமுடிக்கவிருக்கிறாளென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவானென்றவாறு.()

தேவருயினும்பழையதயித்தியருயினுமற்றுஞ்செப்புகின்றோர்யாவருயினுமெதிர்த்தோருயிருநவென்றிருப்பதுவாமெனனைகவாளிமூவ

நாயவர்களுக்கு முதல்வனாகியமூர்த்திமூகினே யெவ்லாக,மீவரா லுகளுமவ, யற்குருநாடேனிவனவன்னால் வேண்டுமாறே

எ-து, தேவர்களானாலும் பழையவசுரர்களானாலும்பின்னுஞ்சொல் லுகிறவலிமைபெற்றபேர்எவர்களானாலும்எதிர்த்தபேர்களுடையஉயி ரைத்தனக்குப்புசிப்பென்றுநினைத்திருப்பதுஎன்கையாணமுனதுதி மூர்த்தியானவர்களுக்கு முதல்வராகியஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியேமேகந் தோய்கின்றகமுகின்மேலவரால்னம்பாய்கின்றகழனிகள்சூழ்ந்தகுரு நாட்டைஎன்னிமித்தம்யித்தருமபுத்திரர் துரியோதனனிடத்தில்வேண் டுகின்றதென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் அர்ச்சுனனென்றவாறு, உ௩

தீண்டாதகற்புடையசெழுந்திருநைவத்துகிலுரியச்செயலொன்றி ன்றி,நீண்டோனேகரியோனே நிமலாவென்றரற்றினளாய்நின்றுசோர, மாண்டார்போலதுகண்டு மன்னவையில்யாருமிந்த மாசுதீர, வே ண்டாமோ வேண்டுவதுமேம்படுநல்லறமேயோவேந்தர்வேந்தே

எ-து. அக்கினியைப்போல்தீண்டப்படாதபதிவிர்த்தியமுடையதுரௌ பதையைச்சபையிலேதுரியோதனன் துற்சாதனைவிட்டுத்துகிலுரி ந்தபோது அவள்யாதொருசெயலுமில்லாதவளாய்நெடியவனேநீலவண் ணனேநிர்மலசொரூபனேயென்றுமுறையிட்டவளாகின்றுசோர்வை யுடையபிரச்சீவரானபேர்போலேஅதைக்கண்டு இராஜசபையிலேயா ங்கடனைவருமிருந்தகுற்றந்தீர வேண்டாமோ அவனிடத்தில்பூமியையா சிப்பதுநல்லதருமந்தானோ மன்னவர்க்குமன்னனாகியதருமபுத்திரரே யென்றுபின்னுஞ்சொல்வான்-அர்ச்சுனனென்றவாறு, உ௪

பொன்னுருந்திகிரியானன்போனாலும்புகழ்வேந்தன்புகன்றவெல் லாஞ் சொனாலுமவன்கேளான்விதிவலியாறகெடுமதிகணடோன்று தன்றே,எங்காளுமுவர்நிலத்தில்நல்விரைவித்திடினுமவிளைவெய்திடாது வன்னாகந்தனக்கமிர்தங்கொடுத்தாலும்விடமொழியப்பயன்கொடாதே

எ-து. பொற்பிரகாசம்பொருந்திய சக்கரத்தையுடையகிருஷ்ணதே வர் தூதாகப்போனாலும் புகழுடைய தருமபுத்திரர் சொன்னவார்த் தைகளெல்லாஞ்சொனாலும் அந்ததுரியோதனன்கேளான் விதியினு டையவலிமையாலேகெடுமதிகணணுக்குத்தோற்று எங்காளுமுவகள ர்நிலத்திலே நல்லவிரைகளைவிதைத்தாலும விளையமாட்டாது பல்லை யுடைய சர்ப்பத்திற்குப் பால்கொடுத்து வளர்த்தாலும்விஷத்தையல் லாமல் வேறொருபயனைக்கொடாது-எ-று, உ௫

பார்த்தனிவை புகன்றிறைவன் பணித்தருளவிருந்ததற்பின் பரி
விஜேந்த்ர, தீர்த்தனிரு பதமிறைஞ்சித் தருமனையுங் கைதொழுதுசின
க்கொள்வேலான், நீத்தனெடுங் கடலெழுபாரடலைவர் பெறுவரெனுநி
கழ்ச்சிபொய்யோ, கோத்தருமன்றனியாண்மை கூறுமாதோ கூறுகநீகொ
ற்றவேந்தே,

எ-து. அர்ச்சுனன் அந்தவசனஞ்சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் கையமை
த்தவிருந்தபின்பு நகுலனானவன் அன்புடனேகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடை
யதிரண்டுபாதங்களையும் வணங்கித் தருமபுத்திரனையும் வணங்கிமுன்
னிழந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியைத் திரும்பப் பொருந்திய பஞ்சபாண்
டவர் பெறுவார்களென்று சொல்லுவது பொய்யோ தருமபுத்திரமகாராச
னுடைய எப்பற்றற்ற சௌரியஞ்சொல்லாதே நீசொல்வாய்வெற்றியையு
டையவாசனேயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவாரென்றவாறு, ௨௬

கேவலந்தீர்வரியபகைகிடக்கமுகில் கிளர்மழைக்குக்கிரியோன்
றேந்தும், கோவலன்போயுரைத்தாலுங் குருநாடுமரசுமவன் கொடுக்க
மாட்டான், நாவலம்பூதலத்தரசர் நாடிழந்தோமெனநம்மைநகையாவ
ண்ணங்காவலன்றன்படைவலியுமெனதடம்புயவலியுங்காணலாமே,

எ-து. கேவலமாகத்தீர்வதற்கு அரியபகையிருக்க மேகஞ்சொரிகின்
ற அதிகமழைக்கும் பசுக்கூட்டங்களுக்கும் பொருட்டுக் கோவர்த்தன
பர்வதத்தையேந்தியகிருஷ்ணதேவர் தூதுபோய்ச்சொன்னாலுங் குரு
நாட்டையும் அரசையும் அத்துரியோதனன் கொடுக்கமாட்டான் ஆகை
யினாலே சம்புத்தீவாகிய இந்தப்பூமியிலேயிருக்கின்ற அரசர்கள் நாட்டை
யிழந்தோமென்று நம்மை நகையாதபடி துரியோதனனுடைய சேனை
வலிமையும் என்னுடைய விசாலமாகிய புஜவலிமையும் பார்க்கலாமெ
ன்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் நகுலனென்றவாறு, ௨௭

அன்னநடையரம்பைதனையவுணர்கவர்ந்திட வீமையோர்க்காக,
முன்னமவருடன் பொருதுசிறைமீட்டானங்குலத்து முதல்வனன்றோ,
மன்னவையில்பங்காணவடவாலைத்துகிலுரிந்தவல்லியோன்றன்பால், இ
ன்னமிறந்தவனுடைக்கீழிருந்ததக்க மைமையுலகென்கொலாதோ,

எ-து. அன்னம்போலே நடையையுடைய தேவரம்பையை அசுரர்
கள் பிடித்துக்கொண்டுபோக அப்போது அவள் பயந்து கூப்பிடுவது
தெரிந்து இந்திரன் பொருட்டு முற்காலத்திலே அந்த அசுரருடனேயுத்
தஞ்செய்து சிறைமீட்டவனாகிய முன்னுடைய குலத்துத்தலைவனாகிய புரூரச

க்கிரவர்த்தியல்லவோ இராசசபையிலேநாட்காணும்படிக்குத்துரோ பதியை அபிமானபங்கஞ்செய்தவலிமையையுடைய துரியோதனனிட த்திலஇன்னம்யாசித்து அவன்குடைநிழலிலிருந்தல் நம்மை உலகம் சொல்லாதென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான நகுலனென்றவாறு,

கானெறிபோய்க்கரந்துறைந்துகடவநாட்கழித்தற்பின் கானநீங்கி
ஊனமிலாவகைவந்தார் நந்துணைவரெனச்சிறிதுமிரங்கானாகில்
மாநகரும்வளநாடுமுரிமையுந்தன் மொழிப்படியேவழங்கானாகில்
தானறியாதவன்பிறர்போய்க் கற்பித்தாலறிவனோநாரண வந்தே

எ-து. வனவாசம் பன்னிரண்டுவருஷம் அக்கியாதவாசமொருவருஷமும் இருந்துகழித்தபிற்பாடு காட்டைவிட்டு ஊனமில்லாதபடி வந்தார்கள் நம்முடைய அண்ணன் தம்பிமார்களென்று கொஞ்சமும் இரக்கஞ்செய்யானாகில் தாயாதிபட்சமுண்டானமகத்தாகியநகரமும் வளத்தையுடையநாடும் மற்றவைகளுந் தன்சொல்லின்படியே கொடாமற் போனானாகில் தானேயறியாதவன் ஒருவர்போய்ச்சொன்னாலறிவானோ பூமிக்கரசனாகிய தருமபுத்திரனேயென்றான் நகுலனென்றவாறு,

நகுலனிவையெடுத்துரைப்ப நன்றெனக்கையமைத்தருளி நகுல
ன்சொல்லும், மிகல்விசயன்றன் மொழியுந்திறல்வீமனியம்பியது மி
யாவுங்கேட்டோம் பகரரியவுணர்வுடையோய் புகழுடையோய்திறலு
டையோய் புகல்நீயென்ன, முகிலனையதிருமேனி முகுந்தனுக் குமன
முருகமொழிகின்றானே

எ-து. நகுலனிந்தவசனஞ் சொல்லநல்லதென்று கையையமைத்தருளி நகுலன்சொன்னதும் வலிமையுடைய அர்ச்சுனன் சொன்னதும் சௌரியத்தையுடைய வீமசேனன்சொன்னது எல்லாங்கேள்விப்பட்டோமசொல்லுதற்கரிய வறிவையுடையவனே கீர்த்தியை யுடையவனே சௌரியத்தையுடையவனே உன்கருத்தைநீசொல்லென்று கேட்கக்கரிய மேகத்தையொத்த திருமேனியையுடைய கிருஷ்ணதேவரைப் பார்த்துமனமுருகும்படி சொல்லுவான் சகாதேவனென்றவாறு, கூ

சிந்தித்தபடிநீயுஞ் சென்றாலென் றவிர்ந்தாலென் செறித்தநூறு
மைந்தர்க்குமுதல்வனிலம் வழங்காமலிருந்தாலென் வழங்கினாலென்
கொந்தறாநறுங்குழலிவளு முடித்தாலென் விரித்தாலென் குறித்தசெய்கை
யந்தத்தின்முடியுமவ்வகையடியேற்குத் தெரியுமோ வாதிமூர்த்தி

எ-து. ஆதிநாராயணராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரே நீர் நினைத்தபடியே தூதுபோனாலென்ன அதைவிட்டாலென்ன துரியோதனன் பூமி கொடாவிட்டாலென்ன கொடுத்தாலென்ன பூங்கொத்தையுடைய அளகபாரத்தை இத்துரோபதைக்குமுடித்தாலென்ன விரித்தாலென்ன

வினைக்காரியம் முடிவிலேமுடியும்விதம் அடியேனுக்குத்தெரியுமோ
வென்றான் சகாதேவனென்றவாறு ௧௧

முருகவிழ்க்குர்பசுந்துளப முடியோனேயன்றலகை முலைப்பா
லுண்டு, மருகிடைச்சென்றுயர்சகடம் விழவுதைத்துப் பொதுவர்ம
னைவளர்ந்தமாலே, ஒருவருக்குதெரியாதிங் குன்மாய்கையானதிவே
ளுண்மையகச், திருவுளத்துக்கருத்தெதுவோ வதுவெனக்குங்கருத்
தென்றான் றெய்வமனையான்

எ-து. வாசனைவீசுகின்ற பசியதுளபமாலையையணிந்த கிரீடத்தை
யுடையவரே அன்றுபூதகியினுடைய முலைப்பாலுண்டு சபமபெற்றிரு
கதமருதமரத்தினிடத்திலே புகுந்தொடித்து உயர்ந்தபண்டியைவிழு
ம்படியுதைத்துயாதவர்மனையில்வளர்ந்தருளிய கிருஷ்ணதேவரே இங்
கேநீர்செய்கின்றமாய்ம்ஒருவருக்குந்தெரியாது எனக்குத்தெரியுமாகை
யால்சத்தியமாகஉம்முடையதிருளத்துக்குள்ளேப்புளதுவோ அதுவே
எனக்குங்கருத்தென்றான்தெய்வத்தையொத்தசகாதேவனென்றவாறு,

இவ்வண்ணஞ்சகாதேவனியம் புதலுநகைத்தருளியிகலோர்சொ
ன்ன அவ்வண்ணம்புகலாமல் விரகுரைத்தானிவனென்னவல ஞோடா
ங்கோர் வைவண்ணமணிக்கூடந் தனிலெய்திபாரதப்போர் பயிலாவ
ண்ண, முப்வண்ணஞ்சொல்லுகநீ யுபாயமெனத்தொழுதுரைத்தானு
ரங்கொள்வேலான்

எ-து, இந்தப்பிரகாரஞ் சகாதேவன் சொன்னமாத்திரத்திலேகிரு
ஷ்ணதேவர் புன்சிரிப்புகொண்டு தருமபுத்திராதியர் சொன்ன அவ்
விதஞ்சொல்லாமல் இவன் உபாயமாகச் சொன்னானென்று அவனு
டனே அங்கேகாகாரத்தின்சதினு லிழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஏகா
ந்தஸ்தனத்திலேபோய் இந்தபாரதயுத்தஞ்செய்யாதவிதப்பிழைக்கு
ம்படி உபாயஞ்சொல்லென்றுகேட்க அவரைவணங்கிச் சொல்லுவா
ன் சகாதேவனென்றவாறு ௧௨

வேறு,

நீபாரதவமரில் யாவரையுநீறுக்கிப
பூமிபாரந்தீர்க்கப் புரிந்தால்புயல்வண்ணா
கோபாலாபோரேறே கோவிந்தாநீயன்றி
மாபாரதமகற்ற மற்றார்சொல்வல்லாரே

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரேநீர் பாரதயுத்தத்திலே சர்வதேசத்து இ
ராஜவர்க்கத்தையுங்குருசேட்சிரத்திலேகூட்டிச்சாம்பாலாக்கிப்பூமிபா

பாரந்தீர்க்க இந்தஎத்தனஞ்செய்தீர் மேகவண்ணரே பக்தர்களைப் பரிபாலனஞ்செய்தவரே யுத்தத்திற்கு ஆண்சிங்கம்போன்றவரே கோவிந்தரே உம்மையல்லாமல் இந்தமஹாபாரதத்தை நீக்கவல்லவர்வேறே யாரிருக்கிறார்கள் சொல்லுவீரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் சகாதேவன் — எ-று

பாராளக்கன்னிகள் பார்த்தனைமுன்கொன்றணங்கின்
காரார்குழல்களைந்து காலிற்றளைபூட்டி
நேராகக்கைபிடித்து நின்னையுமியான்கட்டுவனேல்
வாராமற்காக்கலா மாபாரதமென்றான்

எ-து கர்னனைப்பூமியாளும்படி பட்டங்கட்டி அவனைக் கொல்லுகிறேனென்று பகைத்திருக்கின்ற அர்ச்சுனனைமுன்னேகொன்று துரோபதியினுடைய கூந்தலைக்களைவித்துகாலிலேவிலங்குபூட்டிநேராகக்கையாற்பிடித்து உம்மையுமியான்கட்டுவனேயானால்இந்தமகாபாரதயுத்தம் வாராமற்படிக்குக் காக்கலாமென்றான்சகாதேவன் — எ-று ௯௫

முன்னநீகூறியவை யெல்லாமுடித்தாலும்
என்னைநீகட்டுமாறெவ்வாறென்மாயன்
உன்னைநீதானு முணராதாயுன்வடிவந்
தன்னைநீகாட்டத் தளைந்திடுவேன்யானென்றான்

எ-து திருமாலானவர்முன்னேநீசொல்லியபடி அவைகளெல்லாஞ்செய்துமுடித்தாலும்என்னைநீபிடித்துக்கட்டும்விதம் எப்படியென்று கேட்க உம்முடையபெருமையறியாதநீர் உம்முடையவடிவைக்காட்டினாற்கட்டுவேனென்றான்சகாதேவன் — எ-று ௯௬

மாயவனுமன்பன் மனமறிவான்கட்டுகவென்
றாயவடிவுபதினாயிரங்கொண்டான்
தூயவனுமூலமாந்தோற்றமுணர்ந்தெவ்வுலகுந்
தாயவடியிணைகடன் கருத்தினாற்பிணித்தான்

எ-து ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும்அன்பனுடையமனமறியும்படி, நம்மைக்கட்டும்பிள்ளாயென்று தமதிச்சையினாலாகிய பதினாறாயிரம்வடிவுகொண்டார் பரிசுத்தனாகியசகாதேவனும் அவ்வடிவுகளுக்கெல்லாம் ஆதியாகியவடிவைஞானத்தாலறிந்து எவ்வுலகத்தையுந் தாவியளந்த இரண்டுபாதங்களையுந்தன்கருத்தாகிய கயிற்றினாலேகட்டினனென்றவாறு. ௯௭

நீதேவனென்றறிந்து நெஞ்சாற்றனைக்கட்டுந்
சகதேவன்கண்களிக்கத் தானேயாய்முன்னின்றான்
பூதேவருங்கனகப்பூங்காழிமல்லுவதும்
மாதேவருந்தேடிக் காணாமலரடியோன்

எ-து பதினாயிரம்வடிவிலேமூலமாகிய வடிவையறிந்துநீதான்தேவனென்றுநிச்சயித்துமனதினாலேதன்னைக்கட்டியசகாதேவனுடையகண்கள்களிக்கும்படித் தானேயாகிப்பிரத்தியட்சமாய்நின்றார்பூலோகத்துத்தேவரும்பொன்மயமாகிய மலர்களையுடையபஞ்சதருவினிழலிலேறங்கியபெருமைபொருந்திய தேவர்களுந்தேடிக்காணாததாமரைமலரையொத்த பாதங்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. ௩௮

அன்பாலின்றென்னையறிந்தேபிணித்தமைந்தா
வென்பாதந்தன்னையினிநீவிடுகவென
வன்பாரதப்போரில் வந்தடைந்தவைவரையும்
நின்பார்வையாற்காக்கவேண்டுநெடுமாலே

எ-து பத்தியினாலேஇன்றுஎன்னையறிந்துகட்டியபிள்ளாய் என்னுடையபாதத்தைஇனிநீ விடக்கடவாயென்று கிருஷ்ணதேவர்சொல்ல வன்மைபொருந்திய பாரதயுத்தத்திலேவந்துசேர்ந்த எங்களைவரையும்உம்முடையகடாட்சத்தினாலேரட்சணைசெய்யவேண்டும் நெடியமகாவிஷ்ணுவேயென்றான்சகாதேவன்—எ-று ௩௯

என்றென்றிறைஞ்சி யிருதாமரைத்தாளி
லொன்றுங்கதிர்முடியாற் கோமென்றுரைத்தருளி
இன்றிங்கிருவோரு மிப்போதுரைத்தமொழி
யொன்றும்பிறரறிய வோதாதொழிகின்றான்

எ-து இப்படியென்றுசொல்லிவணங்கிஇரண்டு தாமரைமலர்போன்றபாதங்களில்நமஸ்கரித்தசகாதேவனுக்குநிட்சயஞ்சொல்லி இன்றுநாமிரண்டுபேரும் இப்போதுபேசியசொல்லொன்றும் அன்னியரறியச் சொல்லாதேயென்றார்கிருஷ்ணதேவர்-எ-று ௪௰

ஆண்டிருந்தவவைநீங்கி யறிவுடையோரிருவோரும்
பாண்டவர்கண்முன்னெய்தப் பழுதில்புகழ்பாஞ்சாலி
நீண்டகருங்குழல்சோர நின்றாளைமுகநோக்கி
நீண்டவரிவிழியோனிச் சந்துமிகவினிதென்றான்

எ-து அவ்விடத்தேயிருந்தசபையினின்றும் நீங்கியறிவுடைய அவ்விரண்டுபேரும் தருமபுத்திரர்முதலானோரிருக்கின்றசபைக்குவர அப்போது குற்றமற்றகீர்த்தியையுடைய துரோபதியானவள்நெடிய கருமைபொருந்திய அளகபாரஞ்சோரநின்றாள் அவள்முகத்தைப்பார்த்துகிருஷ்ணதேவருக்கிளைவராகிய சாத்தகியாழ்வார்இந்தச்சமயம்மிகநல்லதுநீகேட்கவேண்டியவைகளைக்கேளென்றார்-எ-று ௪௧

தருமனுக்குங்கருத்திதுவே தமருடன்போர்புரியாம
லிருநிலத்திலுடன்வாழ்த லிவர்க்குநினைவென்றுரைத்து

வரிமலர்க்கண்புனல்சோர மலர்மந்தற்குழல்சோர
விரிமலர்ச்செஞ்சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தழுதாள்மின்னனையாள்

எ-து சாத்தகியாழ்வார்சொன்னவசனங்கேட்டு ஞாதிகளுடனே யுத்த யுத்தஞ்செய்யாமல்பெருமைபொருந்திய பூமியிலேகூடி வாழவேகருமபுத் திரருக்குக்கருத்து இந்தச்சகாதேவர்க்கும்இதுவே கருத்தென்றுசொல்லி செவ்வரிபரந்த நீலோற்பலமலரையொத்த கண்களிலேநீரொழுகப் பூமு டித்தலைமறந்து அளகபாரமுஞ்சோரவையடையஎன்னுடையபிரதிக்கினை எவ்விதத்திலேமுடியுமென்று கிருஷ்ணதேவருடைய விரிந்த தாமரைமல ரையொத்த சிவந்ததிருவடியிலேவிழுந்து பிரலாபித்தாள் மின்னலையொத் தவடிவையுடைய துரோபதி-எ-று ௬௨

சாலக்கனகன் றனிமைந்தனைமுனிந்த
காலத்தவனறைந்த கற்றூணிடைவந்தாய்
மூலப்போரிட்டழைத்த மும்மதால்யானைக்கு
நீலக்கிரிபோன்முன் னின்றநெடுமாலே

எ-து ஆதிநாராயணன்எங்கேயிருக்கிறான் இந்தத்தூணிலுமிருப்பானோ சொல்லடாவென்று தன்னுடைய ஒப்பற்றகுமாரனாகிய பிரகலாதனைமி கவும் இரணியனெனவன்கோபித்தகாலத்திலே அவனாலறையப்பட்டகற்றூ ணிலேநரசிங்கவுருவங்கொண்டுவந்தாய் ஆதி மூலமேயென்று பெயரிட்ட ழைத்தமும்மதங்களையுமபொழிகின்றபெரியயானைக்கு நீலகிரிபோல னதி ரேயெழுந்தருளிவந்தநெடியமகாவிஷ்ணுவேயென்றாள் துரோபதி - எ-று

கற்றைக்குழல்பிடித்துக கண்ணில்லான்பெற்றெடுத்தோன்
பற்றித்துகிலுரியப்பாண்டவரும்பார்த்திருந்தா
கொற்றத்தனித்திகிரிக் கோவிந்தாநீயன்றி
அற்றைக்குமொன்மான மார்வேறுகாத்தாரோ

எ-று கற்றையாகியஎன்னுடைய அளகபாரத்தைப் பிடித்துத் திருதரா ட்டிரன்பெற்றகுமாரனாகிய துர்ச்சாதனன்மானபங்கமாக என்னுடையது கிலைப்பற்றி உரியும்போது பஞ்சபாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்கள் வெற்றி பொருந்திய ஒப்பற்றசக்கிராயுதத்தையுடையகிருஷ்ணதேவரே உம்மைய ல்லாமல் அன்றைக்குமஎன்மானத்தைவேறேயார்வந்துகாததார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவாள் துரோபதி-எ-று ௬௪

மன்றிலழைத்தெனக்கு மாசளித்தமன்னவன்பா‍ற்
சென்றுதமக்கிசைத்துார் திறல்வீரபெற்றிருந்தால்
அன்றுவிரித்த வுருங்கூந்தல்வல்வினையேன்
என்றுமுடிப்பதினி யெம்பெருமாவென்றழுதாள்

எ-று சபையிலேயழைத்துஎனக்குக்குற்றத்தைத் துரியோதனனிடத்திற்போய்ச்சுத்தவீரராகியபஞ்சபாண்டவர்தமக்குஐந்தூர் பெற்றிருப்பார்களேயாகில்அன்றுவிரித்த அரியஅளகபாரத்தை நீவினையுடைய அடியேன்என்றைக்குஇனிமுடிப்பது எமதுகடவுளே யென்றழுதாள் துரோபதி

தண்டிருந்ததவன்கரத்திற் றனுவிருந்ததிவன்கரத்தில்
வண்டிருந்தபூங்குழன்மேன் மாசிருந்ததெனவிருந்தாள்
கண்டிருந்தீரொல்லீருங் கருதலாபாலூர்வேண்டி
யுண்டிருந்துவாழ்வதற்கே யுணர்கின்றீருலாயீரோ

எ-து அந்தவீமசேனன்கையில் தண்டாயுதமிருந்தது இந்தஅர்ச்சுனன்கையில்காண்டீபமென்னும் வில்லிருந்தது இந்ததுரோபதியோவண்டுகள்மொய்த்திருக்கின்றபூவையணிந்தகூந்தலின்மேல்மாசேறி யிருந்ததென்னும்படியிருந்தனள் நீங்களெல்லோரும் பார்த்திருந்தீர்கள் சத்துருக்களிடத்திலே ஊர்வேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு புசித்து உயிர்வாழ்வதற்குநினைக்கின்றவர்களே இதற்குஉத்தரவுசொல்லுங்களென்றார்சாத்தகியாழ்வார் எ-று

சண்டமுகிலுருமனைய சராசந்தன்றனக்கஞ்சி
வண்டுவரையாளுக வடமதுரைகைவிட்ட
திண்டிறன்மாதவன்மதியோ திகழ்தருமன்றன்மதியோ
பண்டுமவர்க்கருத்தறிந்து பார்போய்வேண்டுவதென்றான்

எ-து வேகத்தையுடையபிரளயகாலத்துஇடியையொத்த சராசந்தனென்னும் அரசனுக்குப்பயந்து வளப்பத்தையுடைய துவாரகையை கோட்டையாகக்கொண்டு வடமதுரையென்னும்பட்டணத்தைக் கைவிட்டவலியசௌரியத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவருடைய புத்தியோ பிரகாசத்தையுடைய புத்தியோமூன்னதாக அவர்கருத்தெரிந்திருந்தும்போய்ப் பூமியைவேண்டுவது என்னென்றார்சாத்தகியாழ்வார்—எ-று ௨௭

சாத்தகிநின்றிவையுரைப்பச் சடைக்குழலாளழுதாற்ற
கோத்தருமன்முதலாய குலவேந்தரைவரையும்
பார்த்தருளியருள்பொழியும் பங்கயக்கணெடுமாலும்
வத்தரியபெருங்கற்பி னிளையாளுக்கிவையுரைத்தான்

எ-து சாத்தகியாழ்வாரெழுந்துநின்று இந்தவசனஞ்சொல்லச் சடைபட்டகூந்தலையுடையதுரோபதி பிரலாபித்துப்புலம்ப அப்போது தருமபுத்திரர்முதலாகிய ஐவரையும்பார்த்தருளிக்கிருபையைப் பொழிகின்ற தாமரைக்கண்ணராகிய கிருஷ்ணதேவருந்துதிசெய்தற்கரியபெரியபதிவிரதத்தையுடையதங்கையாகியதுரோபதிக்குஇவைகளை யருளிச்செய்தார்-எ-று

தொல்லாண்மைப்பாண்டவர்க்குத் தூதபோய்மீண்ட தற்பி
னல்லாயுன்பைங்கூந்த லனேமுடிக்கின்றே
னெல்லாருங்காண வினிவிரிப்பதெண்ணரிய
புல்லார்தமந்தப் புரமாதர்பூங்குழலே

எ-து, பழமையாகியசௌரியத்தையுடையபஞ்சபாண்டவர்க்காக தூது போய்வந்தவுடனே துரோபதியேஉன்னுடையபசியகூந்தலை நானேமுடிப்பேன் எல்லாரும்பார்க்கும்படி இனிவிரிக்கப்படுது எண்ணிக்கையற்றசத்துருக்களுடைய அந்தப்புரத்திலிருக்கின்றஸ்திரீகளுடைய பூவையணிந்தகூந்தல்-எ-று கூசு

மைக்குழலாய்கேளாய் மருவாருடற்புலத்துப்
புக்குழலாகுங்கொழுவாம் போர்வாளபிமன்னன்
ஒருக்குழலுங்கோணமைத் தொல்வேந்தர்தங்குலமு
மிக்குழலுஞ்சேர முடியாதிரானென்றான்

எ-து. கரியகூந்தலையுடைய துரோபதியே கேட்பாயாக சத்துருக்களுடைய தேகங்களாகியவயலிலேபகுந்து உழுதற்குஆகின்ற கொழுப்படையென்று சொல்லாகும்யுத்தஞ்செய்கின்ற வாளாயுதத்தையுடைய அபிமன்னனவன் ஒன்றாகக்கூடி யுழலுகின்ற கொடுங்கோலின் றன்மையையுடைய பழைய அரசர்களுடையகுலங்களையும்உன்னுடைய அளகபாரத்தையும் ஒருங்குசேரமுடியாமல் விடேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று ருய

துன்றுபிணியோர் துறந்தோரடங்காதோர்
கன்றுசினமனத்தோர் கல்லாதவரிளையோ
ரொன்றுமுறைமை யுணராதவர்மகளி
ரொன்றுமிவர்மந்தணத்தி லெய்தப்பெறாரே

எ-து- நிறைந்தவியாதியையுடையவர்கள் துறந்தமகத்துக்கள் ஒருவருக்குமடங்காதவர்கள்கன்றிய கோபம்பொருந்தியமனமுடையவர்கள கல்வியில்லாதவர்கள் சிறுபிள்ளைகள்பொருந்தியநீதியறியாதவர்கள் பெண்பிள்ளைகளென்றுசொல்லுகின்ற இவர்களஎன் றம்ரகசியம்பேசுமிடத்தில் அடையப்பெறாதவர்கள்-எ-று ருக

பெண்ணீர்மைகுன்றாப் பெருந்திருவின்செங்கமலக்
கண்ணீர் துடைத்தாளிக் கண்ணிற்கருணையினுந்
தெண்ணீரினும்பொருந்தத் தேற்றினன்சாற்றுகின்ற
மண்ணீரனலனிலம் வான்வடிவாமாமாயான்

எ-து- பெண்கட்குவேண்டிய சிறந்தகுணங்கள்குறைவில்லாததுரோபதியினுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களிலிருந்துவருகின்றநீரைத்

துடைத்தருளித் தம்முடையகண்களிலிருக்குங் கிருபையென்கிற தெளிந் தநீரினாலே பொருந்தும்படிதெளியச்செய்தார் சொல்லுகின்ற பஞ்சபூத வடிவமாகியபெருமைபொருந்திய கிருஷ்ணதேவர்-எ-று ௫௨

என்னைக்கழறி யிருந்தோனுரைதவிர்த்து
நின்னொப்பவரில்லாய் நீயேகெனவுரைப்ப
மன்னர்க்குமன்னவன்பான் மாயோனுந்தூதாகிப்
பொன்னுற்றநேமிப் பொருபரித்தேர்மேற்கொண்டான்

எ-து இப்படிஉறுதியாகச்சொல்லியிருந்தகிருஷ்ணதேவருடைய வசன ங்களைநீக்கி உமக்குச்சமானமொருவருமில்லாததேவரீரே தூதுபோகவேண் டுமென்று பஞ்சபாண்டவர்சொல்ல அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனிடத் திலே கிருஷ்ணதேவருந் தூதாகிமகாமேருமலைக்குச்சமானமாகிய குதிரை கள்கட்டியதேரின்மேலேறிக்கொண்டார்-எ-று ௫௩

சங்குமணிமுரசுஞ் சல்லரியுந்தாரைகளு
மெங்குமுழங்க வெருல்வெண்குடைநிழற்ற
பொங்குகவரியுடையிரண்டுவெண்ணிலா
அங்கமொருநான்கு மவனிபருந்தற்சூழ

எ-து, அப்போதுசங்கவர்க்கங்களும்அழகியபேரிகைகளுஞ்சல்லரிகளு ம் தாரைகளுமெவ்விடத்திலும்சப்திக்க அழகியவெள்ளைக்குடை நிழலைச் செய்ய பிரகாசம்பொருந்திய சாமரைகள்இரண்டுபக்கங்களிலும் வீசிவர கணக்கில்லாத ரதகஜதுரகபதாதிகளும்பூமியாளுமரசர்களும் தன்னைச்சூ ழ்ந்துவரப்புறப்பட்டார்கிருஷ்ணதேவர்-எ-று ௫௪

கல்வரையும்பாலைக் கழிஞ்சுரமுங்கான்யாறும்
நல்வரையுநீர்நாடு நாளிரண்டிற்சென்றருளித்
தொல்வரையகோபுரமு நீண்மதிலுஞ்சூழ்ந்திலங்கும்
மல்வரையதோளான் வளமாநகர்கண்டான்

எ-து, மணியாமபருக்கைகளைக்கொண்டிருக்கின்ற பாலையென்னுங்கடி யசுரங்களும் கானாறும்-நல்லமலைகளும்-நீரையுடைய நாடுகளும் இரண்டு நாளிற்கடந்துபோய் பழமையானமலைக்கொப்பாகியகோபுரங்களும் நெடி யமதிலுஞ்சூழ்ந்துவிளங்குகின்றமல்லுத்தஞ்செய்கின்ற மலைக்குச்சமான மாகிய தோளையுடைய துரியோதனனது வளப்பத்தையுடையபெரியநகர த்தைக்கண்டார் கிருஷ்ணதேவா-எ-று ௫௫

வேறு

மேவுசெந்துகிர்த் திரளுமாமரகதவிதழுங்
கோடைவெண்சதிர்த் தரளமுநிரைநிரைகுயிற்றித்

தாவும்வெம்பரித் தேரினன் றனக்கெதிர்சமைத்த
காவணங்களிற்றோன்றினபச்சிளங்கமுகு

எ-து, அந்தமார்க்கத்திலே பசுமையும இளமையும்பொருந்தியகமுகுகள் பழுத்தகுலையுமபச்சைக்குலையும் பாளைகளும்விளங்கிய தெப்படியிருக்கிறதென்றால்சிவந்த நிறத்தையுடையபவளங்களும்வெவ் வேறுவிதமாகிய மரகதங்களும்கோவைசெய்தவெள்ளியகிரணத்தையுடையமுத்துக்களுய் வரிசைவரிசையாகப்பதித்துத் தாவிநடக்கும்வெவ்விய குதிரைகள் கட்டிய தேரையுடையகிருஷ்ணதேவருக்கெதிரேயுண்டாக்கிய மண்டபங்கள்போ லிருந்தன.எ-று ௫௬

வம்புலாமகிற் சந்தனம்வருக்கைமாகந்தஞ்
சம்பகந்தமாலம்பலதிசைதொறுந்தயங்கி
யும்பர்நாயகன் வரவுகண்டுளங்களிகூர்ந்து
தும்பிபாடின தோகைநின்றாடினசோலை

எ-து, பரிமளம்வீசியஅகிலும் சந்தனமும் பலாவும் - மாவும்.வாசனைபொருந்தியசண்பகமும் பச்சிலைமாவும்எந்தத்திசைகளிலும்விளங்கியிருக்கப்பெற்ற சோலையில்தேவநாயகனாகிய கிருஷ்ணதேவர்வருதலைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து வண்டுகள் பாடினமயில்கள்நின்றுகூத்தாடின-எ-று

அணிகொளந்திருபுரியெனு மணங்குசெந்திருவின்
கணவனுக்கெதிர் காட்டுநீராசனங்கடுப்ப
மணமிகுத்த செந்தாமரைமலருடன்சிறந்த
புணரியிற்பெரும் புனலையுங்கொள்வனபொய்கை

எ-து, அழகினைக்கொண்ட அஸ்திருபுரியென்னும் ஒருநகரின்மகாலட்சுமிக்கு நாயகனாகியகிருஷ்ணதேவருக்கு எதிரேகாட்டுகின்றஆலத்திக்கொப்பாகவாசனைமிகுந்த சிவந்ததாமரைமலருடனேசிறந்தகடல்போல நிறைந்த நீரையுங்கொண்டிருந்தன பொய்கைகள்-எ-று ௫௮

நடந்தநாயகன் கோலமாய்வேலைசூழ்ஞால
மிடந்தநாளினி லதுவழியாகவந்தெழுந்து
படர்ந்தபாதலக் கங்கையைப்படர்மதில்சூழ்ந்து
கிடந்ததாமெனச் சிறந்ததுதாழ்புனற்கிடங்கு

எ-து, தூதுநடந்தகிருஷ்ணதேவர் பூருவத்திலேவராகரூபமாய்ச்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியைப் பேர்த்தநாளில்அதுவழியாகவந்தெழுந்து பரவியபாதாளகங்கைஅந்தநகரின்பெரியமதிலை வளைந்துகிடந்ததென்று சொல்லச் சிறந்திருந்தது தாழ்ந்தநீரையுடையஅகழி-எ-று ௫௯

அடிநிலத்திலே படிவனவிடிமுகிலனைத்தும்
முடிநிலத்தினுகருநபதத்தினுமுடிவில்லை
நெடியசக்கரப்பொருப்பையுநிகரிலாவிதற்கோர்
படிவகுத்ததா மெனும்படிபரந்ததுபுரிசை

எ-து, கீழ்நிலத்திலேபடிவனமாகும் இடியையுடையமேகங்களெல்லாம் அதினுடையமேல்நிலத்துக்கு நட்சத்திரபதவியிலுமுடிவில்லை நீண்ட சக்ரவாளகிரியையும் நிகரில்லாவிதற்கு ஒருபடியொப்பாகச் செய்ததாமென்று சொல்லும்படி பரந்திருந்தது அந்தவஸ்தினபுரத்துமதில்-எ-று ௯௰

பகலினும்கடும் பரிதிதன்கதிர்மரப்பரம
கலியெங்கணுமெருந்ததால்பொருதலினேத்திப்
புகலுகின்றமந் தாகினித்தரங்கமேபோல
வகல்விசும்பிடை மிடைவனநெடுங்கொடியாடை

எ-து, பகற்காலத்திலும்வேதத்தையுடைய சூரியன்தன்கிரணங்களை வீசாமலிருக்கும்படி வலிமைகொண்டுஎவ்விடத்தும்வீசுகின்றகாற்றுப்பொருகிறபடியால் உயர்வாகசசொல்லுகின்ற கங்கையினுடைய அலைகள்போல் அகன்றஆகாசத்தினிடத்திலே நெருங்குவனநெடியகொடியாகக்கட்டிய வஸ்திரங்கள்-எ-று ௯௧

புயங்கபூமியோ புரந்தரற்சமைத்தபொன்னுலதோ
தயங்குசெல்வநீடளகையோ நகரெனச்சாற
வியங்குகார்முகில் வரையினின்றெழுவனபோல
வயங்குகாரகி னறும்புகையுயிர்ப்பனமாடம்

எ-து, நாகலோகமோ இந்திரனுக்குச்செய்தபொன்மயமானதெய்வலோகமோ விளங்காநின்றசெல்வமிகுந்த அளகாபுரியோ இந்தநகரென்றுசொல்லச்சஞ்சரிக்கின்றகரியமேகங்களின் மலைகளின்மேலேநின்றுஎழுவனபோல் பிரகாசிக்கின்றகரிய அகிலினது கரியவாகியபுகைகளைவீசுகின்றனமாளிகைகள்-எ-று ௯௨

மன்னர்வேழமுஞ் சேனையுமெதிரெதிர்மயங்கப்
பின்னுமுன்னுமெம் மருங்கினும்பெயரிடம்பெறுமற்
றுன்னுகின்றவரோகுமினோகுமினெனுஞ்சொ
லென்னுமோசையே யுள்ளனவீதிகளெல்லாம்

எ-து, அரசர்களுடைய யானைகளுஞ்சேனைகளும்ஒன்றுக்கொன்றுஎதிரிட்டுமயங்கப் பின்னும்முன்னும் எந்தப்பக்கத்திலும் காலைத்தூக்கிவைத்துப்போக இடம்பெறமாட்டாமல்நெருங்குகின்றவர்கள் போங்கோளபோங்கோளென்னுஞ்சொல்லினுடைய சத்தங்களேயுண்டாயிருக்கின்றனவீதிகளெல்லாம்-எ-று ௯௩

வரையெலாம்பலவனமெலாங்கடலெலாம்விளைந்த
தரையெலாம்படுபொருளெலாந்தனித்தனிகுவித்த
நிரையெலாங்கவ ராவணநீரமையைப்புலவோ
ருரையெலாமெடுத்துரைப்பினுமுவமைவேறுளதோ

எ-று மலைகளெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற மாணிக்கமுதலிய திரவிய முங்காடுகளெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்றசந்தனமுதலிய திரவியமுங்கட ல்களெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற சங்குமுதலியதிரவியமும் நாடுகளெ ல்லாவற்றினு முண்டாகின்றசெந்நெல்முதலியதிரவியமும் வெவ்வேறாகக் குவித்துவரிசையாகவைக்கப்பெற்றகடை வீதியினுடையகுணத்தை வித்து வான்கள்கற்றசொல்லுகளெல்லாமெடுத்துச்சொன்னாலும்வேறேஉபாயமு ண்டோ—எ-று. ௬௫

விரவுகான்மலரினும் பலவீரரின்விதங்கள்
பரவைவெண்மணலினும்பலபுரவியின்பந்தி
யிரவில்வான்மீனினும்பலயானையினீட்டம்
விரைகொள்சார்த்துளியினும்பலதேரணிநிலையே

எ-து காட்டிலிருக்கின்றபலமலர்க்காட்டினுஞ்சுத்தவீரர்களதிகமாக இ ருப்பார்கள் சமுத்திரத்தினுடையவெள்ளைமணலைக்காட்டிலும் குதிரைப் பங்திகளதிகமாகவிருக்கும்இராத்திரியில் ஆகாயத்திலேதோன்றும் நட்சத் திரங்களைககாட்டினும்யானைக்கூட்டங்களதிகமாக இருக்கும்வரிசையான மேகதாரைகளைக்காட்டிலும்இரதங்களதிகமாகவிருக்கும்—எ-று ௬௬

ஆசிலாமாமறையந்தணராலயமொருபால்
மாசிலாமுடிமன்னவர்மாளிகையொருபால்
காசிலாமதியமைச்சர்தங்கடிமனையொருபால்
பேசிலாமொழில்வணிகர்தம்பேரிடமொருபால்

எ-று குற்றமில்லாதநான்குவேதமுந்தெரிந்தபிராமணர் திருமாளிகைக ளில்ஒருபக்கத்திலிருக்கும்களங்கமில்லாத கிரீடந்தரித்த அரசர் அரண்ம னைகளொருபக்கத்திலிருக்கும் பழுதில்லாத புத்தியின்மிகுந்த மந்திரிகளு டையபுதுமைபொருந்தியவீடுகள ஒருபக்கத்திலிருக்கும் சொல்லுமிடத்தி ல்நிறைந்த அழகையுடையவைசியருடையஇடமகன்றவீடுகள் ஒருபக்கத்தி லிருக்கும்-எ-று ௬௭

மங்கலந்திகழ்மனையெலாம்வலம்புரியோசை
திங்கடோய்நெடுந் தலமெலாஞ்செழுஞ்சிலம்போசை
யங்கண்மாநகரனைத்து முழ்முரசதிர்வோசை
யெங்கணுங்கடவுளரிடந்தொறுமுழவோசை

எ-து கல்யாணஞ்செய்கின்றவீடுகளெல்லாமவலம்புரியென்னுஞ்சங்கத் தொனியாயிருக்குஞ்சந்திரன்தோய்கின்றநெடியசிருத்த வரங்களெல்லாந டனஞ்செய்கின்ற மாதருடையசெழுமைபொருந்திய சிலம்போசையாயிருக்கும் அழகியஇடத்தையுடைய மகத்தாகியநகரமுழுதும் வெற்றிமுரசுவீரமுரசுதியாகமுரசென்னும்மூவிதப்பேரிகையோசையாயிருக்கும் எவ்விடத்திலுந்தேவாலயங்கடோறுமத்தளவோசையாயிருக்கும்-எ-று ௬௮

மூன்றிலிங்கணின்றிடம்பெறுவரசர்மாமுடிக
ளொன்றொடொன்றுரைந்தெற்றிமேலொளிபொறிசிதறி
சென்றுசென்றறுதிசைதொறுந்திகழ்ந்ததுசெம்பொற்
குன்றெனும்படிநின்றதுகுருகுலன்கோயில்

எ-து தெருவாசலிலேயிடம்பெறாமல் அரசருடையகிரீடங்களொன்றோடொன்றுதேய்ந்தும் இடிபட்டுமமேலேபிரகாசிக்கின்ற அபரஞ்சப்பொடிகள் தெறித்துப்போய்பொருந்துகின்றதிக்குகள்தோறும் விளங்கியதுமகாமேருமலையென்னும்படிநின்றதுரியோதனன் அரண்மனை —எ-று

என்றிசைக்குநல்லொளிவிமிறொழின்மணிமகுடக்
குன்றிசைக்கும்வணகோபுரநீணகர்குறுகித்
தென்றிசைக்குளிர்செண்பகமலர்தொறுஞ்சிறிதே
நின்றிசைக்கும்வண் சோலைவாயமர்ந்தனனெடுமால்

எ-து சூரியனெனச்சொல்லுகின்ற பிரகாசமுயர்ந்த அழகியரத்னங்கள் பதித்தசிகரங்களையுடைய மலையென்றுசொல்லுகின்ற வளத்தைப்பெற்ற கோபுரத்தையுடையநெடிய அஸ்தினபுரத்திற்சேர்ந்து அதற்குத் தென்றிசையி குளிர்ச்சிபொருந்தியசண்பகமலர்கள்தோறுஞ்சிறியவண்டுகளிருந்துபாடுகின்றவளப்பம்பொருந்தியசோலையினிடத்திலே எழுந்தருளினார் கிருஷ்ணதேவர்—எ-று ௭௰

அன்றுதூதுகொண்டிலங்கை தீவிளைத்தவனாவர்க்
கின்றுதூதுவந்தெயிற்புறத்திருத்தனனென்னத்
துன்றுகாகளிமுரல் பசுந்தொடையலான்றனக்கு
சென்றுதூதுவரியம்பினர்சேவடிவணங்கி

எ-து முற்காலத்திலேஒருகுரங்கைத்தூதாகவிடுத்து இலங்காபுரியைஅக்கினிமூட்டுவித்தவர் பஞ்சபாண்டவர்க்காக இன்றுதூதாகவந்துமதிற்புறத்துச்சோலையிலிருந்தாரென்று நெருங்கியமலரினிடத்து வண்டுகள்பாடுகின்றபசியமலர்மாலையணிந்த துரியோதனராஜனுக்குத்தூதுவர்போயசிவந்தபாதங்களைவணங்கிச்சொன்னார்கள் —எ-று ௭௧

கொல்லைநாயகன் வந்தனனென்னலுஞ்சுரும்பார்
மல்லன்மாலையானேவலான்மாநகர்மாதக்

வெள்ளைநீண்மதில்வட்டப்யோசனையெழுநூறு
சொல்லுமாநகர்த்தெருவினையொப்பனைசெய்தார்

எ-து ஆதிநாயகனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்தூதுவந்தாரென்றுசொன்ன மாத்திரத்திலே வண்டுகள்நிறைந்த வளத்தையுடையமாலையணிந்த மார்பனான துரியோதனராசனது ஏவுதலினாலேமகத்தாகிய அஸ்தினாபுரத்திலுள்ளவர்கள்விருத்தமாகிய நெடிய எழுநூறு யோசனையளவு செல்லுகின்ற பெரியபட்டணவீதிகளை அலங்காரஞ்செய்தார்கள்—எ-று எஉ

மின்னுமாமுகிலினிய விதங்கண்முன்முழங்க
மன்னர்மன்னவ னெழுந்தனன்மாலெதிர்வருவா
லென்னைநீயதற் கெதிர்செல்வதென்றுதன்மருகன்
றன்னையன்பொடுதகைத்தனன்கொடுமைகூர்சகுனி

எ-து மின்னுதல்செய்யும்பெரியமேகங்களைப் பார்க்கிலும் நானாவிதவாத்தியங்களுமுழங்க அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனன் கிருஷ்ணதேவனை எதிர்கொள்ளவெழுந்தான் அதுகண்டு தூதுவருகிறவர்களைஎதிர்கொள்வது என்னமரியாதையென்று தன்மருமகனாகிய அந்தத்துரியோதனராசனை அன்பினாலேதடுத்துவிட்டான்கொடுமைமிகுந்துள்ளசகுனியானவன்--எ-று

சீர்வலம்புரிதிகிரிசேர் செங்கையான்றனக்குக்
கார்வலம்புரிக்கோயிலுங் காட்சியுமமைத்துப்
போர்வலம்புரியரசருங் கிளைஞரும்போற்றத்
தார்வலம்புரித்தோளினனிருந்தனன்றவிசில்

எ-து சிறப்புமிகுந்தசங்குசக்கரமுஞ்சேர்ந்த சிவந்ததிருக்கரங்களையுடையகிருஷ்ணதேவருக்கு மேகங்கள்வலஞ்செய்யப்பெற்ற அரண்மனையுமகாணத்தக்கபொருள்களும் பொருந்தச்செய்துயுத்தத்திலேவலிமைபெற்றராசவர்க்கமும்பந்துக்களும் வணங்க நந்தியாவட்டமாலையணிந்த புயத்தையுடையதுரியோதனராசன் சிங்காசனத்திலிருந்தான்—எ-று. எச

தொல்பகீரதிமைந்தனுந்துரோணனுஞ்சுதனும்
வில்விதுரனுங் கிருபனுமுதலியவேந்தர்
மல்குமூவிரு பத்துநூறாயிரமகிபர்
செல்வநாயகர்க்கியோசனை யிரண்டெதிர்சென்றார்

எ-து அப்போதுநெடுங்காலமாயிருக்கின்ற கங்காபுத்திரராகிய வீஷ்மாசாரியரும் துரோணாசாரியரும் அசுவத்தாமாவும்வில்விலேவல்லவனான விதுரராசனும் கிருபாசாரியரும் இவர்கள்முதலியவரசர்களும் நெருங்கிய

அறுபத்துநாலாயிரமன்னமண்டலீகரும்கிருஷ்ணதேவரை இரண்டுயோச னைதூரத்திலேபோய்எதிர்கொண்டார்கள்—எ-று ௭௫

வந்துவந்திருமருங்கினுமன்னவர்வணங்கப்
பைந்துழாய்முடிப் பரமனுங்கண்மலர்பரப்பி
யந்தமாநகர்புகுந்தபினரசனிற்புகமால்
புந்திகூரருள்விதுரன்வாழ்வளமனைபுகுந்தான்

எ-து வந்துவந்து இரண்டுபக்கத்திலும் அரசர்கள்பணியப்பசிய துளப மாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவரும் அவர்களைப்பார்த்துக் கிருபைசெய்து அஸ்தினபுரத்திற்குவந்தபின்பு துரியோதனராசன் அர ண்மனைக்குப்போகாமல்கிருபைமிகுந்தமனதுள்ள விதுரராசன்வாழ்கின் றவளத்தையுடைய அரண்மனையிலேஎழுந்தருளினார்—எ-று ௭௬

வேந்தர்யாவரும் விடைகொடுத்தகன்றபின்விமலன்
வாய்ந்தமாளிகை நடுவணோர்மண்டபத்துறுகி
யாய்ந்தவல்லவர் நவமணியழுத்தியவரியே
றேந்துமாசனமிடப்பொலிந்ததன்மிசையிருந்தான்

எ-று எதிர்கொண்டவரசர்களுக்கெல்லாம் செலவுகொடுத்து அவர்கள் போனபின்பு கிருஷ்ணதேவர்பொருந்தியஉப்பரிகையினடுவே ஒருமண்ட பத்திற்போய்ச்சிற்பங்களாய்ந்த வல்லவர்களாலேநவரத்தின மழுத்தியசிங் சிங்கந்தாங்குகின்றஆசனங்கொடுக்க அதன்மேலேபிரகாசத்துடனேஎழுந்த ருளியிருந்தார்—எ-று ௭௭

இருந்தவந்தருளிறைவனையிறைஞ்சினனிறைஞ்சிப்
பொருந்துவந்தனைப் பிறப்பையுமிறப்பையும்பிரித்தான்
மருந்துவந்தனையமரருக்கருளியமாயோன்
விருந்துவந்தனனென்றுளமுருகியவிதுரன்

எ-து இப்படிவந்திருந்த கிருஷ்ணதேவனைவணங்கினன் வணங்கிப் பெரிய சம்பந்தமாகிய சனனத்தையும் மரணத்தையும் நீக்கினன் தே வாமிர்தத்தைவந்தனிசெய்து தேவர்களுக்குத்திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து கொடுத்தருளிய நாராயணமூர்த்தி தன்வீட்டுக்குவிருந்தாக வந்தாரென்று மனமுருகியவிதுரனானவன்—எ-று ௭௮

கோடுகொண்டதைக் குரிசில்பாவைவந்தகோகனகக்
காடுகண்டிடவண்டெகைகண்ணிணைகளிப்பா
தோடுகொண்டதார் விதுரனியதிறனைபயுங்கொலைத்தான்
வீடுகண்டவர்க்கியம்பவும்வேண்டுபோவேண்டா

எ-து சங்கேந்திய திருக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவரிடத்திலே மலர்ந்திருக்கின்ற காசாணதியவயவமாகிய தாமரைமலர்க் காட்டை

க்கதுண்டவண்டுகள்போல்தன்னுடையகண்களிரண்டுங் களிப்பையடைந்த இதழைக்கொண்டபூமாலையணிந்த விதுரனவன் இந்தச்சிறப்பையும் நீக்கினன் மோக்ஷவீட்டையறிந்தவர்களுக்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ வேண்டாம்-எ-று எகூ

உள்ளினுணர்ந் துள்ளமுருகினனெழுந்து
துள்ளினன்விழுந்திணையகூடினன்துயலாத
தள்ளினன்மலர்த்தடக்கையாற்றந்துவவுதை
யள்ளினனெனக்கண்களா லருந்தினனளியோன்

(எ-து) நினைக்கக்கநினைந்துமனமுருக்கினன் எழுந்திருந்து துள்ளினன் கீழேவிழுந்துஇரண்டுபாதங்களையுஞ் சிரசின்மேல்சூடினன் துணைத்தேவிதை நீக்கினன் தாமரைமலர்போன்ற விசாலமாகியகைகளால் தத்துவாமிர்தத்தை அள்ளினவனென்னும்படி கண்களினல்பகவானழகையுண்டான்விதுரன்-எ-று அ0

முன்னமேதுயின்றருளியமுதுபயோநதியோ
பன்னகாதிபப்பாயலோ பச்சையாலிலையோ
சொன்னநால்வகைச் சுருதியேகருதிநீசெய்த
வென்னமாதவன் செய்ததிச்சிறுகுடிலென்றான்

எ-து, முன்னமேநித்திரைசெய்தருளிய பழையபாற்கடலோசேஷசயனமோ பசியவடபத்திரமோசொல்லியநாலுவேதங்களோ நினைத்துநீர்வருவதற்குமுன் என்னதவத்தைச்செய்ததுஇந்தச்சிறியகுடிசையென்றான்விதுரன்-எ-று அக

மும்மையாகியபுவனங்களனைத்துமுண்முதல்வ
னெம்மையாளுடைநாயகன் விருந்தினுக்கிசைந்தா
னம்மவென்றனனறுநூறாயிரமடையர்
தம்மைநோக்கினனவர்களும்விரைவுடன்சமைத்தார்

எ-து, திரிவிதமாகியபுவனங்களையெல்லா முண்டருளிய முதல்வராய் எம்மைஆளாகவுடையகிருஷ்ணபகவானவர் விருந்துக்குச் சம்மதித்தாரென்று ஆச்சரியப்பட்டனன் அப்போது அறுநூறாயிரஞ்சமையற்காரரைப் பார்த்தான் அவர்களும்சீக்கிரத்திலே சமைத்தார்கள்-எ-று அஉ

வந்தகொற்றவேல் வரிசிலையவர்க்கும்வாளவர்க்கும்
கந்தடர்ப்பணைகரிக்கும்வெங் கலனைவாம்பரிக்கும்
ஐந்துபத்துநூறாயிர மரசர்க்குமெவர்க்கும்
இந்திரற்குமெய்தாவமு தெனும்படியியற்றி

எ-து, கிருஷ்ணசுவாமியுடனேவந்த வெற்றியையுடையவேல்வரிந்தவில்வாள்முதலிய ஆயுதத்தையுடையவர்களுக்கும கட்டுத்தறியைப்பொருதுவனவாகியயானைகளுக்கும் வெவ்வியவேகத்தையுடையதாவுகின்றகுதிரை

களுக்கும் ஐம்பதுலக்ஷ ராசர்களுக்கும் மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் தேவேந்திரனுக்கும் கிடைக்காத அமிர்தமென்று சொல்லும்படி சமைத்தென்றவாறு. அ௩

அமைத்தவாசனைநீர்கொடுமஞ்சனமாடிச்
சமைத்தபல்கறி யடிசிலன்விருப்பினலருந்தி
யுமைக்குநாயக னிரவொழித்த நளினனுதவ
இமைப்பிலாரமு தருந்தியவியல்பெனவிருந்தான்

எ-து, வாசனைகட்டியதீர்த்தங்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்து சமைக்கப்பெற்ற அநேகவிதமாகியகறியமுதுகளையும் அன்னங்களையுமதன்னுடைய விருப்பினற்புசித்து உமாதேவிக்குநாயகனாகிய உருத்திரனது இரத்தலையொழித்தருளிய மகாவிஷ்ணுவானவர் கொடுக்கத் தேவர்களமிர்தத்தையுண்ட தன்மையென்று சொல்லும்படியாயிருந்தான்-எ-று அ௪

வாசநீரும்வெண்சுண்ணமு முறைமுறைவழங்கிப்
பூசுறும்தொழிற்பூசினர் சூடினர்புனைந்தார்
வீசுசாமரமிரட்ட வெண் மதிக்குடைநிழற்றக்
கேசவன்மணிக் கேசரித்தவிசிடைக்கிளர்ந்தான்

எ-து, வாசனையுடையபன்னீரும் வஸ்திரத்தையுடையபச்சைக்கருப்பூரங்களும் கிரமப்படிகொடுத்துப் பூசுகின்றதொழிலையுடைய சந்தனமுதலியவையும் பூசினர்களமலர்முதலியவைகளைச் சூட்டினாகள் ஆபரணமுதலியவைகளை அலங்கரித்தார்கள் வீசுகின்றசாமரங்களிட்ட வெளளியசந்திரவட்டக்குடைநிழலைச்செய்ய கிருஷ்ணதேவரானவர் ரத்தினங்களாற் பதிக்கப்பட்டசிங்காசனத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்-எ-று அ௫

ஞானகஞ்சுகவிதுரன்வாழ்மனையினையகனும்
போனகம்பரிவுடனுயர்ந் திருந்தவப்பொழுதிற்
றனுமேருவுக்கப்புறத் தவ்வமுதருந்தப்
பானுவும்பெருங்குடதிசைப் பரவையிற்படிந்தான்

எ-து, தத்துவஞானமாகியசீராவைத்தரித்த விதுரமகாராசன்வாழ்கின்றதிருமனையில் கிருஷ்ணபகவானும் அறுசுவையுண்டியும் அன்புடனேபுசித்திருந்தசமயத்தில் தானும்மேருமலைக்கப் புறத்திலிருக்கின்ற அமிர்தத்தைதப்புசிக்கச் சூரியனும்பெரியமேற்றிசைக்கடலிலேமூழ்கினான்-எ-று ()

கருதியத்தனர்யாவருந் தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னுமென் சிறுமேலப்புனைதொடுத்துப்

பருதின்தன்பெரும் பகைவர்மேல்விடுத்தவிற்பரந்த
குருதியாமென சிவந்தெழச்சிவந்ததுகுடபால்

எ-து, அப்போதுபிராமணர்களெல்லாரும் மாலைப்பொழுதிலே தாங்கள்செய்யும் மாலைக்கடனைக்கழிக்கவீனததுவேதமென்கிறவெவசியவில்லின்மேல்நீருகியபாணத்தைக்கையாற்றொடுத்துச் சூரியனுடையபெரிய சத்துருக்களின்மேல் விட்டபடியாலபரவிஉதிரமென்று சொல்லும்படியாத் மிகவுஞ்சிவந்தது மேற்றிசை-எ-று ௮௭

தாங்கவாரிதிப்புறத்தெதிர் மலைந்தவெஞ்சமரி
லுரங்கொள்கூர்நெடும்படைகளாலவுணர்தமுடலிற்
றூரங்கமேழுடைக்கடவுளுநிறைநிறைதுணித்த
கரங்கள்போன்றன கழைதோறும்வளர்துகிர்க்காடு

எ-து, அலைகளையுடைய சமுத்திரத்துக்கப்புறத்தேஎதிரே பொருகின்ற வெய்யயுத்தத்திலே வலிமையைக்கொண்ட கூர்மைபொருந்தியநெடிய ஆயுதங்களால்அசுரருடையதேகத்திலே ஏழுகுதிரையுடைசூரியனும் வரிசைவரிசையாகத் துணித்தகைகள்போலுமிருந்தன கழைகள்தோறும்வளர்கின்ற பவளக்காடு-எ-று ௮௮

நீதியிற்புகல்பகலெலா நீரமகளிர்
மீதுலறத்தெழும் வெவ்வெயிற்படாவகைவிரித்துப்
போதுபுக்கதென் றினம்படச்சுருக்கியபூப்பட்
டாதபத்திரம் போன்றனதாமரைபடவி

எ-து. நீதியினாற்சொல்லுகின்றபகற்பொழுதெல்லாம் நீரமகளிரானவர்கள் தங்கண்மேலேபட்டெழுகின்ற வெவ்வியவெய்யிற்படாதவிதம்விரித்துப் பொழுதுபோயிற்றென்று ஒன்றாகச்சுருக்கியஅழகியபட்டுக்குடைகள்போன்றன அங்கேமலர்ந்ததாமரைக்காடு-எ-று ௮௯

கலந்துமங்கலமுழவுவெண் சங்கொடுகரங்க
மிலைந்தபூங்குழல் வனிதையர்மெய்விளங்கெடுப்பக்
கலந்ததாமரைத்தடமெலாங்குவிந்ததுகண்டு
மலர்ந்ததாமரைபோன்றதுமாநகர்வட்டம்

எ-து, மங்கலபேரிகைகளானவை வெள்ளியசங்கங்களோடுங்கூடிச்சத்திக்க மலர்மாலைகளைத்தரித்த கூந்தலையுடையமங்கையர்கள்மெய்யாகியவிளக்குகளொடுகக்க கலந்திருக்கின்ற தாமரைமலர்கள்தடாகங்களைத்தினுங்குவிந்ததைக்கண்டுமலர்ந்திருக்கின்ற தாமரைமலரையொத்தது பெரிய அஸ்தினபுரத்தினுடையவட்டம்-எ-று ௯௰

உரகயுங்கவன்மணிமுடியொப்பனவிடை
யிருமருங்கினு மாயிரமாயிரமேந்த

வரிசுமந்தபேராசனத்தழகுடனிருந்த
புரவலன்றனைப் புண்ணியவிதுரனும்போற்றி

எ-து, ஆதிசேடனுடைய ஆயிரமணிமுடிகளை யொப்பனவாகத் தியங்க
ளை இரண்டுபக்கத்திலுமிரண்டாயிரமேத்தச் சிங்கத்தினாற் சுமக்கப்பட்ட
பெரிய ஆசனத்திலே அழகுடனேயெழுந்தருளியிருந்த கிருஷ்ணபகவானை
ப் புண்ணி[illegible]த்தையுடையவிதுராசனும வணங்கி-எ-று ௬௧

பொங்கராவணைபொலிவறப்போந்து பின்பொதுவலர்
தங்கள்பாடியில்வளர்ந்துமா மருதிடைத்தவழ்ந்து
கங்கைமானதிகாலவழிகருணையகடலே
யிங்குநீதனித்தெழுந்தவாறுரைத்தருளென்றான்

எ-து, பொலிவினையுடையசேஷசயனமானது பொலிவுநீங்கவந்து பின்
பு ஆயர்பாடியில் வளர்ந்துமகத்தாகியமருதமறத்திடைத்தவழ்ந்து கங்காந
தியான து திருவடியிலே பெருகப்பெற்ற கிருபைகடலே இவ்விடத்திலே
நீர் தனித்தெழுந்தருளியவாறு அனுக்கிரகம் பண்ணுமென்றான் விதுரன்
எ-று. ௬௨

தோட்டுவந்துசந்தேனுகர் சுரும்புசூழ்தொடையாய்க்
காட்டுவந்துழன்றிரிந்துதங் கடநாட்கழித்து
நாட்டுவந்தபேரைவர்க்கு நல்குருநாடு
கேட்கவந்தனமென்றனன் விதுரனுங்கேட்டான்

எ-து. பூவிதழிலேவந்துசிவந்ததேனைப்புசிக்கிற வண்டுகள் சூழ்ந்தமா
லையையுடைய விதுரனேகாட்டிலேமுன்னேசந்தோஷமாய்த்திரிந்துதங்க
ளுக்குச்சொல்லவேண்டிய நாளைக்கழித்துநாட்டிலேவந்திருக்கிற பஞ்சபா
ண்டவர்களுக்கு நல்லகுருநாட்டைக்கேட்கவந்தோமென்று அருளிச்செய்
தார் அதைவிதுரனுங்கேட்டான்-எ-று ௬௩

முழக்கினலுயர் முரசுயர்த்தவன்றனக்குரியை
வழக்கினலரிந்தடலர வுயர்ந்தகோன்வழங்கான்
சழக்கினலிருதிசையினு முரசெழச்சமரி
லழக்கினல்லது வுணர்வனோவென்றவனுரைத்தான்

எ-து. சத்தத்திலுயர்ந்த முரசக்கொடியுயர்த்த தருமபுத்திரமகாராசனு
க்குரியபாகத்தைமூலேனோர்கள்வழக்கத்தினலடுந்து வலிமையுள்ள சர்ப்ப
க்கொடியுயர்த்த துரியோதனன்கொடுக்கமாட்டான் குற்றமில்லாத எட்டு
த்திக்கிலும்பேரிகைசத்திக்க யுத்தககிரிலேகலக்கினலல்லாமல் அறிவானோ
வென்றுசொன்னான் விதுராசனென்றவாறு, ௬௪

வாளைவாயினுகண்டெழ வளரிளங்கமுகின்
பாளைவாயளிமுரன்றெழும் பழயநாடுடையான்
நாளைவாழ்வர்க்களித்தில னெனிலெதிர்நடந்து
மூளைவாய்புகமுடிப்பவெம் போனெனமொழிந்தான்

(எ-து) வாளைமீன்களானவை தடாகத்திற்குதித்தெழும்ப வளருகின்ற இளகமுகின்பாளையினிடத்திலே வண்டுகள்சத்திக்கு எழுகின்றவயல்கள் சூழ்ந்தநாட்டையுடைய துரியோதனன் நாளை அவர்கள் வாழ்வாகியபங்கைக் கொடாமற்போனானேயானல் எதிர்போய் மூளையானது வாயிலேபுகும்படி யுத்தஞ்செய்து முடிப்யோமென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்—எ-று. (௯௪)

விரைந்துபாய்பரிமன்னவ ரிதம்படமெலிவற்
றிரந்துவேண்டினுங் கிளைஞருக்கொருபொருளீயார்
பரந்தபோரினிலெதிர்த்தவர் படப்படப்பகழி
துரந்துபோதவர்க்குதவுவர் சொன்னவையெல்லாம்.

(எ-து) சீக்கிரத்திலேதாவுகின்ற குதிரைகளையுடைய அரசர்கள்இதமுண்டாகும்படிவாடி இரந்து வேண்டிக்கொண்டாலும் பந்துக்களுக்கு ஒருபொருளையுங் கொடுக்கமாட்டார்கள் பாவியயுத்தத்திலே எதிர்த்தவர்களெல்லாம் சாகும்படியாய்ப் பாணங்களைப்பிரயோகம் பண்ணினமாத்திரத்திலே சொன்னவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்குக்கொடுப்பார்கள்—எ-று. (௯௫)

என்றுபாரினியற்கையும் விதுரனுக்கியம்பி
வென்றுபோர்கெழுநேமியான் விடைகொடுத்தருளி
குன்றுபோர்புயக் காவலர்கொடுந்துடிகறங்க
மன்றலுன்மலர்ப்பாயலின்மீது கண்வளர்ந்தான்.

(எ-து) இப்படியென்று உலகத்தினுடைய இயற்கையும் விதுரராஜனுக்குச்சொல்லி யுத்தத்திலேசெயித்துவிளங்கிய சக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானனவர் செலவு கொடுத்து மலைபோலும் தோளையுடைய காவலர்கள் பறைகளைமுழக்க வாசனைபொருந்திய அன்றலர்ந்த புஷ்பசயனத்தின்மேல் நித்திரைசெய்தார்—எ-று. (௯௬)

குளிருமாமதிமுகத்தொளிர் குமுதவாய்முல்லைத்
தளவவாணகைபரபபியே சததளமலர்க்கை
யளவிலேகுவித்தளியொடு மகன்றிலாமையினல்
களிகொடேள்விலைக் கணிகையைப்போன்றதக்கருவ்

(எ-து) குளிருகின்ற பெரியசந்திரனாகிய முகத்தினிடத்தே விளங்குகின்ற செவ்வலரியாகியவாயையும் முல்லையரும்பாகிய ஒளியையுமுடைய பற்களையுங்காட்டித் தாமரைமலராகியகைகளை யளாவாகக் குவித்து அளியுடனே மலர்க்கிராமையினாலே களிப்பைக்கொண்ட தோளாவிற்கின்ற வேசிலையப்போன்றது அந்தராத்தி—எ-று. (௬௭)

அளைந்தவாரிருட்கடல் பொருதொருபுடையண்டம்
பிளந்ததாமெனக் கரும்படாம்பீறியதென்ன
வளைந்தவேழ்கடல் வற்றமேல்வடவையின்முகத்தி
கிளர்ந்ததாமெனக்கிளர்ந்தன விரவியின்கிரணம்

(எ-து,) அலையப்பெற்ற நிறைந்தவிருளாகிய சமுத்திரத்தைத்தாங்கமாட்டாமல் ஒருபக்கத்து அண்டம்பிளந்ததாமென்று சொல்லவும் கரியவஸ்திரங் கிழிந்ததென்னவும் வளைந்திருக்கின்ற ஏழு சமுத்திரமும்வற்றிப்போக மேலிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினியானது பிரகாசித்ததென்றுசொல்லவும் விளங்கிய சூரியகிரணம்—எ-று. (௬௮)

இகலும்வாளரவுயர்த்தவ னிருந்ததொல்பதியி
லகிலநாயகனொருதனி நடந்தவாறறிந்து
மகரவாரிதியகன்றுமா மருங்குறவளைந்த
திகிரிபோல்வந்தெழுந்தன னிரவிகீழ்த்திசையில்,

(எ-து) பகைகொண்ட ஒளியையுடைய சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்த துரியோதனனிருந்த பழையஅஸ்தனாபுரத்திலே லோகநாயகராகிய கிருஷ்ணபகவான் ஒப்புறத்தனியே வந்ததுதெரிந்து மகரமீனையுடைய சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்கிப் பக்கத்திலே வளைந்தசக்கரத்தைப்போல் வந்து உதயமானான் சூரியன்கீழ்த்திசையிலென்றவாறு, (௬௯)

வேறு.

சோதிவாய்ந்திமைந்தனும்பழைய சுருதியாலுயர்துரோணனு
மாதியாகவுயரரசருமபடி யடுத்தமன்னவரனேகரும்
நீதியாறுவகையைந்துபத்தொடாறு பத்தொராயிரவர்நிருபரும்
தீதிலாததிறலக்குரோணிபதி னொன்றுமெற்றமிகுசேனையும்

(எ-து) ஒளியையுடைய கங்காபுத்திரனாகிய பீஷ்மாச்சாரியரும் பழைமையாகவுள்ள வேதத்தாலுயர்ந்த துரோணாச்சாரியர் முதலாகவுயர்ந்தராஜாக்களும் பூமியையாளுகின்ற அநேகராஜாக்களும் நீதியையுடைய மூன்றுலக்ஷத்து அறுபத்தோராயிரம் நிருபர்களும் குற்றமற்ற வலிமையையுடையபதினோரக்ரோணியாகிய மிகுந்தசேனைகளும்-

தொக்கவெண்கவரியாலவட்டமிவை சொட்டவாழ்சுரிகை தகிலுடன்
கைக்களாஞ்சிபலகொண்டுலாவிவரு கன்னிமங்கையர்களனைவரும்
மிக்கவேதியர்கள்வல்லபல்கலை விதத்திலுள்ளவர்கள்யாவருந்
தக்கதம்பியருமவந்துசூழவுயர் தரணிமேனிருபர்தம்பிரான்.

(எ-து) கூட்டமாயுள்ள வெள்ளியசாமரங்களும் ஆலவட்டங்களும்வளைதடியும்-வாளும்-உடைவாளும்-வஸ்திரங்களும்- கைகளிலே காளாஞ்சிகள்கொண்டு உலாவிவருகின்ற இளமையுள்ள மங்கையர்களனேகம்பேரு மிகுந்தபிராமணர்களும் அனேக கலைக்கியானங்களிலேவல்லமையுடையவர்கள் யாவர்களும் தகுதியுள்ள தம்பிமார்களும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டிருக்க உயர்ந்தபூமியிலே அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனன்—எ-று. (௩௧)

நிரைகதிர்க்கனகநீள்சுவர்ப்பவள வுத்தரத்திடை நிரைத்தவெண்
பருவணிக்கிரணபற்பராக வயிரத்துலாமிசைபரப்பிவெண்
டாளவர்க்கவயிடூரியப்புதிய கோமளப்பலகைதைத்துமா
மரகதத்தினெடுகோடிதூணிடை யமைத்தமண்டபமருங்கரோ.

(எ-து) வரிசையாகிய கிரணங்களையுடைய பொன்னினாற் செய்த நெடியசுவரின்மேல் பவளத்தினால் உத்திரம்போட்டு அதன்மேல்வரிசையாகப்பரப்பிய விளக்கமான பருத்தரத்தினங்களாலும் கிரணங்களையுடைய மாணிக்கங்களாலும் வச்சிரங்களாகிய துலாம் வைத்து அதன்மேலே வெள்ளிய முத்துவர்க்கங்களைப்பரப்பி வைடூரியத்தால் புதியனவாகிய அழகையுடைய பலகைதைத்து மகத்தாகிய மரகதத்தினெடு கோடிதூண்களை இடையிலேயமைத்த மண்டபத்தினருகில்-எ-று.

முட்டமித்திலநிரைத்தபங்கரி னகைத்தசிங்கமுகத்ததாய்
வட்டமெத்தைகொடமைத்தபீடமிசை வாசவன்கொலெனவைகினான்
பட்டவர்த்தனருமகுடவர்த்தனரும் வந்துசேவடிபணிந்தபின்
னிட்டபொற்றவிசினமுறைமையாலினி திருக்கவென்றவரையேவியே

(எ-து) முட்டும்படியாய் முத்தினால் வரிசையாகச்செய்து விளங்கிய சிறந்தசிங்கமுகத்தை யுடையதாய் வட்டமாகிய மெத்தையைக்கொண்டுசெய்த பீடத்தின்மேல் தேவேந்திரனைப்போலிருந்தான் அப்போது பட்டவர்த்தனர்களும் மகுடவர்த்தனர்களும் வந்து சிவந்த பாதத்தை வணங்கின பின்பு வரிசையாயிட்டிருக்கின்ற பொன்னினாற்செய்த ஆசனத்தின்மேல் கிரமப்படி யினிதாக விருக்கக்கடவீரென்று அவர்களையேவுதல் செய்தென்றவாறு. (௩௨)

காவன்மன்னவர்முகங்கடோறுமிரு கண்பரப்பியவர்கருதுவோ
ரேவலுற்றவருதூதனுமிளைய னின்றுநம்மனையிலெய்தனு

மேலாவலின்றியெதிர்சென்றுகண்டுதொழு துறவுகூறியினியுங்களோர்,
நீவலஞ்செயவடர்ப்பனென்றுநனி சீறினன்முறைமைமாறினன்.

(எ-து.) பூமியைக்காக்கின்ற ராஜாக்களுடைய முகங்களையெல்லா ந் தன்னுடைய இரண்டுகண்களாற்பார்த்து நம்மோடு யுத்தஞ்செய்ய நினைக்கும் பஞ்சபாண்டவர்களுடைய ஏவுகையினாலே வருகின்ற தூ தனாகிய இடையனானவன் இன்று நம்முடையசபையிலே வந்தால்ஒ ழிசலில்லாமல் எதிர்சென்று கண்டுவணங்கி யுறவுகொண்டாடினால் இனிஉங்களுனை நெருப்புவலம்கொள்ளும்படியாய்க் கொளுத்திவிடு வேனென்றுமிகவுஞ்சீறினன்முறைமைமாறினவனாகிய துரியோதனன்,

இந்தவண்ணமுரைசெய்துமன்னரு மிராசராசனுமிருக்கவே
தந்தவண்ணனுடன்வந்தவண்ணலொளி தங்குகண்டுயிலுணர்ந்தபின்.
சந்தவண்ணமலர்கொண்டுகைதொழுது காலைபிற்பலகடன்கழித்தபின்
வந்தவண்ணமுனிருந்தபேரவையி லேயினானிசைகொள்வேயினான்.

(எ-து) இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி அரசர்களும் அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனுமிருக்க வெள்ளைமேனியனாகிய பலபத்திரருடன் பிறந் த ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி பிரகாசந்தங்கிய நித்திரைதெளிந்தபின்பு வாச னைபொருந்திய அழகியமலர்களைக்கொண்டு பூசைசெய்து காலையிலே செய்யவேண்டியகடன்களெல்லாஞ் செய்துமுடித்து முன்சொன்னபி ரகாரமிருந்த பெரியசபைக்கெழுந்தருளினார் இசையைக்கொண்டமூ ங்கிற்குழலையுடைய கிருஷ்ணதேவர்—எ-று. (௱௫)

துன்னுகங்கைமகனுந்துரோணனொடு சுதனுநீதியனைவிதுரனும்
மன்னர்மன்னனை யொழிந்தமன்னவரும் வந்துசேவடிவணங்கினார்
கன்னனுந்தலைகவிழ்ந்திருந்தன னழன்றுளஞ்சகுனிகருதினன்
முன்னநின்றவர்க ளிட்டபீடமிசை மெய்துழாய்முகிலுமெய்தினன்

(எ-து) அச்சபையிலிருந்த பீஷ்மாச்சாரியரும் துரோணாசாரியரு ம் அசுவத்தாமாவும்நீதியைத்தரித்தவிதுரராஜனுந்துரியோதனனையொ ழிந்த மற்ற அரசர்களும்வந்து சிவந்த பாதத்தை வணங்கினார்கள் அ ப்போது கர்ணமஹாராஜனும் தலையைக் கவிழ்ந்துகொண்டிருந்தான்சகு னியு மழன்றுநினைந்திருந்தான் எதிரேயிருந்தவர்களிட்ட ஆசனத்தி ன்மேல் நெருங்கிய துளபமாலையணிந்த மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ண தேவரு மெழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று, (௱௬).

முன்னைகங்குடங்கவித்த காளமுகின்முன்னிருந்த பின்முகங்கொடா
தென்னைகந்தனையொழித்து நென்னலிடையிந்தமா நகரிலெய்தியும்
பொன்னகமகொள்புயவிதுரனில்லிடைபுகுந்ததென்கொலிதுபுகலெனா
டின்னகந்தலையுயர்த்தகோவமுரை பகரமாறுவெதிர்பகருவார்.

(எ-து) முன்னே கோவர்த்தனகிரியை குடையாகப்பிடித்த கரிய மேகவண்ணரான கிருஷ்ணதேவர் எதிராக எழுந்தருளியபின்பு முகங்கொடாமல் உன்வீட்டைவிட்டு நேற்றைப்பொழுது இந்தவூரிலவங்கும் வீரலட்சுமியைக்கொண்ட புயத்தையுடைய விதுரன்வீட்டிலே போனதென்ன இதனைச்சொல்லுமென்று சர்ப்பக்கொடியுயர்ந்த துரியோதனராஜன்கேட்க கிருஷ்ணசுவாமியும் அதற்குத்திருத்தாரஞ்செல்லுவார்—எ-று. (௫௭)

என்னினினிலொரு பேதமில்லையிது வென்னினின்னிலது வென்னவே
மின்னின்முன்னிலகு விறனெடுஞ்சிலைகொள் விதுரன்வந்தெதிர்விளம்பினு
னுன்னிலின்னமினிதொன்றுபஞ்சவ ருரைக்கவந்தொருதூதனா
யின்னிலின்னடிசிலுண்டுநின்னுடன் வெறுக்கவெண்ணுவதுநீதியோ.

(எ-து) என்வீடென்றும் உன்வீடென்றும் பேதமில்லை இது என்வீடு அது உனவீடென்று சொன்னாலும் மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற வெற்றியையுள்ள நெடியவில்லையுடைய விதுரராஜன்வந்து எதிராயிருந்துசொன்னான் அதல்லாமல் உன்னிடத்திலே இன்னமொருகாரியமுண்டு பஞ்சபாண்டவர்கள்சொல்லைச் சொல்லவந்த ஒருதூதன் யான் உன்னிடத்தில் இனிமையுள்ள அன்னத்தையுண்டு உடனேயே தானே வெறுக்கநினைப்பது நீதியோவென்றார் கிருஷ்ணஸ்வாமி-எ-று.

ஆரவமல்கியபதாதையாய்மதி யமைச்சராயரசழிப்பினும்
குரவர்சொல்லுரைமறுக்கினும்பிறர் புரிந்தநன்றியதுகொல்லினும்
ஒருவர்வாழமனையிலுண்டுபின்னுமவ ருடனெழுந்துபொரவுன்னினு
மிரவியுள்ளளவுமதியமுள்ளளவு மிவர்களேநரகிலெய்துவார்.

(எ-து) சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனனேபுத்தியையுடைய மந்திரிகளாயிருந்து இராஜாங்கத்தை யழித்தாலும் ஆசிரியர்சொல்லைத்தடுத்தாலும் ஒருவர்செய்த உபகாரத்தைமறந்தாலும் ஒருத்தர்வீட்டிற்சாப்பிட்டு பின்பு அவருடன்பகைத்து யுத்தஞ்செய்ய நினைத்தாலும் சூரியசந்திரருள்ளளவுக்கும் இவர்கள்நரகத்திலேயடைவார்களென்றவாறு, (௫௯)

சீதநாண்மலர்மடந்தைகேள்வனிவை செப்பவுந்தெரியவொப்பிலா
நாதநாயகன்முகத்தில்வைத்தவிரு நயனமுங்கிங்கரனைசெயாத்
தூதனுஞ்சிலருதின்மைசொல்லுகென மன்னர்மன்னனிது சொன்னபின்
வேதநாறுமலருந்திவண்ணனெப வினைசெய்தாரவனுழைசெய்தான,

(எ-து) குளிர்ச்சிபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரிலிருக்கும் இலட்சுமிகாந்தராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் இந்தவார்த்தைகளைத் தெரி

யச்சொன்னமாத்திரத்தில் ஒப்பில்லாத நாயகராகிய நாதனுடைய திருமுகத்தில்வைத்த இரண்டுகெண்களுடையவனுகி மிகவும் நகைசெய்து தூதனுய்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லுமென்று துரியோதனன் சொன்னபின்பு வேதங்கள்மணக்கின்ற தாமரைமலராகிய நாபியையும்வாசிக்கின்ற துளபமாலையையுடைய கிருஷ்ணஸ்வாமியும் அருளிச்செய்தாரென்றவாறு. (௱ய)

சூதினலாகிழந்துநின்றுணைவர் சொன்னசொலலும்வழுவாதுபோ
யேதிலார் ளெனகொந்துதண்ணிழ விழந்தகானினிடையெய்தியும்
தீதிலாவகைகுறித்தநாள்பல கழித்துவந்துனர்செகத்தினிற்
கோதிலாக்குருகுலமகீபவரு உரிமைநண்பொடுகொடுத்தியே,

(எ-து,) உன்துணைவராகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாடுகையினுலே ராச்சியகாரத்தையிழந்து சொன்னவார்த்தையுந் தப்பாமற்போய் அயலாரென்றுசொல்லும்படி நொந்து குளிர்ந்தநிழலில்லாத காட்டினிடத்தேபோயும் குற்றமில்லாதபடிகுறித்தநாள் அநேகமுங்கழித்துவந்தார்கள் பூமியிலே குற்றமற்றகுருகுலதிலே பிறந்தராசாவே அவர்களுடைய உரிய பூமியைச் சிநேகத்தோடு கொடுப்பாயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் கிருஷ்ணதேவரென்றவாறு. (௧௧௧)

சொல்லவாவுரகதுவசநின்னுரிய துணைவர்தங்களையழைத்துநீ
வல்லவாறுசிலநாடளித்தவர்க டம்முடன்கெழுமிவாழ்தியேல் (ண்
நல்லவாய்மைநிலையுடைய வென்றரசர் நாடொறும்புகழ்வர்நண்புகொ
டல்லவாமெனமறுத்தியேலறமு மாண்மையும்புகழுமல்லவே.

(எ-து) சொல்லவிரும்புகின்ற சர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோதனராஜாவே உனக்குஉரிமையுள்ள உடன்பிறந்தவர்களை அழைத்துக் கூடியமட்டில் நீ-சிலநாடுகொடுத்து அவர்களுடன் கூடிவாழ்வையேயானல் நல்லசத்தியத்தையுநிலைமையையுமுடையானென்று ராஜாக்கள் சிநேகித்து நாள்தோறும் புகழ்ச்சிசெய்வாரகள் அப்படியல்லவென்று மறுத்தியேயானல் அதுதருமமும் சௌரியமும் கீர்த்தியுமல்லவென்றவாறு. (௱யஉ

என்றகேசவனியம்பவெங்கதிரிராசராசனுமியம்புவா
னன்றுசூதுபொருதுரிமையானவையு மிழந்துபோயினர்களவருங்
கின்றுநீவிரகன்மீளவுங்கவர வெண்ணினுலவரிலெளியனே
சென்றகானிலவரின்னமுந்திரிவ ருறதியென்றுநனிசீறியே,

(எ-து) இப்படியென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரானவர்சொல்ல அங்கே அதிரே ராஜாதிராஜனுகிய துரியோதனராஜன் சொல்லுவான் அன்று

சூதாடிதங்க ளுரிமையெல்லாம் இழந்து போனவர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு இன்றுநீர் உபாயத்தினாலே மறுபடியுங்கிரகிக்க நினைத்தால் அவரைப்போல நானும்எளியவனே அவர்கள் காட்டுக்குப்போயி இன்னமுந்திரிவது உறுதியென்று மிகவுஞ்சீறி—எ-று, (௧௧௩)

நீவெறுக்கிலெ னிருந்தமன்னவர் திகைக்கி லென்பல நினைக்கிலென், பொய்நகைக்கிலெனுரைத்தவுண்மைமொழி பொய்த்ததென்றமரர்பகலிலென், வேய்மலர்த்தொடையலவரென்னுடன் வெறுத்து வெஞ்சமர்விளைக்கிலென், ஈயிருக்குமிட மெனினுமிப்புவியில் யானவர்க்கரசினிகொடேன்,

(எ-து) நீவெறுத்தாலென்ன இந்தராஜாக்கள் திகைத்தாலென்னபலமாகநினைத்த லென்ன போய்ச்சிரித்தாலென்ன சொல்லியசத்தியவசனம் பொய்த்துப்போச்சுதென்று தேவர்கள் சொன்னாலென்ன புட்பமாலையைத்தரிக்கின்ற பஞ்சபாண்டவர் என்னுடனேவெறுத்துவெவ்வியயுத்தஞ்செய்தாலென்ன ஈயிருக்கும் அவ்வளவிடமானாலும் இந்தப்பூமியிலே யான் அவர்களுக்கரசாட்சி கொடுக்கமாட்டே னென்றான் துரியோதனன்—எ-று, (௧௧௪)

காவழுங்குருமெனச்சினத்தினொடு கண்ணிலான்மதலைகழறவும்
பார்வழங்கநினைவில்லையாகிலவர் பதிகளாயினும்வழங்குவாய்த்
தார்வழங்குதடமார்பவென்னவவை தாமுமன்னவன்மறுக்கவைந்
தூர்வழங்குகெனவுமிரந்தனனிவ் வுலகெலாமுதவுமுந்தியான்

(எ-து) மேகமுழங்குகின்ற இடியைப்போல் கோபத்தோடு திருதராட்டிரனுடைய பிள்ளையாகிய துரியோதனன்சொன்னபோது பூமியைக்கொடுக்க உனக்கு மனமில்லாமற்போனால் அவர்களூர்களையாவது கொடுப்பாய் நந்தியாவட்டமாலையணிந்த மார்பனேயென்றுசொல்ல அவைகளையுந் துரியோதனன்மறுக்க ஐந்தூராவது கொடுப்பாயென்று இரப்பாகக்கேட்டார் இந்தவுலகத்தையெல்லாந் தரப்பட்ட நாபிக்கமலத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரென்றவாறு. (௧௧௫)

மாடளிக்குளநெருங்குபைந்துளப மாலையாய்மகரவேலைசூழ்
நாடளித்திடவுமைந்தர்பேருடைய நகரளித்திடவும்வேண்டுமோ
காடளிக்கவதனிடைதெரிந்தெழில் கரந்துபோயினர்கள்காணவோர்
வீடளிக்கினும்வெறுப்பரோவிதனை விடுகவென்றெதிர்விளம்பினன்.

(எ-து) பக்கங்களிலே வண்டின்கூட்டங்கள் நெருங்கப்பெற்றபசியதுளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணதேவரே மகரமீன்களை யுடைய சமுத்

திரன்சூழ்ந்த நாட்டைக்கொடுக்கவும் ஐந்துபேருடைய நகரைக்கொடுக்கவும்வேண்டுமோ நான் காட்டைக்கொடுக்க அதிலே திரிந்து அழுகலிந்துபோன பஞ்சபாண்டவர்கள் இப்போதுகாணும்படி ஒருவீடுகொடுத்தாலும் ஏற்றுப்பார்களோ இதனைவிட்டுக்கடவீரென்று எதிரேசொன்னான் துரியோதனன்—எ-று, (௧௧௬)

தர்மைசகாதலுறுதன்மைகண்டிளைய தாய்பயந்தவிருதம்பியர்க்
கிந்தவாழ்வுமரசுங்கொடுத்தவனு நின்குலத்தொருவனிருளான்
மூந்துமாநிலமனைத்தினுக்குமுயர் முறைமையாலுமவ்வரசருக்
கைந்துமாநகருநீகொடாதொழியி லென்னதாகுமுனதரசியல்

(எ-து.) தன்னுடையதகப்பனு ராசைவைத்ததன்மையாய்ப் பார்த்துசசிறியதாய்ப்பெற்ற இரண்டுதம்பிகளுக்கு இந்தவாழ்வையும் அரசாட்சியுங்கொடுத்த பீஷ்மாச்சாரியரும் உன்குலத்திலேயொருவராயிருக்கிறார் பழமையாயுள்ள மகத்தாகிய பூமிக்கெல்லாம் உயர்ந்தமுறைமையாலே உரிமைபெற்ற பாண்டவருக்கு ஐந்து நகரமாகிலும நீகொடாதொழிந்தாயானல் உனதராசாக்ஷி என்னபிரயோசனத்தையுடையதாகுமென்றார் கிருஷ்ணதேவரென்றவாறு. (௧௧௭)

ஒருகுலத்தினிலிரண்டுமன்னவ ருடன்பிறந்துரிமையெய்தினு
லிருசிறக்தவருமொக்கவாழ்வுறுக லெக்குலத்தினுமியற்கையே
பொருகுலக்களிருவளர்திசைக்கண்மிகு புகழ்பரப்பியெழுபுவிபெறுங்
குருகுலத்தவரியற்கைநன்றெண மொழிந்தனன்கரியகோவலன்

(எ-து) ஒருகுலத்தி லிரண்டுராஜாக்களுடனே பிறந்து உரிமையையடைந்தால இறண்டுதிறத்தோரும் ஒக்கவாழ்வை யடைவது எந்தகுலத்திற்கும சுபாவமாகும் பொருகின்ற அஷ்டதிக்கெஜங்கள் வளரப்பட்டதிக்குகளிடத்தில் மிகுந்தகீர்த்தியைப்பரப்பி ஏழுலோகத்தையும்பெற்ற குருகுலத்தாருடைய இயல்பு நன்றாயிருக்கின்றதென்று சொன்னார் நீலவண்ணரான கிருஷ்ணதேவரென்றவாறு, (௧௧௮)

போரவனைதூரந்தமாயனிவை பேசவன்பினொடுபின்னையும்
சீராவின்னையுயர்த்தகோவும்விழி தீயெனும்படிசெயித்துளே
பேரரவிருபன்மணிநெடுஞ்சுடிகை யாயிரங்கொளுமொறுத்தபார்
வீரானவரதல்லவோவுரிமை வேண்டுமோவெனவிளம்பினான்.

(எ-து) பெரியசர்ப்பசயனத்தை விட்டுத் துறந்த கிருஷ்ணதேவர் இவைகளைச்சொல்ல வன்மையுடனே பின்னையுஞ் சிறந்த சர்ப்பக்கொடியை யுயர்த்த துரியோதனனானவன் கண்கள் நெருப்பென்று சொ

ல்லும்படி உள்ளேகோபித்துப் போர்செய்கின்ற சர்ப்பராஜனாகிய ஆதிசே
டனால் மணிகளையுடைய ஆயிரம் உச்சியைக்கொண்டு சுமக்கப்பட்டபூமி
யானது சுத்தவீரருடைய தல்லவோ அவருக்கு உரிமையும்வேண்டுமோ
வென்றான்-எ-று. (௧௧௯)

பொய்வளர்ந்தமொழிமன்னன்மற்றிவை புகன்றபின்புபுயவலியினு
லைவர்தங்களரசுங்கொடாமலடலாண்மைகொண்டெதிரடர்ததியேல்
மெய்விளங்கவருகுருநிலத்தினிடை வந்துவெஞ்சமர்விளைக்கவே
கைவழங்குகெனநின்றதூணிடை யறைந்துளாக்குமிவைகாவலன்

(எ-று,) அபத்தம்பேசுகின்ற துரியோதனன் இவை சொன்னபின்புபு
சபலத்தினாலே பஞ்சபாண்டவர்களுடைய இராசாங்கத்தைக்கொடாமல்
மிகுந்தவலிமைகொண்டு யுத்தஞ்செய்வயாகில் உண்மைவிளங்க வருகின்
ற குருக்ஷேத்திரத்திலேவந்து வெவ்வியயுத்தஞ்செய்தற்குச் சம்மதித்து
ச் கைதட்டிக்கொடுவென்று கிருஷ்ணதேவா கேட்கஎதிரேயிருந்ததூணி
லேயறைந்து சொல்லுவான் துரியோதனன்-எ-று, (௧௨௰

பின்பிறப்புடையபொதுவர்தங்களொடு புறவிலாவினாபுரந்திடு
முன்பிறப்புமுரலோடுகோவி யருணைப்பிரித்ததுமறந்துநீ
மன்பிறப்பினுயர்குருகுலத்துவர்தம் வாய்மைதானுமொருமாசிலர்
வென்பிறப்புமுணராமலேசபையி லிந்தவாசகமியம்பினாய்

(எ-து) இழிந்த பிறப்பையுடைய இடையர்களோடு காட்டினிடத்தில்
பசுக்கூட்டங்களைமேய்க்கும் உம்முடைய பிறப்பையும் இடைச்சிகள் உ
ம்மை உரலுடனேகட்டியதையும் நீர் மறந்துவிட்டு இராசகுலத்தி லுயர்ந்
த குருகுலவரசர்களுடைய சத்தியத்தையும் ஒரு களங்கமில்லாதஎன்னு
டையபிறப்பையும் அறியாமலல்லவா சபையிலே இந்தவார்த்தை சொன
னாயென்றான் துரியோதனன்-எ-று, (௧௨௧)

ஏவிலங்குசிலையைவர்வந்தணுகி லானயர்ந்தெளிதிருப்பனோ
கோவிலகுபொரவஞ்சமோகராட குஞ்சரங்கள்பகைகொண்டதால்
மேவிலங்குமுன்மலாந்தகையறைய வேணுமென்பதுகின்மேன்மை
நாவிலங்குமெனவெண்ணியோமிகவுநனறுநன்றரசாகியாயமே(யோ

(எ-து) பிரகாசிக்கின்ற அம்பையும்வில்லையுமுடைய பஞ்சபாண்டவ
ர்கள்வந்தால் யான்வருந்தி எளிதாகவிருப்பேனோ மதம்பொழிகின்ற யா
னைகள் பகைகொண்டத்தினால் சிங்கம்பொருதற்கும் பயப்படுமோயுத்தத்
திற்கு வருவதானால் முன்னே கைபோட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென

உமக்குமேன்மையோ இப்படிக்கேட்டது என்னுடைய நாவானது தப்புமென்று நினைத்தோ மிகவும் நல்லது நல்லது அரசருடைய நியாயமென்றான் துரியோதனன்-எ-று (கஉஉ)

அளிவருங்குழல்பிடித்துமன்னவையுளைவருக்குமுரிய வளைநா
ளெளிவருந்துகிலுரிந்தபோதருகிருந்துகண்டவர்களல்லவோ
துளிவரும்புனல்பரிந்தரிந்தயிடுசோறுதின்றுயிர்சுமந்துகொண்
டொளிவரும்படியிருந்தபாவிகளுமின்றுமானநிலையுணர்வரோ

(எ-து,) ஐந்துபேருக்கு முரியவளாகிய துரோபதையை இராசசபையிலே வண்டுகள்மொய்க்கின்ற கூந்தலைப்பிடித்து நாமெளிதாகத் துகிலுரிந்தபோது அருகேயிருந்துபார்த்தவர்களல்லவோ துளியாகவருகின்றநீரை விரும்பியுண்டு சோற்றைத்தின்று உயிரைச்சுமந்துகொண்டு பிரகாசமுண்டாகும்படியிருந்த பாவிகளாகிய பாண்டவர்களும் இன்று அபிமானநிலைமையறிவார்களோவென்றான் துரியோதனன் (கஉ௩)

அன்னையானவருமிருவராமுதலளித்ததந்தையர்களைவராம்
பின்னையாசைகொடுகுருகுலத்துரிமைபெறுவராமொருபிறப்பிலா
மின்னையாமுடியிலைவரும்பரிவினொடுதனித்தனிவிரும்புவர்கொலோ
வென்னையாமவரொடொருகுலத்தரசரென்பதாண்மையிதுவென்

(எ-து,) மாதர்களிருவராக முன்னேபெற்ற பிதாக்களைந்துபேராம்பின்பு ஆசைகொண்டு குருகுலத்தாரென்று முறைமையைப்பெறுவர்களாம் ஒருபிறப்பினுமில்லாதவளாகிய ஒருத்தியை ஆ-ஆ கிரீடமில்லாதஐந்துபேரும் அன்புடனே தனித்தனிஇச்சிப்பார்களாம் யாம் அவரோடு ஒருகுலத்தரசரென்பது என்ன ஆண்மை இதென்னவென்றான் துரியோதனன்-எ-று (கஉ௪)

ஞாலமுற்றுமுடையவனுரைத்திடநகைத்துவண்டுபணாகாதனு
பாலமுற்றுமிவனினைவெனப்பெரிதறிந்துபோரவையகன்றுபோய்
கோலமுற்றசிலைவிதுரன்வாழ்வுபெறுகோயில்சென்றுநனிகுறுகினு
சீலமற்றவர்சினந்தபோதுமொருதீதிலாதவர்செயிப்பரோ

(எ-து) உலகமுழுதையுமுடைய துரியோதனன் இது சொல்லத்துவாரகைக்கு அரசாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் நகைசெய்து இவனினைப்பெல்லாம் விஷமென்று நினைத்துப் பெரியசபையைநீங்கிப்போய் அழகியவில்லையுடைய விதுரன்வாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப்போனார் நற்குணமில்லாமூடர்கள்கோபித்தபோதிலும் ஒருகுற்றமில்லாதவர் சேர்ப்பரோ-எ-று

கரிந்துமாலைசருகாகவும்புதிய கமலவண்முகம்வியர்க்கவுந்
திருந்துகண்ணிணைசிவக்கவுங்கொடிய செய்யவாயிதழ்துடிக்கவு
மிருந்தபேரவையினெடிதுயிர்த்திடுமிராசராசனவனுக்கிவன் (ன்
விருந்துசெய்தவுறவென்கொலென்றரச ரெதிர்விதுரனைவிளம்புவா

(எ-து) அப்போது பூமாலைகள் கருகிச்சருகாகவும் புதியதாமரைமலர் போன்றமுகம்வியர்க்கவும்திருத்தமாகியகண்களிரண்டுஞ்சிவக்கவும்கொடியசிவந்தவாயிதழ்கள் துடிக்கவும் தானிருந்தசபையிலே மிகவும் பெருமூச்சுவிடுகின்ற இராஜாதிராசனாகியதுரியோதனனானவன் அந்தக்கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு இவன் விருந்துசெய்த உறவு என்னவென்று அரசர்க்கெதிரே விதுரனைப்பேசுவான்-எ-று (௧௨௬)

வம்பினாலவனிவேளமன்றெனது மனையிலுண்டியையறுத்தவன்
றன்பதாதியொடுமினிதருந்தும் வகைதன்னில்லினமுதியமறிஞ
னென்பிதாவொடுபிறந்துமின்றளவு மென்கையோதனமருந்திய
மன்புதானுடையனல்லவென்பகை தனக்குமுற்றபகையல்லவோ

(எ-து) வலிமையினாலே பூமியைக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுநினைத்துஎன்வீட்டுப்போசனத்தை நீக்கின கோபால கிருஷ்ணனானவன் தன்னுடைய சேனைகளோடும் இனிதாகப்புசிக்கும்படி விதுரன்தன்வீட்டிலேஇனிமையுள்ள அமுதுசெய்வித்தான் என்தகப்பனோடு பிறந்தும் இன்றளவும் என்கையன்னத்தைச்சாப்பிட்டும் என்னிடத்திலே எள்ளளவும் அன்பில்லாதவனாயிருந்தான் எனக்குவந்தபகையாளிஅவனுக்கும்பகையாளியல்லவோவென்றான் துரியோதனன் எ-று (௧௨௭)

முதல்விழைந்தொருவனுடலிசைந்தபொருள் பற்றியின்புற முயங்
னு, மதிகமென்றபொருளொருவன்வேறுதரி னவனையே யொழியவறிவ
ரோ, பொதுமடந்தைதமக் குபார்தமணணிலிது புதுமையல்லவவர்புதல்வ
னும், விதுரனென்றவனொடுறவுகொண்டதோர் வியப்பையென்சொலிவெ
றுப்பதே.

(எ-து,) வேசையரானவர் முன்னேயொருவன்கொடுத்த திரவியத்தைப்பற்றி அவனுடன் இன்பங்கொண்டு கூடினாலும் மற்றொருவன்அதிகதிரவியத்தைக்கொடுப்பானேயாகில் அவனைத் தவிர வேறொருத்தனைஅறிவார்களோ பூமியிலே அவர்களுக்கு இதுபுதுமையல்ல ஆகையால் அப்படிப்பட்டவள் புத்திரனாகிய விதுரனென்றவனோடுறவுகொண்டவதிசயத்தை

கான் என்னசொல்லி வெறுப்பதென்றான் துரியோதனன்-எ-று (௧௨௮

இன்னவாறிவனுரைத்தபோதவனெழுந்திருந்துவசைஎன்னைநீ(யான்
சொன்னவாய்குறுதிசோரவான்கொடுதுளைத்துநின்னடிதணி பன்
மன்னரானவரில்குருகுலத்தொருவன் மைந்தனுருயிரைவெளவினு
னென்னவானவர்நகைப்பரோயெனை யுரைத்தநாவுடனிருத்திரோ

(எ-து,) இந்தப்பிரகாரம் துரியோதனன் சொன்னபோது அந்தவிதுரனெழுந்து என்னைக்குற்றஞ்சொன்னவாயிலேரத்தம்ஒழுகவாயுதங்கொண்டுதுளைத்து உன்தலையைவெட்டுவேன் ஆனால்அரசரானவர்கள் குருகுலராசன் ஒருவன்பிள்ளை யுயிரைக்கொன்றானென்று தேவர்கள்நகைப்பார்களே அல்லாவிட்டால்என்னைவசைசொன்னநாவுடனேயிருப்பையோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவனென்றவாறு (௧௨௯)

ஈண்டவர்க்குதவியாயதூதெனவிசைப்பவர்க்குலகமெங்கணும்
நீண்டவர்க்குதவியாயினேனென நினைத்துநீயெனையடர்த்தியே
மாண்டவர்க்குதவியாயபேரறமு மிசையுமாண்மையும்வளர்த்திடும்
பாண்டவர்க்குதவியாகிலென்னைமுடி மன்னரானவர்பழிப்பரோ

(எ-து,) இவ்விடத்திலேபஞ்சபாண்டவர்களுக்குஉதவியாகியதூதனென்றுசொல்லப்பட்டவராயும் உலகமெல்லாம்வளர்ந்தவராயிருக்குங்கிருஷ்ணதேவருக்கு விருந்துசெய்து உபகாரமாகினேனென்றுநினைத்துஎன்னைநீஉதாசினம்பேசிக்கோபித்தாயே மாட்சிமையையுடையபெரியதபோதனாக்கும் முனிவருக்குமுதவியாகிய பெரியதருமமும் கீர்த்தியும்சௌரியமும் வளர்ந்திடுகின்ற பஞ்சபாண்டவர்க்கு உபகாரியாகில் என்னைக்கிரீடந்தரித்த அரசரானவர்கள் பழிப்பாரோவென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் விதுராசன்-எ-று. (௧௩௰)

சொல்லிரண்டுபுகலேனினிச்சமரினின்றுவெங்கணைதொடேனென
வில்லிரண்டினுமுயர்ந்தவில்லதனைவேறிரண்டுபடவெட்டினான்
வில்லிரண்டினையுமிருவராகிமுன்மலைந்தகாளமுகில்வந்துகண்
ணில்லிரண்டுதினம்வைகுதற்குலகிலெண்ணிலாதவமெய்தினான்

(எ-து,) இரண்டுசொற்சொல்லேன் இனியுத்தத்திலேநின்றுவெவ்வியபாணந்தொடுத்திடேனென்றுசிவன் விஷ்ணுவென்று மிரண்டுபேர்வில்லினுமுயர்ந்ததன்னுடையவில்லைஇரண்டுதுண்டாகவெட்டி

னுன் முன்னுலேகஞ்சனுவில் விடப்பட்ட இரண்டுமல்லரையும்பல்பத்தி ரரும் கிருஷ்ணருமாகவந்து வென்ற மகாவிஷ்ணுவானவர் தன்வீட்டில்இ ரண்டுநாள் விருந்துண்டிருப்பதற்கு உலகத்தில் எண்ணில்லாததவத்தை ப்பெற்றிருந்த விதுரராஜனென்றவாறு (கநடக)

அந்தவில்லினைமுறித்தவில்விதன தாலயம்சகுதவச்சுகன்
தந்தவில்லுமான்வில்லுமொப்பதொரு தாபவில்லினைமுறிப்பதே
மூந்துமவில்லியரிலெண்ணும் வில்லுடைவிஜயன்வந்தமரிலை முடுகினுக
லெந்தவில்லிமெதிர்கிற்கவல்லனினி யென்றுகாவலிரங்கினுர்

(எ-து) அந்தவில்லை ஒடித்துப்போட்ட விதுரன்தன்னுடைய அரண்ம னைக்குப்போக அப்போது மகாவிஷ்ணுவினதுவில்லும் உருத்திரனதுவி ல்லும் ஒப்பதாகிய வெற்றிமாலையயணிந்த வில்லைமுறிப்பதென்ன வில் வீரன்முன்னே எண்ணத்தக்க வில்லையுடைய அர்ச்சுனன் வந்துயுத்தத்தி லே ஆரம்பத்தால் இனிஎந்தவில்லையுடையவன் அவன் எதிரேநிற்கவல்ல வனென்று இரங்கினுர்கள் இராஜாக்களெல்லாம்-எ-று. (கநடஉ)

காரனைத்தும்விடுதாரையென்பலி கணைகளேவியவர்கருதும்வில்
வீரனைப்பழுதுரைதக நீபகையையெங்ஙனே தணியவெல்குவாய்
பாரனைத்துமினியைவராலும்வகை பண்ணுவித்தனையழிந்தது
பேரனைத்துமெனவுள்ளழிந்துசில பேசினுனுயர்பிதாமகன்

(எ-து) மேகமெல்லாம்விடபட்ட தாரையைப்போல அனேகபாணங் களையேவி யுத்தஞ்செய்யும் வில்லையுடைய விதுரனைப்பழுதசொன்னநீ பகையைஎப்படி அடங்கச்செயிப்பாய் உலகமெல்லாம் இனி பஞ்சபாண் டவர்களாளும்படி செய்வித்தாய் உன்பேரெல்லாம் இன்றோடழிந்தது ம னநொந்து சிலபேச்சுகள்பேசினர் பீஷ்மாசாரியர்-எ-று (கநடங)

பிதாமகன்பரிவுடன்முனிந்துசில பேசநாசமுறுபேசினுன்
விதாரமார்பனுபர்விதுரனல்லது வில்லவல்லவீரர்பிறரில்லையோ
வுதாசிலனுயரங்கர்கோன்வரிவி லொன்றுமேயமையுமுற்றெழும்
பதாதிபோடமரில்வருப்பட மலைந்திடப்பரணிபாடவே

(எ-து) இப்படிபீஷ்மாச்சாரி அன்புடனேகோபிததுச் சிலவார்த்தைக ள்பேசத் துரியோதனனுனவன்பார்த்து விசாலமாகிய மார்பையுடைய உ யந்தவிதுரனல்லா மல்வில்லிலே வல்லவீரர் பிறரொருவருமில்லையோ மி

குந்தொழுகின்ற சேனைகளோடு யுத்தத்திலே ஐவருமிறக்கும்படியுத்தஞ்
செய்யவும் பரணிபாடவும் உதாரகுணத்தையுடைய உயர்ந்தகர்ணன்வில்
லொன்றுமேபோதுமென்றான்-எ-று (௧௩௪)

வீயிருக்கநெடுவிற்கைய சிரிய னவனிருக்கநிகரற்றவன்
சேயிருக்கவிரன்மன்னரிப்படி திரண்டிருக்கவெதிர்சென்றுநீள்
வேயிருக்குமிதழிடையனுக்குநல்விருந்துசெய்தவன்வெறுக்கிலென்
போயிருக்கிலென்முறிக்கிலென்சிலை மலைந்து நம்மொடெவர் போர்செய்
[வார்

(எ-து) பீஷ்மாசாரியாராகிய வீயிருக்க துரோணாச்சாரியாரிருக்க அவர்
குமாரன் அசுவத்தாமாவிருக்க வெற்றியையுடைய அரசர்கள் இப்படி தி
ரண்டிருக்க நீண்ட மூங்கிற்குழலைவாயிலேவைத்துஇசைபாடுகின்றஇடை
யனுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துநல்லவிருந்திட்டவிதுரன்வெறு
த்தாலென்ன போயிருந்தாலென்ன வில்லையொடித்தாலென்னவெற்றிமா
லையைச்சூடி நம்மோடு ஆர் போர்செய்வார்களென்றான் துரியோதனன்
-எ-று (௧௩௫)

என்றுகூறவிரலங்கர்பூபதியும் யானிருக்கவில்வினையனைச்
சென்றுசீறியுயிர்கொளவல்லவர்கள் யாவரொன்றுகனிசெப்புவீர்
கன்றினால்விளவெறிந்தகள்ளனிவ னின்றுதேர்தனிகடாவினும்
அன்றுபோரினிடைகாணலாகுமெனதால் வெஞ்சிலையினாண்மையே

(எ-து) இப்படிதுரியோதனன்சொல்லக்கேட்ட கர்ணமகாராசன்சொல்
லுவான் யானொருவனிருக்கச்சே பகைகொள்ளும்அர்ச்சுனனை அடுத்துச்
சீறி உயிரைக்கொல்லவல்லவர் யாரென்றுசொல்லுவீர்கள்கன்றிலேவிளா
ம்பழத்தையுதிர்த்த திருடனாகிய கோபாலகிருஷ்ணனேயிருந்து அவனுக்
குசாரதித்தியஞ்செய்தாலும் அன்றுயுத்தத்திலே என்வில்லினுடைய ஆ
ண்மையைக்காணலாமென்று பின்னுஞ்சொல்லுவானென்றவாறு (௧௩௬

அம்பரத்தவருடன்சீறினுமோர் சம்பிலேயழிவர்திண்ணமியான்
வெம்பணிப்பகழியேவிலாவியுடன் மீளுவானமரில்விசயனோ
விம்பரில்புகலவிருநிலத்தினு மெனக்குநிகரொருவரில்லையென
றும்பர்கற்பகமுநாணவண்மையிலுயர்ந்தவீரனிவையுரைசெய்தான்

(எ-து) தேவர்கள் கோபஞ்செய்து சீறினாலும் ஒரு அஸ்திரத்தினால்
அழிந்துபோவார்கள் இது சத்தியமாம் யான் வெப்பத்தையுடையநாகாஸ்
திரத்தை ஏவினேனேயானால் அர்ச்சுனன் யுத்தத்திலே உயிரோடுதிரும்பு
வானோ இரண்டுதிறத்துச்சேனைகளிலும் இவ்வுலகத்தில் எனக்கு நிகரா

கியவர்களொருவருமில்லையென்றுசொன்னான் தெய்வலோகத்திலிருக்கும்
கற்பகவிருக்ஷமும்நாணும்படிக்குகொடையினாலுயர்ந்த கர்ணமகாராசனெ
ன்றவாறு (கசு-எ)

திசையனைத்தும்வளைந்ததர்ன வனாயிரவிவந்ததொரு திசையின்வாய்
நிசியெனப்பொருதுவானவர்க்கர சளித்துவந்தவிசனீர்மையான்
விசையனுக்குநிகர்நீகொலோகடவுள்வெண்மதிக்குநிகர்வெள்ளியோ
அசைவில்விற்றொழிலுமவல்லையோவெனவோரயைவிலாதநராற்றினன்

(எ-து) எட்டுத்திசையிலுஞ்சூழ்ந்துகொண்ட அவுணர்களைச்சூரியவுத
யமாகிய திக்கிலேகெடுக்கின்ற இருளைப்போல யுத்தஞ்செய்துதேவர்களு
க்கு அரசுகொடுத்துவந்த வெற்றியையுடைய அர்ச்சுனனுக்கு நீயோப்பா
னையோ தெய்வத்தன்மையுள்ள வெள்ளியசந்திரனுக்குச் சுக்கிரன் ஒப்பா
குமோ அசைவில்லா தவில்யுத்தத்திலும் வல்லமையுடையவனோவென்று
ஒருதளர்ச்சியுமில்லாத பீஷ்மாச்சாரியர் சொல்லினானென்றவாறு (கசு-அ)

அவன்மொழிந்தமொழிதன்செவிப்படலுமருகிருந்தமுதசருந்திநீ
யிவனுடன்சிலர்பகைக்கின்மற்றவர்தமிசையுமாண்மையுமியம்பினாய்
புவனமொன்றுபடவரினுமென்றனொடுபொருவராகிலெதிர்பொரவிடாய்
சிவனுமென்சரணடைஞ்சமென்றான்சீறினனிரவிசிறுவனே

(எ-து) அந்தபீஷ்மாசாரியார் சொன்னசொல் காதிலேபட்டமாத்திரத்
திலே சமபாதியிலேயிருந்து அன்னத்தையுண்டுநீர் துரியோதனனுடன் சி
லபேர் பகைத்தால் அவர்களுடையகீர்த்தியையும் வல்லமையையும் எடுத்
துப்பேசினீர் திரிலோகத்தாரும் ஒன்றாய்க்கூடிவந்தாலும் என்னோடியுத
தம்பண்ணுவார்களோ ஆனால்விட்டுப்பாரும்ஈசுரனும்என்னுடையபாண
த்துக்குப்பயப்படுவானென்று மிகவுஞ்சீறினான் சூரியபுத்திரனாகியகர்ணம
காராசன்-எ-று (கசு-கூ)

இரவிமைந்தனொடுசங்கைகைமந்தனொருவீரவாய்மையுமுரைத்திலன்
பொரவறிந்திடுமன்றுவெஞ்சமரி லென்றெழுந்துநனிபோயினான்
அரவனெங்கொடியுயர்த்தகோவுமிகவாசருக்குவிடையருளினான்
விரவுபைந்துளபமாலையான்விதுரன்மனையிலுற்றதுவிளம்புவாம்

(எ-து) அப்படிசொல்லிய சூரியன்புதல்வனான கர்னனுடனே கங்காபு
த்திரனான பீஷ்மாசாரியார் ஒருவார்த்தையுஞ்சொல்லவில்லையென்னில் அ
ன்றுவெவ்விய யுத்தத்தில்சண்டைபண்ணும்போதுதெரிந்துகொள்ளுவோ

மென்றுபோனார் அப்போது சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரியோதனனும் வ லிமையுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாஞ்செல்வங்கொடுத்துவிட்டான் முன்புது ளசிமாலையணிந்த கிருஷ்ணதேவர்விதுரன் அரண்மனைக்கெழுந்தருளிய தைச் சொல்லுவாமென்றவாறு (கசய)

வேறு

பொருசிலைமுரித்தவீரன் கோயிலிற்புகுந்தநேமிக்
குருசிலைவணங்கியாங்க ணிருப்பவர்கருசிநோக்கி
இருசிலையுண்டென்றிந்த விருநிலத்திகியம்பும்வல்வி
லொருசிலைமுறித்தசீற்ற மென்கொலோவுரைநீயென்றான்

(எ-து) விதுரம்காராசனவன் அரண்மனையிற் புகுந்து சக்கிராயுதத் தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரைவணங்கி அங்கேயிருக்க அவர்பார்த்து இ ரண்டுவிற்களுண்டென்று இந்தப்பெரியபூமியிலே சொல்லப்பட்டவில்லி ல் அர்ச்சுனன வில்லிருக்க இன்னொருவில்லை ஒடித்தகோபத்திற்குக் கார ணம்யாதோசொல்லென்றார்—எ-று (கசஅ)

ஆவதுகருதானாகி லமைச்சர்சொற்கேளானாகி
லீவதுகுறியானாகில் வினைவதுமுணரானாகில்
நாவதுநாவானாகி லவனுக்காநடந்துபேரில்
சாவதுபழுதென்றன்றோ சகத்துளார்சாற்றுகின்றார்

(எ-து) ஒருவன்தனக்கு ஆகவேண்டியகாரியத்தை நினையானாகில்மந்தி ரிகள்வார்த்தையைக்கேளானாகில் கெடுவதுநினையானாகில் வினைவதையறி யானாகில் நாவைக்காப்பாற்றானாகில்அவனுக்காகப்போய்யுத்தத்திற்சாவது பழுதென்றல்லவா பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்-எ-று-(

செல்வம்வந்துற்றகாலத் தெய்வமுஞ்சிறிதுபேணார்
சொல்வனவறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந்துணையுநோக்கார்
வெல்வதேநினைவதல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார்
வல்வினைவிளைவுபோரார் மண்ணின்மேல்வாழுமாந்தர்

(எ-து) செல்வம்வந்துநேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தை கொஞ்சமாவது வணங்கார் சொல்லவேண்டியவைகளை அறிந்துசொல்லமாட்டார்பந்துவை யுஞ்சினேகிதனையும்பாராகள்செயிக்கிறதே நினைக்கிறதல்லாமல்தமக்குப் பகைவர்வலிமை யுடையவரென்று நினையார் தீவினைவிளைவதும் பாரார்பூ மியிலே வாழ்கின்றமனிதரென்றான்விதுரராசன-எ-று (கசந)

நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டா நீயெழுந்தருளப்பெற்றுந்
தனக்கிதுதகுதியென்று தமருடவாழவெண்ணான்

பணக்கமுக்கனவினன்றன் மதத்தினலுரைத்தபுன்சொல்
எனக்கிசையாமல்பானுமிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான்

(எ-து) நினைக்கவும் தொழவும் எட்டாதநீரோ பிரத்தியக்ஷத்தில் எழுந்தருளப்பெற்றிருந்தும் தனக்கு இது தக்கதென்று ஞாதிகளுடன்வாழ்வதற்கு ஆலோசியான் மனத்திலிருக்கும் கோபாக்கினியை யுடைய துரியோதனன் கர்வத்தினற்சொல்லிய அறபவார்த்தை எனக்குப் பொருந்தாமல் யானும்பெரியவில்லை ஒடித்தேனென்றான் விதுரராஜன் எ-று (௧௪௪)

மாயனுமகிழ்ந்துநோக்கி மாகணமுயர்த்தகோமான்
போயருஞ்சேனையோடும் போர்க்களங்குறுகும்போது
நீயவனருகில்லாத தொழிலினுன்னைமைந்தர்
தாமமுஞ்செல்வமுற்றுந் தரணியும்பெறுவரென்றான்

(எ-து,) அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் மகிழ்ந்துவிதுரனைப் பார்த்து துரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்துக்குவரும்போது நீ அவனிடத்திலில்லாமல் நீங்கினல் உன்னுடைய நேயத்தையுடைய குந்திமாதேவிபுத்திராகிய பாண்டவாகள் தங்கள்பங்கும் பாக்கியமும் பூமியும் பெறுவார்களென்றார்-எ-று. (௧௪௫)

ஏற்றியகறநெய்வீசி யிந்தனமடுக்கினலும
காற்றுவந்துதருதபோது கடுங்கனல்கதுவாதன்றே
நீற்றணிவிமலனன்ன நின்கைவில்லிற்றதாகிற்
சீற்றவேலரசன்சேனை தென்புலமடைதறிண்ணம்

(எ-து) அதிகமாகியநல்லநெய்யைவிட்டுவிறகையடுக்கினலும் காற்றுவந்து சேராதபோது கடிய அக்கினி மூளாததல்லவா பரமசிவனுக்குச்சமானமாகிய உன்கையில் லொடிந்ததாலுல்சாபத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய துரியோதனன் சேனைகள் யமலோகத்தை யடைவது சத்தியம் எ-று. (௧௪௬)

பன்னியபனுவல்கேள்விப் பயனுணர்மனத்தினனை
மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம் பொருந்தியென்றருளிமாயோன்
அந்நகர்தன்னில்வண்மை யழகருளாண்மைபேசுங்
கன்னனைப்பயந்தகாதற் கன்னிதன்கோயில்புக்கான்

(எ-து) பன்னபப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்த மனமுடைய விதுரமகாராசனைத் துரியோதனன் சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொறுக்கத்தக்கவைபென்று சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அநநகரத்திலேகொடையையும் அழகையும் அருளையும் ஆண்மையையுடைய கர்னனைப்பெற்றஆசையுள்ள குந்திமாதேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார்-எ-று. (௧௪௭)

மண்டலமதியமன்ன மாசறுமுகத்தினாலுங்
கிண்டிறன் மருகன்றன்னைச் சென்றெதிர்கொண்டுகண்டு
வெண்டிரைமகரவேலை விரிபுனல்முகந்துதோன்றுங்
கொண்டலைமகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்பசுந்தோகைபோன்றாள்

(எ-து) பூலோகசந்திரன்போல் குற்றமற்றமுகத்தையுடையகுந்திமா தேவியும் மிகுந்தவலிமையுள்ள மருமகனாகிய கிருஷ்ணனை எதிர்கொண்டு வெள்ளிய அலைகளையும் மகரமீன்களையுமுடைய சமுத்திரத்தினது விரிந்த ஜலத்தையுண்டு வருகின்ற மேகத்தைமகிழ்ந்து பார்க்கின்றகுளிர்ந்த பசியமயிலையொத்தாள்-எ-று. (௩௪௮)

யானுறையில்லில்வந்ததென்ன மாதவமென்றேங்கிக்
கானுறைமைந்தர்தம்மைக் கண்டனள்போலவாகித்
தேனுறைதுளவினான்றன் செய்யமாமுகத்தைநோக்கி
வானுறைபுரிசைமூதூர் வந்ததென்றருளியென்றாள்

(எ-து) நானிருக்கும்படியாகிய வீட்டிலெழுந்தருளியது என்ன மாதவமென்று வணங்கிக்காட்டிலேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளைக் கண்டவள்போல் மனமகிழ்ந்து தேன்பெருகுகின்றதுளபமாலையையணிந்தகிருஷ்ணருடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து ஆகாயமளாவிய மதிலையுடைய இவ்வூருக்குவந்தகாரியமென்ன அருளிச்செய்யுமென்றாள் குந்திமாதேவி-எ-று (௩௪௯)

நின்பெரும்புதல்வர்சொல்ல நெடும்புனனாடுவேண்டி
வண்பணியுயர்த்தகோமான் மனக்கருத்தறியவந்தேன்
றென்புலவேந்தன்வெங்கச் செருத்தொழில்புரியுமென்று
னென்பலசொல்லிநாளை யெதிர்க்கவேயிசைந்தனென்றான்

(எ-து) உன்னுடையபெருமைபொருந்திய குமாரர்கள் சொல்லநெடிய நீர்வளத்தையுடைய நாட்டைவேண்டித் துரியோதனனுடைய உள்ளக்கருத்தை யறியும்படிவந்தேன் தென்திசையிலிருக்கின்ற கூற்றுவன் உயிர்களை விரும்பியுண்ண யுத்தஞ்செய்வதற்குச் சம்மதித்தான் அவனுடன் பலவார்த்தைகள் பேசி என்னபிரயோசனம் நாளையுத்தஞ்செய்யும்படிசம்மதித்து வந்தேனென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௩௫௰)

என்றலுங்குந்திசால விரங்கினனேர்ந்தபோரில்
வென்றிடுவார்களாரோ விதியினாலமர்க்களத்தில்
பொன்றிடுவார்களாரோ வென்றுளம்பயந்துநொந்தாள்
அன்றவடன்னைத்தேற்றி யாழியானுரைக்கலுற்றான்

(எ-து) இப்படியென்று சொன்னமாத்திரத்திலே குந்திமாதேவியிகள் மனமிரக்கமுற்றவளாய் எதிர்த்து எய்கின்ற யுத்தத்திலேசெயிப்பவர்கவு

யாரோ விதியினால் யுத்தகளத்திலே யிறப்பவர்கள் யாவரோ வென்றுமனம்வாடிவருந்தினான் அன்றுஅவனுக்குத் தேறுதலைசொல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேதர்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௧௫௨)

தன்மைநானுரைக்கக்கேளின் றந்தைதன்மனையினியும்
கன்னியாயிருந்துவாழுங் காலையோர்முனிவன்வந்து
சொன்னமந்திரமோரைந்திற் றொன்றில்வெஞ்சுடரோன்றன்னை
முன்னினையவனுமன்று வந்துநின்முன்புநின்றான்

(எ-று) அநகத்தன்மையை நான்சொல்லக்கேட்பாய் உன்தகப்பன்வீட்டிலே நீகன்னிகையாயிருந்து வாழுங்காலத்தில் தூருவாசமகாமுனிவர்வந்து அனுக்கிரகஞ்செய்த ஐந்துமந்திரங்களில் ஒருமந்திரத்தால்சூரியனை நினைத்தாய் அவனும் வந்துநின்னெதிரேநின்றான்-எ-று. (௧௫௩)

கதிரவனருளினாலோர் கணத்திடைக்காதல்கூற
மதலைபங்கவகாருவன்றன்னைப் பயந்தபின்வடுவென்றஞ்சி
புதல்வனைப்பேழைதன்னிற் பொதிந்துநீவிடவப்போதன்
னதிபமுமகலவக்கங்கை நதியிடைப்படுத்ததன்றே

(எ-து) இப்படிக்குவந்த சூரியனது கிருபையினாலே ஒருக்ஷணத்திலே உனக்குஆசைஅதிகரிக்க அங்கேஒரு பிள்ளையைப்பெற்றபின் புகுறமென்று நினைத்துநீரிலெமிதக்கப்பட்ட பெட்டியிலே குழந்தையை வைத்து நீஆற்றிலேவிட்டாய் அப்போது அந்தஆறுகங்கையிலே கொண்டுபோய்விட்டது-எ-று. ([illegible])

காதலன்புதல்வன்றன்னைக் கண்ணிலாவரசன்பொற்றேர்ச்
சூதன்வந்தெடுத்துக்கொண்டு சுதனெனவளர்த்தகாலை
ஆதவனிவனையாருங் கன்னனென்றழைக்கவென்றான்
றாதையுமவிசும்பிறசொன்ன நாமமேதக்கதென்றான்

(எ-து) அப்பெட்டியிலே வைத்துநதியில்விட்ட ஆசையுள்ளஉன்பிள்ளையைத் திருதராட்டிரனுடையதேர்ப்பாகன்வந்தெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பிள்ளையாவளர்க்குங்காலத்தில் சூரியன் இவனையெல்லார்களுங் கர்னனென்று அழையுங்களென்றுசொன்னான் அவன்தகப்பனும் அப்படியே [illegible] திவ்யநாமமே தகுதியானதென்றுசொன்னான்-எ-று. (௧௫[illegible])

பண்புடைக்குமரன்கற்ற படைத்தொழில்பலவுங்கண்டு
மண்புடயரிமையெல்லா நல்கிமாமுடியுஞ்சூட்டி

வன்பணியுயர்த்தக்கோமான் வாழ்வவற்களித்தான்மற்றைத்
திண்பரித்தேர்வல்லோரி லவனையார்செயிக்கவல்லார்

(எ-து) குணத்தையுடைய அந்தபிள்ளைகற்றிருந்த ஆயுதத்தொழில் அநேகமும்பார்த்து சிநேகிதமுடைய உரிமையெல்லாங் கொடுத்தான் வலிமையுள்ள புரவிகள்பூட்டிய இரதங்களையுடைய அரசரில் அந்தக் கர்ணனை செயிக்கவல்லவராயாரென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று (௧௫௫)

அந்தநின்மைந்தன்றானே யருஞ்சிலைவிசயனோடு
வந்தெதிராமலைகின்றா னுறவுமற்றறியமாட்டான்
சிந்தையிலையந்தீர விதனைநீதெளியச்சொல்லிக்
கொந்தவிழலங்கலானைக்கூட்டுகவிரைவினென்றான்

(எ-து) உன்பிள்ளையாகிய அந்தக்கர்ணன் வில்லிலே வல்லவனாகிய அர்ச்சுனனோடுவந்து யுத்தஞ்செய்பவிருக்கிறான் தனக்குத்தம்பியென்றறியான் மனததிலிருக்குஞ்சந்தேகந்தீர இச்செய்தியை நீதெளியும்படி சொல்லிக் கர்ணனை சீக்கிரததில்ஒன்றாய்க் கூட்டிவைப்பாயென்கிறார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று (௧௫௬

தம்பியரைந்துபேருந் தனித்தனியேவல்செய்ய
வம்பவிழலங்கலோடு டாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யம்புவிமுழுதுநீயே யாளலாம்வருகவென்றா
லும்பர்காவனைபகையா னுவந்துரைமறுத்தானேல்

(எ-து) தம்பிமாரைந்துபேரும் வெவ்வேறு ஏவற்பணிசெய்ய வாசனைவீசுகின்றமாலையுடனே ரத்தினம் பதித்தமுடி சூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுதும் நீயேயாளலாம் வாவென்று சொன்னால் தெய்வலோகத்திலிருக்குமபஞ்சதருவுக்குச்சமானமாகிய தியாகத்தைத் தருங்கையையுடையகர்ணன் சம்மதிப்பான் அப்படி சம்மதியாமல் மறுத்தானாகில்-எ-று (௧௫௭)

எரியமுதருந்தக்கர்ன மெரித்தநாளகன்றுபோன
வரவினையங்காகோமா னாயுதமாகக்கொண்டான்
வரிசிலைவிஜயன்றன்மேல் மறுகணைதொடுக்காவண்ண
மொருவரும்வேண்டுகென்றா னுற்றவர்க்குறுதிசெய்வான்

(எ-து) அக்கினிபொசிக்கும்படி காண்டாவனந்தகித்தநாளில் நீங்கியசர்ப்பத்தைக் கர்ணன் அம்பாக்கிக்கொண்டான் வரிந்தவில்லையுடைய அர்ச்சுனன்மேல் ஒருகணையேயன்றி மறுகணைதொடுக்காவிதமொருவரமாத்திரம்வேண்டி வாங்கிக்கொள்வாயென்றார் அடுத்தவர்களுக்குஉறுதி செய்யும் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று (௧௫௮)

மன்றலந்தெரியல்வெய்யோன் மதலையென்மைந்தனென்பு
தன்றெக்குரைத்தாய [illegible]னணுகிவொட்டேன்

சென்றுயிமொழிக்குமாறு செருவிளைவினைத்துபின்னை
யின்றெனக்குரைத்தாயையா வென்னினைந்தென் செய்தாயே

(எ-து) வாசமுள்ளமாலையணிந்த சூரியபுதல்வனாகிய கர்ணன் என்பிள்ளையென்பது அன்றே எனக்குச்சொன்னீரானால் அந்தத்திரியோதனனுடனே சேரவொட்டேன் யுத்தகளத்துக்குபபோய் உயிரையொழிக்கும்படி யுத்தத்தைமூட்டிவிட்டுப் பின்புஇன்றுஎனக்குச்சொன்னால்ஐயனேஎன்னசெய்கிறதென்றாள் குந்திமாதேவி-எ-று (கருகூ)

கான்பட்டகனலிம்பாயுங் கடுங்கணைவிலக்கவெண்ணில்
வான்பட்டபுரவிததேரோன் மகன்படுமகவான்மைந்தன்
றான்பட்டுமுடியுஞ்சென்று தடாதினியிருந்தேனாகில்
யான்பட்டகொடுமைகண்டெறென் றென்பட்டாளிரங்கிவீழ்ந்தாள்

(எ-து) காண்டாவனத்து அக்கினியிலிருந்து வந்தவேகத்தையுடைய சர்ப்பக்கணையைவிலக்க நினைததேனேயானால் சூரியன் புதல்வனாகிய கரனன் இறந்துவிடுவான் நான்போய் அதைவிலக்காமல் விடுவேனேயானால் இந்திரன் புதல்வனாகிய அர்ச்சுனன்இறந்துவிடுவான் யான் படுகின்றகொடுமை கண்டாயிருக்கின்றதென்று என்னபாடுபட்டாள் இரக்கமுற்று வீழ்ந்தாள் குந்திமாதேவி-எ-று (கசுய)

தேக்குந்தியகிலுஞ்சாந்துஞ் சிந்துநீர்நதிசூழ்செல்வக்
கோக்குந்தியரசன்பாவை குலைந்தழுங்கொடுமைகண்டு
மீக்குந்தியுறிகடோறும வெண்ணெயுந்தயிருமுண்ட
வாக்குந்திமலரோன்பின்னு மனத்தளர்வகற்றினானே

(எ-து) தேக்கு அகில் சந்தன முதலிய மரங்களைத்தள்ளிக்கொண்டுசெல்லுகின்ற நீரையுடைய சிந்துநதிசூழ்ந்த குந்திலதசத்து அரசன் புத்திரியானவள் குலைகுலைந்து அழுகின்றகொடுமையைப்பார்த்து மேலேஎட்டிஉறிகளிலெல்லாம் வெண்ணெயுந்தயிரும் உண்டவாயையும் நாபிக்கமலத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவர் மறுபடியும் மனத்தளர்ச்சி நீக்கினார்-எ-று()

பைவருந்தலைகளைந்து படைத்தபன்னகாமபோல
லைவருமடிதனன்றோ வங்காசோமமடிகனன்றோ
வுய்வருஞசமரிலாவி யெரிருவர்போய்யொருவருய்யார்
கைவருந்துயரமாறறி நடப்பதேகருமமென்றான

(எ-து) படத்தையுடைய ஐந்து தலைகளைப்படைத்துள்ள ஒருசாப்பம்போல் பஞ்சபாண்டவர்களும இறததல்நல்லதோ அங்கதேசகதற கருபதியாகிய கர்னனொருவன் இறப்பதுநல்லதோ பிழைத்ததற்கரியயுத்தத்திலே ஐந்துபேர்களுக்குள்ளே ஒருவரிறந்து மற்றவர்களிருக்க மாட்டார்கள

ஆகையால் நைதற்கு வருகின்ற துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டுபோகவே கா ரியமென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று (௧௬௨)

காளமாமுகிலின்மேனிக் கறிபநாயகனுந் தேற்றி
மீளவாதவததில்மிக்க விதுரன்வாழ்மனையினெய்த
வாளமால்வரையில்வெய்யோன் குறுகினன்வருணன் றிக்கி
னீளமால்யானைநெற்றி நிலாதசெங்கிலதம்போன்றே

(எ-து) கரியமேகவண்ணரான கிருஷ்ணருந் தேறுதல்சொல்லி மறுப டியும் மகததாகிய தவத்திலேமிகுந்த விதுரன்வாழ்கின்ற அரண்மனைக்கு ப்போனார் அப்போது சக்கிரவாளகிரியில் சூரியன் அஸ்தமானான் மேற்கு த்திசையிலிருக்கின்ற பெரியயானையையுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தூரப் பொட்டுபோல்-எ-று (௧௬௩)

நாற்றிசையுலகுதன்னி னான்மறையுணர்ந்தோர்யாரும்
போற்றிசைமாலையென்னும் பொற்புடையனங்குவைக
மாற்றிசைவிலாதசெம்பொன் மண்டபந்தன்னிலாதி
மேற்றிசைதடவுளிட்ட வெயின்மணிபீடம்போன்றான்

(எ-து) நான்குதிசையுள்ள உலகத்தில வேதப்பிராமணர்கள் யாவரும் போற்றுகின்ற கீர்த்தியையுடைய மாலைப்பொழுதென்னும் அழகுள்ளம ங்கையானவளிருக்க நிகரற்றமாற்றுள்ள செம்பொன்னாற்செய்தமண்டப த்தில் சூரியனானவன்வருணனாலிடப்பட்ட ஒளியையுடைய ரத்தினபீடத் தைபொத்தான-எ-று (௧௬௪)

கொண்டமென்சிறைவண்டென்னுங்கொழுநருக்கிடங்கொடாமல்
முண்டகக்குலத்துமாதர் முகங்குவித்துரடிநிறபக்
கண்டெதிர்கொண்டுகாதற் கயிரவக்கணிகைமாதர்
வண்டுறைநின்றுதங்கள் வாய்மலாந்தழைக்கலுற்றார்

(எ-து) மெல்லியசிறகைக்கொண்ட வண்டுகளென்னும் நாயகருக்குஇட ங்கொடாமல் தாமரைக்கூட்டமாகிய மங்கையர்கள்மலராகிய முகத்தைக் குவித்துக்கொண்டு கோபித்துநிற்கப்பார்த்து அல்லிகளாகிய தாசிகள்எதி ர்கொண்டவளத்தையுடைய நீர்த்துறையிலிருந்துதங்கள்வாயைத்திறந்து அழைக்கின்றார்கள்-எ-று (௧௬௫)

கானெலாமுலர்ந்தமுல்லைக் ககனமீதெழுந் ததென்ன
வானெலாம்வயந்ததாரை நிரைநிரைமலர்ந்துதோன்ற
வேனிலான்விழவின்வை த வெள்ளிவெண்கும்பமென்னத்
தூநிலாமதியம்வந்து குணதிசைத்தோன்றிற்றம்மா

(எ-து) காடெலாமலர்ந்தமுல்லைகள் ஆகாயத்தின்மேலும் எழுந்த தெ ன்று சொல்லும்படி அவ்வாகாயத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய தாரைகள்கு ம்புகும்பாய்பரவித்தோன்றமன்மதனுடைய உச்சவத்தில் வைத்தவெள்ளி

னியாற்செய்த சுவேதகும்டமென்று சொல்லப் பரிசுத்தமாகிய கிரகத்தை யுடைய சந்திரனு[illegible]வன் கிழக்குத்திசையில் உதயமாயிற்றென்றவாறு ()

தூவியநிலவுதோன்றத் துணைவரைப்பிரிந்தோர்கண்கள்
சாவியுமாப்பலும்பைங் கருவிளமலரும்போன்ற
மேவியமாளிர்கண்கள் மீனெறிபாவையேழுந்
தாவியபுழையுங்கரதச் சகோதரமும்போன்றமாதோ

(எ-து) பரிசுத்தமாகிய இயலையுடைய சந்திரனுதயமாகப் புருஷனை நீங்கின மங்கையருடையகண்கள் நீலோற்பலமலரையும் அல்லிமலரையுங்காக்கணமலரையும் ஒத்தன புருஷரைக் கூடியமங்கையருடைய கண்கள் மீன்வீசுகின்ற ஏழுசமுத்திரத்தையும் தாவுகின்றமானையும் ஆசையையுடைய சகோராப்பட்சியையும் ஒத்திருந்தன-எ-று (௧௬௭)

ஆவியலல்குலாருமகிணருமன்புகூற
விரவியமவளியெய்தி வீதியாநகரமெங்கும்
பாவையினிமிர்ந்தவோகை யமர்ந்தபின்பரித்தேர்வேந்த
னிரவிடைசூழ்ந்தவண்ணம் மின்னதென்றியம்புகின்றேம

(எ-து) பாம்பின்படம்போலும் நிதம்பத்தையுடைய மங்கையர்களும்புருஷர்களும் அன்புசிறக்கச் சப்பிரகூடமஞ்சத்தையடைந்து வீதிகளை யுடைய பட்டணமெல்லாஞ் சமுத்திரம்போல முழங்குமுழக்கம் அடங்கிய பின்பு அர்த்தராத்திரியிலே துரியோதனன் ஆலோசனைசெய்தவிதம் இன்னதென்று சொல்லுவோம்-எ-று (௧௬௮)

தந்தையுந்தம்பிமாருங் கர்ணனுஞ்சகுனிதானுஞ்
சிந்தையிற்றெளிந்தகல்விச் செழுமதியமைச்சர்தாமு
முந்தரவுயர்த்தகோமானேவலான்முழுதுமெண்ணி
மந்திரமிருப்பான்வந்தோர்மண்டபங்குறுகினாரே

(எ-து) தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் தம்பிமார்களும் கர்ணனும் சகுனியும் மனதிலேயாராய்ந்து தெளிவாகவறிந்து கல்விநிறைந்த செழுமையுள்ள புத்தியையுடையமந்திரிகளும் சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்த துரியோதனராசன் ஏவலாலேமுழுதும் ஆலோசனைசெய்யும்பொருட்டு ஒருமண்டபத்திலே வந்திருந்தார்கள்-எ-று (௧௬௯)

தீதறுவதிவல்லோரைச் செழுமதிகுடையாநோக்கிப்
பாதகவனத்திற்போனகாண்டவர்தம்மைமீண்டு
மேதகவழைத்துநாடு வேண்டுமினென்றமூட்டும்
யாதவன்றனித்துவந்தா லென்செய்வதியம்புமென்றான்

(எ-து) குற்றமற்றமந்திரிகளைச் செழுமையுள்ள சந்திரவட்டக் குடையினுடைய துரியோதனன்பார்த்துக் கொடுமையாகிய காட்டுக்குப்போன பஞ்சபாண்டவரை இங்கேமேன்மையாக அழைத்து உங்கள்நாட்டைக்கேளுங்களென்று மூட்டிவிட்ட கோபாலகிருஷ்ணனானவன் தனித்துவந்தான் அதற்குநாமென்னசெய்வது சொல்லுமென்றான்-எ-று (௧௱௭௰)

பொரும்படைமைந்தன்கூறத் தந்தையும்பொருந்தச்சொல்வா
னரும்புலிவலையிற்பட்டால் விடுவரோவெயினரானோர்
வரம்பில்வெஞ்சனையோடும் வளர்ந்துநீமாயன்றன்னைக்
கரும்பொழுதகலுமுன்னே கொல்வதேகருமமென்றான்

(எ-து) யுத்தஞ்செய்கின்றசேனைகளையுடைய துரியோதனன்கேட்கத்தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் பொருந்தும்படிசொல்லுவான் அருமையாகிய புலியானது வலையிலேஅகப்பட்டால் வேடரானவர்கள்விட்டுவிடுவார்களோ அளவில்லாதவெவ்விய சேனையோடு வளைந்துகொண்டு கோபாலகிருஷ்ணனை இராத்திரியானது நீங்குமுன்னே கொன்றுபோடுவதேநல்லகாரியமென்றானென்றவாறு (௧௱௭௰௧)

கண்ணிலானுரைத்தமாற்றங் கேட்டலுங்காவலோரில்
மண்ணிலாரிதற்குமுன்பு தூதரைவளைந்துகொன்
றெண்ணிலாவிந்தஎண்ணமெவ்வழிக்கேற்றதென்று
வெண்ணிலாமுறுவல்செய்ய விகர்ணனும்விளம்பலுற்றான்

(எ-று) கண்ணில்லாத திருதராட்டிரன்சொன்னபேச்சைக்கேட்டவளவில் இராஜாக்களில் பூமியில்லாவர்கள் இதற்குமுன்னே தூதர்களைவளைந்துகொன்றவர்கள் எண்ணிக்கையில்லாதஇந்தவிதம் எந்தவழிக்குயேற்றதென்றுவெள்ளியநிலாவைப்போற் சிரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினன்

மூத்தவரிளையோர்வேத முனிவரர்பிணியின்மிக்கோர்
தோத்திரமொழிவோர்மாதர் தூதரென்றிவரைக்கொல்லில்
பார்த்திபர்தமக்குவேறு பாவமற்றிதனினில்லை
பூத்தெரிதொடையாய்ப்பின்னு நரகினும்புகுவரென்றான்

(எ-து) மூத்தவர்கள இளையவர்கள் வேதப்பிராமணர்கள்மிகுந்தநோயாளிகள் துதிசெய்பவர்கள் மங்கையர்கள் தூதர்களென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களைக்கொன்றால் அரசர்களுக்கு இதைவிடவேறேபாவமில்லை பூவினால்தொடுத்தமாலையணிந்த அரசனே அவர்கள்மீளாநரகத்திற்புகுவார்கள் என்றவாறு (௧௱௭௰௨)

பழியுடைப்பகைஞரேனும் தன்பெரும்பதியில்வந்தா
லழிவுறச்செறல்பாவமாண்மையுமல்லவென்றான்
சழிகடற்சேனைசூழக் கங்குலின்வளைந்திட்டாலு
மெழிலுடைக்கொண்டல்வண்ண னகப்படானெவர்க்குமென்றான்

(எ-து) பழியையுடையசத்துருக்களாலும் தன்னுடையபெரியவூரில்வந்தால் அழிவையுடையஅவர்களைக்கொல்லுதல் பாவம்வலிமையுமல்லவென்றுசொல்லுவார்கள் மிகுந்தகடல்போன்றசேனைகள்சூழ இராத்திரியிலேவளைந்துகொண்டாலும் அழகுபொருந்திய மேகவண்ணரானஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்ஒருவருக்கும்அகப்படாரென்றான் விகர்னன்-எ

வெம்புயவலியன்மாதைவிரிதுகிலுரிந்தவீரன்
தம்பியைமுனிந்துசீறித் தமையனைநோக்கிச்சொல்வான்
வம்பவிழலங்கன்மார்பா மந்தணமுனைக்கலுற்றார்
விமபர்மற்றியாதுசொல்ல விளைஞரையழைத்ததென்றான்

(எ-து) வெவ்வியபுஜபலத்தினாலே துரோபதையைத்துகிலுரிந்ததுர்ச்சாதனனானவன் தம்பியைப்பார்த்துக்கோபித்துத் தமையனைப் பார்த்துச்சொல்லுவான் வாசனைபொருந்தியமாலையையணிந்தமார்பனேரகசியம்பேசத்தொடங்கினால் இவ்விடத்திலே சிறியோர்களையழைத்து என்னகாரியஞ்சொல்லவென்றவாறு. ௱௭௫

அதிரதாமுதலாயுள்ள லவனிபர்வளைந்துநிற்ப
வெதிர்முகிறவழுங்கோயி லெரியினையெங்குமூட்டி
விதுரனுமவனுஞ்சேர வெந்திடமலைவதல்லால்
மதிபிறதில்லையென்னே வல்விரைந்தெழுமினென்றான்

(எ-து) அதிரதர்முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் சூழ்ந்துநிற்கமேகந்தவழ்கின்ற அரண்மனையிலே நெருப்பை மூட்டிவிட்டு விதுரனும் கோபாலகிருஷ்ணனுஞ்சேர வெந்துபோகும்படி செய்வதல்லாமல் வேறேயோசனையில்லை சீக்கிரத்திற் புரப்படுமென்றான் துர்ச்சாதனன்-எ-

செங்கதிரெழுந்துசீரிற் செறியிருணிறபதுண்டோ
விங்கிவனிருந்தவில்லி லெரியிடவேண்டுமோதான்
வெங்கணையொன்றினாலே விளிந்திடவென்றுமீள்வேன்
கங்குலினெழுமினென்று கன்னனுங்கனன்றுசொன்னான்

(எ-து) சூரியன்கிரணங்களைவீசிப் புறப்பட்டானேயானால் உலகங்களைமூடிய இருளானதுநிற்குமோ இவனிருந்தவீட்டிலேநெருப்புப்போடவேண்டுமோ வெவ்வியபாணமொன்றினாலே சாகும்படிசெய்து மீள்வேன் இப்பொழுதுதானே புறப்படுங்களென்று கோபித்துச்சொன்னான்கர்னமகாராசன்-எ-று ௱௭௭

பதிப்பெயர்ந்தேகினாளைப் பகைவரைக்கூடுமாகில்
விதிப்பயனென்னநம்மை வெஞ்சமர்வெல்லவொட்டான்
மதிப்பதென்வேறுகள்ள மாயனைமனையிற்கோலிச்
சதிப்பதேகருமமென்று சகுனியும்பின்னுஞ்சொல்வான்

(எ-து) இந்தவூரைவிட்டுப்போய் நாளைநம்முடையபகையாளிகளுடனேகூடுவேனேயானால் தடுக்கக்கூடாத விதிப்பயனைப்போல் நம்மை

வெவ்வியயுத்தத்திலே செயிக்கவொட்டான்வேறேயோசிக்கவேண்டிய தென்னகோபாலகிருஷ்ணனை வீட்டிலேவைத்துவஞ்சிப்பதேகாரியமென்றுசகுனியானவன்பின்னுஞ்சொல்லுவான்-எ-று ௱எஅ

கொல்லுவதியற்கையன்று குழிபரித்தரக்கரோடு
மல்லரையிருத்திமேலோ ராசனம்வகுத்துநாளை
யெல்லிடையுதைத்துவீழ்வித் தியலரும்விலங்குபூட்டித்
தொல்லருஞ்சிறையில்வைத்தல் தூதருக்குரிமையென்றான்

(எ-து) கொல்வதுஇயற்கையல்ல குழிவெட்டி இராட்சசர்களுடனே மல்லர்களையும் உள்ளேவைத்து மேலேஒருஆசனஞ்செய்து நாளைராத்திரியிலேயழைத்து அதிலேவிழும்படிசெய்து அரியவிலங்குபூட்டி அரியசிறையிலேவைப்பதுதூதருக்கு இயற்கையென்று சொன்னான் சகுனி-எ-று ௱எகூ

மாதுலனுரைத்தமாற்ற மருகனுமிசைந்துங்குற்ற
போதிடையனேகமல்லர்வருகெனப்புகன்றுதானும்
நீதியினிருந்துதாழநிலவறைசமைத்தபின்ன
ராதிநூறாயிரம்பேரரக்கரையதனுள்வைத்தான்

(எ-து) மாமனாகியசகுனிசொன்னசொல்லுக்கு துரியோதனனும்இசைந்துகேட்டுராத்திரியிலே அனேகமல்லரைவரச்சொல்லித் தானுமிருந்துகொண்டு நிலவறையுண்டாக்கி அதிலேமுன்னே நூறாயிரம்அரக்கரைவைத்தான்-எ-று ௱அ௰

மலர்ப்பப்பரவர்தம்மை மற்றதினிரட்டிவைத்தான்
வில்லுடைவீரர்தம்மை வேறதினிரட்டிவைத்தான்
பலபடைவல்லோர்தம்மைப் பதின்மடங்கதனில்வைத்தா
னவலிலோர்கடிகைதன்னி லறிவனையழைக்கவென்றே

(எ-து) மல்லரையும்பப்பரரையும் அதற்கிரட்டிப்பு வைத்தான் வில்வீரரை அதற்கிரட்டிப்புவைத்தான் ஆயுதத்திலேவல்லவர்கள் பலபேரை அவரிற்பத்துமடங்கு அதிலேவைத்தான்ராத்திரியிலேஒருநாழிகையில்அறிவையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரை அழைக்கவேண்டுமென்றான்-எ-று ௱அக

யெரும்பிலவறையைவேயின் பிளப்பினானிரைத்துமூடி
யரும்பெறன்மணிகளாலோ ராசனமதன்மேலாக்கிச்
சுரும்பமாமாலைதூக்கித் தொழிலுடைவிமானமேற்றித்
வரம்பிலாவென்றிவேலான் மாறிலாவண்ணஞ்செய்தான்

(எ-து) பெரியபிலத்துவாரத்தினுடைய அறையைமூங்கில் பிளப்பினால்நிறைத்துமூடிவிட்டு பெறுதற்கரியரத்தினங்களினாலே ஒருஆசனம்அதன்மேலுண்டாக்கி வண்டுகள்மொய்க்கின்ற பூமாலைதொங்ககட்டிச்சித்திரவிமானமொன்று மேலேவைத்து அனேகம் வெற்றியைத்தரிக்கவேலையுடையதுரியோதனன் மாறுபாடுதெரியாத விதஞ்செய்தான்-எ-

அடியவர்மனத்திலுள்ள வாரிருட்கங்குறீர்க்கும்
கெடியவனிருக்கவென்று நிலவனாவிரகிற்செய்த
கடியவனியற்றைக்கஞ்சிக் கங்குலுங்கடிதிற்போகப்
படியவர்துயிலும்போகப் பரிதியுமுதயஞ்செய்கான்

(எ-து) அடியவர்களுடையமனதிலே யுள்ளநிறைந்த அஞ்ஞான விருளை நீக்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரிருக்கவேண்டுமென்று உபாயமாய் நிலவறைசெய்தகடியவனாகிய துரியோதனனுடையகுணத்துக்குப்பயந் துஇராப்பொழுதுஞ் சீக்கிரத்திலேநீங்கப்பூமியிலுள்ளவர்கள் நித்திரையும்நீங்கச்சூரியனுதயஞ்செய்தான்-எ-று, ௱அரு

சிறந்தருசுடிகைநாகத் திரண்மணிபலவுஞ்சிந்தி
நிரந்தரமருவிவீழ நிறந்திகழுதயக்குன்றிற்
பரந்தெழுமருக்கன்சூழ்ந்த படரிருட்கங்குலகண்டு
புரந்தரன்கோயிலிட்ட பொங்கொளிதீபம்போன்றான்

(எ-து) சர்ப்பத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற திரட்சியை யுடைய அநேகமணிகளுஞ்சிதறி எப்போதும்அருவிகளொழுகுகின்றநிறத்தை யுடையஉதயகிரியிலே பரவியெழுகின்றசூரியன் எப்படி யிருக்கின்றானென்னில் இருள்சூழ்ந்தஇராத்திரியைக்கண்டு இந்திரனுன்வன் தன் னரண்மனைக்கட்ட மிகுந்தவொளியையுடையதீபத்தையொத்தான்-எ-

தொடர்ந்தொளிருதயராகத் தோடுறநெருங்கிமேன்மே
அடர்ந்தரிபரந்தகாம னாகமவேதம்பாடத்
தடங்கயன்மலேந்துலாவுந் தாமரைமுகமுங்காதல்
மடந்தையர்முகமுஞ்சேர மணம்பெறமலர்ந்தமாதோ

(எ-து) தொடர்ச்சிகொண்டுபிரகாசிக்கின்ற உதயராகத்துடனே நெருங்கிமேலும்வண்டுகள்பரவி மன்மதனுடைய ஆகமவேதங்களைப்பாடத் தடாகத்திலே சேற்கெண்டைகள் சண்டையிட்டு உலாவுகின்ற தாமரைமுகையினுடைய முகமும்ஆசையையுடைய மாதர்களுடையமுகமும்ஒருங்குசேரமணம்பெறும்படிமலர்ந்தன-எ-று, ௱அரு

இருந்துயிலுணர்ந்தவேந்தர் யாவருமிரவிற்சற்றும்
வருந்துயிலிலாதகண்ணன் வாழ்பெருங்கோயில்புக்கார்
பெருந்துயிலனந்தபோகப் பேரணைதுரந்தமாலும்
அருந்துயிலெழுதுகாலை யருங்கடன்முறையிற்செய்தான்

(எ-து) பெரியநித்திரைநீங்கிய அரசர்களெல்லாஞ்சற்றுகிலும் நித்திரையில்லா ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்வாழ்கின்ற பெரியகோயிலுக்குப் போனார்களப்போது சேஷசயனத்திலேஅறிதுயில்நீங்கிய மகாவிஷ்ணுவும் அரியநித்திரைநீங்கிக்காலையிற்செய்யுங்கடன்களெல்லாஞ்செய்தார்-எ-று,

மாதவனிருந்துகோயில் வந்தடிவணங்கிமன்னன்
தூதுவராழியுங்கைத் தோன்றலேதுளபமாலே
யாதவகுலத்தோரேறே யெழுந்தருள்கென்றானின்றெம்
மேதகவரசனென்றார் முகுந்தனுமவிரைவிற்சென்றான்

(எ-து) இப்படிகிருஷ்ணதேவரிருந்த அரண்மனையில் துரியோதனன்விடுத்ததூதர்வந்து அவர்பாதத்தில்வணங்கிச் சக்ராயுதத்தை யுடையஅரசனே துளபமாலையணிந்தமார்பனே யாதவகுலத்தோருக்கு ஒரு ஆண்சிங்கமே எங்களரசன்உம்மையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னானென்றார்கள் அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் சீக்கிரத்திற்போனார்-எ-

கந்தநிகளிற்றுவேந்தன் கண்ணிலாவரசுங்கங்கை
மைந்தனுமுதலாயுள்ள மன்னருமதிவல்லோருந்
தந்திரவகையுமேனை யிளைஞருந்தன்னைச்சூழ
விந்திரனிருக்கையன்ன கோயிலூடினிதிருந்தான்

(எ-து) கட்டுத்தறியையாடுகின்ற யானையையுடைய துரியோதனராஜனுனவன்திரிதராட்டிரனும் பீஷ்மாச்சாரியார் முதலாகிய அரசர்களும்மந்திரிகளும்தந்திரிகளும் மற்றதம்பிமார்களுந் தன்னைச்சூழ இந்திரனுடைய அரசிருக்கைபோன்றகோயிலிலே இனிதாக விருந்தான்-எ-

நாமவேலரக்கரோடு நால்வகைச்சேனையோடும்
மாமுகில்வண்ணன்வந்தா னென்றனர்வரவுசேட்டு
வீமலர்த்தொடையினானும் வேந்திரத்தவரைநோக்கித்
தாமரைத்தடங்கண்மாயன் றன்னையேவிடுமினென்றான்

(எ-து) அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலாயுதத்தையுடையஅரசர்களோடும்ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனையோடும் மேகவண்ணரானகிருஷ்ணதேவர்வந்தாரென்றுசொன்னார்கள் அதுகேட்டு புஷ்பமாலையையணிந்த துரியோதனனும் பிரம்பையுடைய்சேவகரைப்பார்த்துத் தாமரைமலர்போன்றவிசாலமாகிய கண்களையுடைய அந்தக் கிருஷ்ணனைமாத்திரம்விடுங்களென்றுசொன்னான்-எ-று, ௱௮௯

தன்பெருஞ்சேனைநிற்கத் தண்டுழாயலங்கலானு
மின்புறநகைத்துவேந்த ரிருந்தபேரவையினெய்த
மின்புணர்துவசநாக விடங்கிகர்மனத்தினானும்
அன்பொடுதிகிரியானை யதன்மிசையிருக்கவென்றான்

(எ-து) தன்னுடையபெரிய"சேனைகளெல்லா மிருக்கத் துளபமாலையையணிந்தகிருஷ்ணதேவரும் இன்பம்பொருந்தப்புன்சிரிப்புக்கொண்டுஅரசர்களிருந்த பெரியசபைக்குப் போகப் பிரகாசமுள்ள சர்ப்பக்கொடியையுடையவிஷத்துக்குச்சமானமாகிய மனத்தையுமுடையதுரியோதனனும்அன்புடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரை அதன்மேலேயிருப்பீரென்றான்-எ-று. ௱௯௰

வேறு

இறைவனெழிற்கதிர்மணிகளழுத்தியதவிசினிருத்தலுமே
நெறுநெறெனக்கொடுநிலவறையிற்புகனெடியவனெப்பொழுதே
மறலிமயனத்தகுநிருபனியற்றியவிசைமனத்துணரா
முறுகுசினத்தொடுமடியதலத்துறமுடிக்கதைதுறவே

(எ-து) கிருஷ்ணதேவர்கிரணங்களையுடைய ரத்னங்களைப்பதித்தஆசனத்திலிருந்தவளவிலே நெறுநெறுவென்றுகொடிய நிலவறையிலேஅதுபுகஅவர் அப்போது கூற்றுவனென்றுசொல்லத்தக்க துரியோதனன் செய்தசூதைமனதிலேயறிந்து மிகுந்தகோபத்துடனே பாதங்கள்பாதாளத்திலேபொருந்த சிரசுஆகாயத்திலேபொருந்த-எ-று, ௱௬௨

அஞ்சினமஞ்சினமென்னுவிரைந் துயரண்டர்பணிந்திடவுந்
துஞ்சினமின்றெனவன்பணியின்கிளை துன்ப்முடிந்திடவும்
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சகநின்றிடு வஞ்சனைநன்றிதென
நெஞ்சில்வெகுண்டுலகொன்றுபடும்படிநின்றுநிமிர்ந்தனனே

(எ-து) பயந்தோம்பயந்தோமென்று சீக்கிரத்தில்உயர்ந்ததேவர்கள் வணங்கவும் இன்றுஇறந்தோமென்று சர்ப்பக்கூட்டங்கள் துன்பப்படவும் வஞ்சகமனதைக்கண்டு துரியோதனன்இன்றுசெய்தஇந்தவஞ்சகம் நன்றாயிருக்கின்றதென்று மனதிலேகோபித்து உலகமெல்லாம்ஒன்றுபடும்படிநின்றுஉயர்ந்தார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று, ௱௬௩

மல்லாரரக்கர்குலத்தொடுபப்பரர்வாளினர்வேலினர்யோர்
வில்லினரிப்படிதுற்றநிலத்தறைமேவியவீரரெலாந்
தொல்லையிடிக்கயர்விற்றுயிரற்றுரு சுடிகையாவெனவே
கல்லெனவுட்கினலதத்தமுடற்பல கால்கொடுதைத்திடவே

(எ-து) மல்லர்கள்ராட்சதர்கள் பப்பரர்கள்வாளை யுடையவர்வேலையுடையவர் பெருகின்றவில்லையுடையவர் இப்படிபூமியிலேவெட்டியநிலவறையிலேயிருந்த சுத்தவீரர்களெல்லாம் இப்படிக்குப்பயந்துவருத்தமடைந்துஉயிரற்றிருந்த சிரசையுடையசர்ப்பங்களைப்போலக்கல்லென்னுமோசையுடனேயஞ்சினார்கள் தங்கள்தங்கள்தேகத்திலே பலகால்களைக்கொண்டுஎதைத்திட-எ-று, ௱௬௪

அற்புதபங்கயநற்பதமுந்த லினக்குழியின்யுடையே
சற்பதனந்தொறுமற்றுவிழுந்தனதத்தநெடுந்தலைபோய்
முற்பவனன்பொரமுக்குவடுந் துணிபட்டுமுடங்கியபொன்
வெற்பனநின்றனர்வெற்றுடலங் கொடுவிற்படைகொண்டவரே

(எ-து) அழகியதாமரை மலர்போன்ற நல்லபாதத்தினாலுதைத்தலினால்அந்தக்குழியி னிடத்திலேநாகலோகந்தோறும் அற்றுவிழுந்ததம்முடைநெடியதலைகளெல்லாம்போய் முன்வாயுபகவான்போர்செய்யமூன்றுசிகரமுந்துணிப்பட்டு வளைந்தபொன்மலைபோல நின்றார்கள்வெற்றுதேகங்கொண்டுவிற்படைகொண்டசுத்தவீரர்கள்-எ-று, ௱௬௫

மேல்வலியுற்றெதிர்வீசியெழிற்கருமேகநிறத்திருமால்
கால்விசைவிற்படமோதுதலிற்பொருகாமர்புயத்துணைபோய்
நீலநிறக்கவின்வாசவன்வச்சிரநீள்படைவிற்சிறகீர்
மால்வரைகயொத்தனர்வகைபெறக்கதிர்வாள்களெடுத்தவரே

(எ-து) அழகியகரியமேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணதேவர்மேலேவலிமைகொண்டஎதிரே வீசிகால் விசையினாலே படும்படி மோதுதலினாலேபொருகின்ற அழகியபுஜங்களிரண்டும்போய் நீலநிறத்தை யுடைய அழகியஇந்திரனுடையவச்சிராயுதத்தினாலே சிறகறுப்புண்டபெரியமலைகளையொத்தார்கள் வெற்றிபெறும்படிவாளாயுதங்களையெடுத்தசூத்தவீரர்கள்-எ-று. ௱௬௬

வெயில்விடுபைத்தலையமளிமிசைத்துயில் விபுதர்களுக்கரியோன்
பயிலவுதைத்தலினவர்களுரத்திடைபதமலர்பட்டுருவா
மயில்கடவிக்கடவுளர்பகைகெடயங்கதிர்மகுடமுருக்கியவேள்
அயில்கொடுகுத்தியகெடுவரையொத்தனரயில்களெடுத்தனரே

(எ-து) ஒளியுள்ளசிரோரன்மணியையுடைய ஆதிசேடன்மேல் நித்திரைசெய்கின்றதேவர்களுக்குரிய கிருஷ்ணதேவர்உதைத்தபடியால் அவர்கள்மார்பிலேபாதங்கள்பட்டு ஊதிருவிமயில்வாகனத்தைச் செலுத்திதேவர்கள்பகையாகிய சூரபத்மாமுதலியஅசுரர்களைசங்கரித்தசுப்பிரமணியசுவாமி வேலாயுதங்கொண்டு குத்தியநெடியகிரௌஞ்ச கிரியை ஒத்தார்கள்வேலாயுதங்களெடுத்தவீரர்கள்-எ-று, ௱௬௭

மின்சுடிகைப்புபகங்கள்வெருங்கொளும்வெங்கருடக்கொடியோன்
வன்பதபத்மநகங்கொடெடுத்துயர்வன்ககத்திடலால்
முன்புவனத்திடைவந்துகவிக்கிறைமொய்ம்புணரப்புகல்போ
தென்புமலைக்குறுபண்மையடித்தனரொஞ்சியபப்பரரே

(எ-து) மின்னுகின்றரத்னம்விளங்கிய உச்சியையுடைய சர்ப்பங்கள் அஞ்சுகின்றவெவ்விய கருடக்கொடியோனாகிய கிருஷ்ணதேவர் தம்முடையபாததாமரையிலிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டுயெடுத்துஉயர்ந்தஆகாயத்திலேயெறிதலால் முன்காட்டிலேவந்து சுக்ரீவன் வலுமையைபறியச்சொன்னபோது இராமருல்துந்துபியெலும்புமலை என்னபாடுபட்டதோ அதையடித்தார்கள்வலுமைகுறைந்தவப்பரர்-எ-று, ௱௬௮

மைந்துபடைத்துயர்பன்சவர்சொற்படிவந்தமலர்க்கழலா
லுந்தியுதைத்திடலம்புதையைப்பிலமொன்றுயொளித்திடலா
லந்தணன்முற்பகல்வந்துபுடைத்திடவஞ்சிநிலத்திடைவீழ்
விந்தமொடொத்தனர்வன்குழியிற்றிகழ்வெங்கணரக்கருமே

(எ-து) வலுமையுடைத்துஉயர்ந்தபஞ்சபாண்டவர் சொற்படி தூதுவந்தமலர்போன்றபாதமதினால் தள்ளியுதைத்துத்தேகம்புதையப்பிலத்துவாரத்திலேஒன்றிஒளித்திடும்படிசெய்தலாலே அகஸ்திய மகாமுனிவர்முன்னாலேவந்துதள்ளப்பயந்து பூமியிலேவீழ்ந்த விந்தகிரியையொத்தனர்நிலவறையிலேஅகப்பட்ட வெவ்வியகண்களையுடைய ராட்சதர்கள்-எ-று. ௱௬௯

அந்தவிடந்தெறியம்பாமொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக்
குந்தியுரித்தயிருண்டவர்பொற்கழல்கொண்டுசெழுற்றுதலால்

முந்தமரர்க்கமுதந்தரமைக்கடன்முன்சுழலாசுழலும்
மந்தரவொத்தனர்குந்தமெடுத்தெதிர்வந்துமலைத்தவரே

(எ-து) அந்தநிலவரையிலேயெறிகின்ற பம்பரத்தையொத்துத் தேகஞ்சுழலச்சுழலக்குந்தியிருந்துஉரியிலிருந்ததயிரையுண்ட கிருஷ்ணதேவரானவர்பொன்போன்றபாதத்தைக்கொண்டு சுழற்றுகையினாலே முன்னேதேவர்களுக்குஅமுதுகொடுக்கச்சமுத்திரமானது சுழலச்சுழலுகின்றமந்தரகிரியையொத்தார்கள் எறியீட்டியெடுத்துஎதிரேவந்து யுத்தஞ்செய்தசுத்தவீரர்கள்-எ-று, ௱௯௯

முட்டியதொல்குருஉக்கடனகல்கலின்முட்டிகொள்பல்விரலா
னெட்டுடலம்வகிர்பட்டதினுள்விழுநித்தர்செய்தொல்வினையால்
மட்டற்றவயிவிறலிற்றெதிர்செல்கவிமைக்கடலெல்லையிலே
விட்டனகலவறையொத்தனர்வெல்கழலெக்குலமல்லருமே

(எ-து) அந்தநிலவரையை முட்டப்பெற்ற ரத்தசமுத்திரம் நிறைந்தபடியால்முட்டிக்கொள்ளுகின்றபல்விரல்களினாலேநெடியதேகம்பிளவுபட்டுஅதினுள்ளேவிழுகிருஷ்ணதேவர்செய்தசெய்கையினாலேஅளவற்றவலுமைகொண்டுஎதிரிட்டுச்சென்று வானரங்கள் கரியகடலிலேயிட்டபர்வதங்களையொத்தனர்வெல்லுகின்றவீரக்கழலையணிந்தகூட்டமாகியஎவ்விதமல்லர்களும்-எ-று, ௨௱

எய்ப்புவிநிற்பனவெக்கிரநிற்பன வெக்கடநிற்பவவென்
றிப்புவனத்துயிர்முற்றுமயக்குறவுட்கினரெத்திமையோர்
மைப்புயலொம்தொளிர்பச்சைநிறத்தினன்வர்க்கமலர்க்கழலா
லொப்புறமட்குழியுற்றவரைப்பட லொத்திமிதித்தலுமே

(எ-து) இனிஎந்தப்பூமிகள்நிற்கும் எந்தமலைகள்நிற்கும் எந்தக்கடல்கள்நிற்குமென்று இந்தப்பூமியிலுள்ள உயிர்முழுவதும் மயக்கத்தையுடையதேவர்கள்அஞ்சியிளைத்தார்கள் கரியமேகத்தையொத்துவிளங்கியகிருஷ்ணதேவர் அனேகமலர்போன்றதிருவடிகளால்ஒப்பில்லாமல் நிலவரையிலிந்தவளாபடும்படிஒத்திதுகித்தவளவில்-எ-று, ௨௱௧

கொண்டன்முழக்கெனவம்புவியைக்கடல்கொண்டெழுதற்கெதிருஞ்
சண்டமுழக்கெனவன்புவனக்கிளைந்தமுழக்கெனவே
வண்டினமொய்த்தெழுவண்டுளபத்தொடை வண்டுவரைத்திருமா
லண்டமுகட்டுறநின்றுசிரித்தன னங்கணெருப்பெழவே

(எ-து) மேகமுழக்கமென்றுசொல்லவும் அப்பூமியைக் கடல்கொண்டுஎழுதற்குஎதிரும்வேகத்தையுடையமுழக்கமென்று சொல்லவும்வலிமைபொருந்திய வாயுவின்கூட்டஞ்செய்த முழக்கமென்றுசொல்லவும்வண்டுகள்மொய்த்தெழுகின்ற வளத்தையுடைய துளபமாலையையணிந்ததுவாரகைக்குஅரசராகிய கிருஷ்ணதேவர் அண்டமுகடவாளநின்றுஅழகியகண்ணில்நெருப்பெழச்சிரித்தார்-எ-று. ௨௱௨

ஒன்றுபடக்கடலம்புமுகம்பன வும்பர்குலத்துருவஞ்
சென்றுமுறிப்புனவெண்டிசையிற்குலசிந்துரமெற்றுவடுதன்
குன்றமுடைப்பனபைம்பொனிறக்கிரிகொண்டுதிரிப்பனவா
லன்றுதனித்தனினின்றுமலைத்தருனங்கைகள்பற்பலவே

(எ-து) அப்போது வெவ்வேறுயுத்தஞ்செய்த பலகைகளிலே சிலகைகள் சமுத்திரநீரையெல்லாம் ஒன்றுபடும்படி மொள்ளுஞ்சிலகைகள்தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களையும்போய் முறிக்குஞ்சிலகைகள்எட்டுத்திக்கிலும்போய்அட்டகஜங்களையும்தள்ளுஞ் சிலகைகள் அட்டகுலபர்வதங்களையும் உடைக்குஞ்சிலகைகள்மகமேருவைச்சுற்றும்-எ-று. உ௱௩

துகிரிதழ்வைத்துசல்லளகண்முழக்கின தொடர்சிலகைத்தலமே
யகிலபவெருக்கொள்வரிமழுவெற்றினவவைசிலகைத்தலமே
புகலும்வடிக்கணையுவணமெடுத்தன பொருசிலகைத்தலமே
திகழ்விசையத்தொடுசிலைகள்குனிப்பன சிலசிலகைத்தலமே

(எ-து) சிலகைகள் பவளம்போன்ற வாயிலே சங்குகளைவைத்துமுழக்கஞ்செய்தன சில்கைகள்பூலோகமஞ்சும்படிஎரிகின்றமழுவாயுதங்களைஎறிந்தனசிலகைகள்சொல்லுகின்றகருடாஸ்திரங்களைஎடுத்தனசிலகைஜயத்துடனேவில்லுகளைக்குனிப்பனவாம்-எ-று. உ௱௪

வெங்களையத்திறள்குந்தனிரப்படைவெம்புமுலக்கைகள்போர்
பொங்கியவச்சிரமுந்துகலப்பைகள்புன்கழுவர்க்கமுமே
பொங்குமலைத்தெழுசெஞ்சுரிகைத்திரடண்டமெனப்பலபேர்
தங்கியசக்கரபந்திதரித்தின தண்பலகைத்தலமே

(எ-து) வெவ்வியவளைதடிகள்கைவேல்கள்வெப்பச்செய்யும் உலக்கைகள்போரைமிகச்செய்கின்றவச்சிராயுதங்கள்எறிகின்ற கலப்பைகள்சூலவர்க்கங்கள்எவ்விடத்தும்போர்செய்தெழுகின்றஉடையவாள்கள்தண்டாயுதங்கள்பலபேர்தங்கியசக்கிரபந்திகளாகியஇவைகளைத்தரித்திருந்தனஅநேககங்கைகளென்றவாறு. உ௱௫

மேலெழுமங்கதிர்வாளுறைபோம்படிவிசினவான்படையே
தோலினமேநதினகிள்கவணேந்தினசோரிதள்சோர்ந்திடவே
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம்வாங்கினவொருமூன்றெனவாம்
சூலமொடோங்கினபாசமொடோங்கினகுளசிலபூங்கரதம்

(எ-து) சிலகைகள்மேலேஎழுகின்ற அழகியகிரணங்களையுடையவாளாயுதங்களை உறைபோகும்படிவீசுதல்செய்தன சிலசிலகைகள்கேடயங்களேந்தினசிலசிலகைகள்நெடியகண்களேந்தினசிலகைகள்உதிரமொழுகம்பூமிமுழுவதையும்பெருகின்றகண்கள்கொண்டன சிலகைகள் நாக்குகள்மூன்றென்னப்பட்ட சூலங்களோடுவர்ந்தன சிலகைசள் பாசங்களோடுயர்ந்தன-எ-று. உ௱௬

சிலசிலகைத்தலமடுகழலிற்பலசெறிகழல்கட்டினவே
சிலசிலகைத்தலமறுகுபுயத்திடை செறிதொடையிட்டனவே

சிலசிலகைத்தல மணிகொளுரத்திலட பணிகடிருத்தினவே
சிலசிலகைத்தலம் விரல்கொடுசுட்டின செறுநர்திசைத்திடவே

(எ-து) சிலசிலகைகள் கொல்லுகின்றபாதங்களிலே வீரக்கழல்களை க்கட்டின சிலசிலகைகள் புஜங்களிலே மலர்மாலைகளிட்டன சிலசிலகைகள் அழகினைக்கொண்டமார்பிலே ஆபரணங்களைத்திருத்தின சிலசிலகைகள் சத்துருக்கள் திகைக்கும்படி விரல்களைக்கொண்டு கட்டிக்காண்பித்தான்-எ-று. உ௱ள

மாயிருஞாலமெலாம்வெளியாயொளிர்மரகதசோதையுடப்
போயிருபாலும்வளைந்துவளைக்கெதிர்பொருமுனைவெம்படையோ
டாயிரமாயிரங்கைபுறப்படவண்டருமாதவரும்
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்துபணிந்துபுகழ்ந்தனரே

(எ-து) மகத்தாகியபெரியபூமியெல்லாம் வெளியாய்விளங்குகின்றமரகதத்தின்பிரகாசம்பொருந்த இரண்டுபக்கத்திலும்போய் வளைந்துவளைந்துஎதிரேபெருகின்றமுனையையுடையவெவ்விய ஆயுதத்துடனே இரண்டாயிரங்கைகள்புறப்படதேவர்களும் முனிவர்களும் பாயிரமுள்ள நாலுவேதங்களைப்பாடி அதிசயித்துப்பணிந்துபுகழ்ந்தார்கள்-எ-று. ()

ஆரணனேயரனேபுவனங்களனைத்தையுமன்றுதவுங்
காரணனேகருணாகரனேகமலாசனிகாதலனே
வாரணமேபொதுவாயொருபேரிடவந்தருளும்புயலே
நாரணனேமுனியேல்முனியேலெனநாகர்பணிந்தனரே

(எ-து) பிரம்மதேவனே உருத்திரமூர்த்தியே புவனங்களையெல்லாம் அன்றுவுதவியமகாவிஷ்ணுவேகிருபைக்கிடமானவனே இலட்சுமிக்குகணவனே கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்றுபேரிட்டழைக்கவந்தமேகவண்ணனே நாராயணனேகோபியாதேகோபியாதேஎன்று தேவர்கள்வணங்கினார்கள்-எ-று உ௱க௲

மாதவனேமுனியேலெமையாளுடைவானவனேமுனியேல்
யாதவனேமுனியேலித்யபதிலிருப்பவனேமுனியேல்
ஆதவனேமுனியேல்மதிவெங்கனலானவனேமுனியேல்
நீதவனேமுனியேல்முனியேலெனநின்றுபணிந்தனரே

(எ-து) மாதவனேகோபியாதே எங்களை ஆட்கொண்டதேவனேகோபியாதே யாதவமரபில்வந்தவனேகோபியாதே அடியார்கள்மனதிலிருப்பவனேகோபியாதேசோமசூரியாக்கினியானவனேகோபியேல் நீதியையுடையவனேகோபியேல்யென்றுநின்றுபணிந்தார்கள்-எ-று உ௱ய

கங்கைமகன்கதிரோன்மகனம்பிகைகாதன்மகன்றனையர்
அங்கனைவயின்கணிருத்தநராதிபரடையவெழுந்திடவே

செங்கைகுவித்தசிரத்தினராயுணர்வொன்றியசிந்தையராம்
எங்கள்பிழைத்தலையின்றுபொறுத்தருளென்றுபணிந்தனரோ

(எ-து) பீஷ்மாச்சாரி கர்னன் திருதராட்டிரன் அவன்பிள்ளைகள் அங்கேசபையிலேயிருந்தராசாக்களெல்லாமெழுந்திருந்து சிரசின்மேற்கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டவர்களாகியஅறிவுமிகுந்தமனமுடையவராய்நாங்கள்செய்தஅப்பிதத்தைஇன்றுபொறுத்தருள்வாயென்று வணங்கினார்-எ-று. ௨௱௰௧

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணெயருந்தியகள்வபொறுத்தருள்கார்
வண்ணபொறுத்தருள்வாமபொறுத்தருள்வரதபொறுத்தருணீ
திண்ணமனத்துணர்வொன்றுமிலாதவர்செய்தபெரும்பிழையென்
றண்ணல்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தெதிர்நின்றுதுதித்தனரோ

(எ-து) கண்ணனேபொறுத்தருள் ஆயர்பாடியில்வெண்ணெயுண்டகள்வனேபொறுத்தருள் மேகவண்ணனே பொறுத்தருள் வாமனே பொறுத்தருள் வரதனேபொறுத்தருள் சத்தியமாகமனதிலேஅறிவானதெவ்வளவுமில்லாதசிறியவர்கள்செய்தபெரும்பிழையையென்று கிருஷ்ணதேவருடையதாமரைமலர்போன்றபாதங்களைச்சிரசிலேவைத்துக்கொண்டெதிரேநின்றுஅன்றுதுதிசெய்தார்கள்-எ-று. ௨௱௰௨

தேவரும்வாசவனுந்திரலும்பர்கடேவனுநான்முகனும்
யாவருமன்பினொடாயிரநாமமுமெண்ணியிறைஞ்சுதலால்
மூவருமொன்றெனநின்றநுணுதனுமுனிவுதவிர்ந்தருளா
நீவருமாண்டமுழுந்திருமேனியடங்கினன்மீளவுமே

(எ-து) முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இந்திரனும்ஈஸ்வரனும்தேவதேவனாகியபிர்ம்மதேவனும் எல்லாரும்பக்தியுடனே ஆயிரந்திருநாமமுந்தியானித்துவணங்கியபடியால் திரிமூர்த்திகளுமொன்றென்று சொல்லும்படிநின்ற கிருஷ்ணதேவரும் கோபம்நீங்கிக்கிருபைசெய்து உலகமெல்லாமாகியதிருமேனிமறுபடியுமடக்கினார்-எ-று. ௨௱௰௩

தன்னிலுயர்ந்தவர்யாருமிலாமுகில்சதுர்மறையின்படியே
யென்னிலமுந்திருவடியின்மறைந்திடவிப்படிநின்றிடவும்
பின்னையுமஞ்சியயர்ந்திலனெஞ்சிபெயர்ந்திலனாகமுமே
சென்னியிலுங்கரம்வைத்திலனவன்புகழ்சிறிதுமொழிந்திலனே

(எ-து) தனக்குஉயர்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாத கிருஷ்ணதேவர் நான்குவேதத்தின்படி எந்தபூமியுந்திருவடியிலேமறைந்திட இப்படிநிற்கவும்பின்னுஅஞ்சிமனத்தில்வருந்துகிலன்தேகமசைகிலன் சிரசிலே கரங்களுங்கூப்புகிலன்வளத்தையுடையஅவர்கீர்த்தியைச் சிறிதுஞ்சொல்லுகிலன்துரியோதனன்-எ-று ௨௱௰௪

தொல்லவையின்கணிருந்தராதிபதுன்மதியாலெனைநீ
கொல்லநினைத்ததுநன்றெனவெற்றினவகூறினனெம்பெருமா

னெல்லேயினின்குலமுற்றுமடிந்திடவுற்றுமலேந்தோர்கணத்
தெல்லேயில்வெஞ்சமர்நூறுவன்யாவருமேறுவர்வானுலகே

(எ-து) பழமையாயுள்ள ராஜசபையிலே யிருந்த துரியோதனமகாராஜனே துர்ப்புத்தியினுலே நீஎன்னேக்கொல்லநினைத்ததுநல்லதென்றுசொல்லி கிருஷ்ணதேவர்சீக்கிரத்தில் உன்குலமுழுவதுமடிய யுத்தஞ்செய்துஒருக்ஷணநேரத்திற்கொல்லுவேன் அப்போது எல்லாரும் மேலுலகத்திலேஏறுவரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்-எ-று. ௨௱௰௫

அஞ்சினநின்னேபழித்துடநின்னுடனன்றுபெறுஞ்சமர்வாய்
வெஞ்சுடராயுதமொன்றுமெடுக்கிலமென்றுவிளம்பியதும்
எஞ்சமலேந்தெதிர்வந்துயிர்கொள்ளுதுமென்றுதனித்தனியே
பஞ்சவர்கூறினவெஞ்சினவாசகமும்பழுதாமெனவே

(எ-து) உன்னேக்கொல்வதற்குஅஞ்சினேம் உன்னுடனேஅன்றுபெரியயுத்தத்தில் வெவ்வியகிரணத்தையுடையஆயுதமொன்றும் எடுக்கமாட்டோமென்றுசொல்லியதும் பாண்டவர்கள் தாம்வந்துசண்டையிட்டுஉங்களேக்கொல்கிறேமென்றுதனித்தனியேசொல்லிய சபதமுள்ள பேச்சும்பழுதாமென்றல்லவோ-எ-று ௨௱௰௬

என்றுரையாடிநெடுங்கடல்வண்ணனெழுந்தருளப்பிறகே
சென்றனரெம்முடிமன்னவரும்பணிசேர்கொடியோனேயலா
னின்றுபசாரமுரைத்தவர்தம்மைநிறுத்தியனந்தரமே
வன்றிரலங்கர்பிரானெடுகூறினன்மற்றெருவாசகமே

(எ-து) இப்படிசொல்லிய நெடியகடல்வண்ணரான கிருஷ்ணதேவர்எழுந்தருளப்பின்புயாவரும் அவருடன்போனர்கள் சர்ப்பக்கொடிபடைத்த அந்தத்துரியோதனனேயல்லாமல்நின்று உபசாரஞ்சொன்னபேர்களேநிறுத்திபின்புவலிமையுள்ளதிறமையுடையஅங்கதேசத்திற்குஅதிபதியாகியகர்ணனுடன் ஒருவார்த்தைசொன்னர்-எ-று. ௨௱௰௭

வண்மையினுலுயரங்கர்குலாதிபமதிகுலம்வாழ்வுறவந்
துண்மையினுலுயர்மன்னவரைவரு முன்னிலுனேக்கிணேயோர்
பெண்மையினுலுயர்குந்திவயிற்றிடைபெருமையினுலிதயத்
திண்மையினுலுயர்நின்னேயுமன்பொடுதினகரனல்கினனே

(எ-து) கொடையினுலுயர்ந்த கர்னமகாராஜனே சந்திரவம்சத்திலுண்மையினுலுயர்ந்த பாண்டவர்ஐந்துபேரும்நினேக்குமிடத்தில்உனக்கிளேயவர்கள்கற்பிலுயர்ந்தகுந்திமாதேவிவயிற்றிலே பெருமையிலும் வலுமையிலுமுயர்ந்தஉன்னேயும்அன்புடனேசூரியன்பெற்றுன்-எ-று.

ஏயுநெடுங்கொடிமுரசுடையோனேயெழிற்றருமன்தரவே
வாயுமழுங்கினன்வீமனேநல்கினன்விஜயனேவாசவனும்
வாயுநிகழ்ந்திடுசேதமருத்தவரன்பொடளித்தனர்செந்
தேயுவெனுந்திறனகுலனேயுஞ்சகதேவனேயும்பெரிதே

(எ-து) நெடியமுரசக்கொடியுடைய தருமராசனை அழகியயமன்பெற்றான் வீமனை வாயுபகவான்பெற்றான் அர்ச்சுனனை தேவேந்திரன்பெற்றான் அக்கினியென்னுந்திறலையுடையநகுலனையுஞ்சகாதேவனையும் ஆயுள்வேதமறிந்தமருத்துதேவர்கள் அன்புடன் பெற்றார்கள்-எ-று()

அந்தணன்முன்றருமந்திரமைந்தினிலறுவரையுங்கடவுட்
ருந்திபயந்தனள்யானினியென்பலகூறுவதுங்களிநீ
ரிந்தனிலம்பெறுவீர்தவிர்வீர்பெறவேறினியாருரியார்
வந்தினினும்பியர்தம்மொடுசேர்கெனமாலுமொழிந்தனனே

(எ-து) துருவாசமுனிவரருளிய ஐந்துமந்திரத்திலே ஆறுபேரையுந்தெய்வத்தன்மையுள்ளகுந்திதேவிபெற்றனள் யான்பலபேச்சுக்சொல்லவேண்டியதென்னவிருக்கிறது உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் பூமியைப்பெற்றாலும்விட்டுவிட்டாலும் உங்களைவிடப்பெறுதற்கு வேறேயெவர்உரிமையுள்ளவர்களாவார் இனிவந்துஉன்னுடைய தம்பிமாரோடுசேரென்றுசொன்னார்கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. ௨௨௰

வேறு.

கன்றால்விளவின்கனியுதிர்த்துங்கழைபாநிரையின்கணமழைத்துங்
குன்றால்மழையின்குலந்தடுத்துங்குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா
வின்றாலெனதுபிறப்புணர்ந்தேனென்றன்புருகியெம்பியர்பாற்
சென்றாலென்னைநீயறியச்செகத்தாரென்றுஞ்சிறியாரோ

(எ-து) பசுவின்கன்றினால் விளவின்பழத்தையுதிர்த்தும்மூங்கிற்குழலால்பசுக்கூட்டங்களையழைத்தும் கோவர்த்தனகிரியால்மேகஞ்சொரிந்தமழையைத்தடுத்தும்பிரகாசிக்கின்றசெல்வத்தையுடையகோபாலகிருஷ்ணரே நீர்சொல்லுகையினாலேஇன்றுஎன்னுடையபிறப்பையறிந்தேனென்றுஅன்புருகிஎன்தம்பியரிடத்திற்போனால் என்னைநீயறிய உலகத்தார்எப்போதுஞ்சிறிக்கமாட்டார்களோ-எ-று. ௨௨௧

ஆரென்றறியத்தகாதவெனை யரசுமாக்கிமுடிசூட்டிச்
சீருந்திறமுந்தனதுபெருந் திருவுமெனக்கேதெரிந்தளித்தான்
பாரின்றறியநூற்றுவர்க்கும் பழிதீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்
போரென்றறிந்துஞ்செய்நன்றி பொன்றாதவரிற்போவேனோ

(எ-து) இன்னானென்றறியத்தக்கதாகவென்னை அரசனாக்கிக் கிரீடந்தரித்துச்சிறப்பையுந்திறத்தையும் தனதுபெரியசெல்வத்தையும் எனக்கேதெரிந்துக்கொடுத்தான் அதுவுமல்லாமல்இன்றுபூமியெல்லாமறிய அந்தத்துரியோதனன்முதலியநூற்றுவர்க்கும் குற்றமற்ற ஜெயத்தையுடையபஞ்சபாண்டவர்க்கும்யுத்தம்வந்துநேரிட்டிருக்கிறதென்றும்அறிந்தும்ஒருவன்செய்தநன்றியைக் காப்பாற்றாதபேர்களைப்போல் நான்போவேனோவென்றான்கர்ணமகாராசன்-எ-று, ௨௨௨

இரவிக்குரியதிருமதலை யிவ்வாறுரைக்கவிசைவண்டு
ரவிப்பயிலுந்துழாய்முடியோன்வேறோர்மொழியும்விளம்பாம

லுறவித்தடங்கேருர்வோனை யெதென்றருளியொருசார்பாய்
பரவித்தாமனின்றானை வருகென்றழைத்துப்புகல்கின்றான்

(எ-து) சூரியன்புதல்வனாகிய கர்னன் இப்படிச்சொல்ல வண்டுகளிசைபாடுகின்ற துளபமாலையையணிந்தகிரீடத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவர்மற்றொருசொல்லுஞ்சொல்லாமல் அவனைப்போவென்றனுப்பி ஒருபக்கத்திலேநின்ற அசுவத்தாமனை வாவென்றழைத்து சொல்வார் என்றவாறு, உஉங

போயேகானம்பலதிரிந்தும் புகன்றவிரதம்பொய்த்தாம
வரேவஞ்சபாண்டவர்களைந்தூர்வேண்டாமறுத்ததற்குச்
சேயேயுனையசிலைமுனிவன் சேயேநாளைச்செருக்களத்தில்
நீயேகரியென்றெடுத்துரைத்தானெடியோன்றுளபமுடியோனே

(எ-து) நாடுகளெல்லாம்போய்த்திரிந்தும் சொன்னவிரதம்பொய்யாமல்செலுத்திவந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் ஐந்தூராவதுகேட்க இல்லையென்று துரியோதனன்மறுத்ததற்கு முருகக்கடவுளையொத்த துரோணாச்சாரிகுமாரனான அசுவத்தாமாவேநாளையுத்தகளத்தில் நீயேசாட்சியென்றுஎடுத்துச்சொன்னார்நெடியவனுந்துளபமாலையணிந்த முடியையுடையவனுமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று, உஉச

ஆனாலுனதாண்மைக்குநிக ரவனித்தலத்திலேதுண்டோ
ஞானாதிபனேபோர்க்களத்தில் நாகக்கொடியோன்பணிந்துன்னைச்
சேனாபதியாக்கொண்டாலுஞ் செலுத்தேனென்றுநீமறுத்து
யானாலுய்வரைவருமற்றவர்போலுனக்குமன்புண்டே

(எ-து) நீங்காதவுன்னுடையவலுமைக்குச்சமானமாய் பூமியிலேயொருவருண்டோ ஞானத்துக்கதிபனேயுத்தகளத்திலே சர்ப்பக்கொடிபடைத்ததுரியோதனன்உன்னைவணங்கிச் சேனாதிபதியாயிருவென்றுசொன்னாலும்நான்செலுத்தமாட்டேனென்றுமறுத்தாயானால் பஞ்சபாண்டவர்கள்பிழைப்பார்கள்அவர்களிடத்தில் உனக்கும் விசுவாசமுண்டோவென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று, உஉரு

ஆயோதனத்திலடவரியனையான்றன்னையிவ்வாறு
மாயோனுரைக்குத்தன்விரலின் மணியாழிமண்ணிடை வீழ்த்தான்
சேயோனதனையெடுத்தவன்றன்செங்கைகொடுக்கவாங்காமல்
தூயோயூர்கோள்பரிதிதனைச்சூழ்ந்ததகல்வான்மீதென்றே

(எ-து) யுத்தத்திலே பெருமைபொருந்திய ஆண்சிங்கத்தையொத்த அசுவத்தாமாவைஇப்படிகிருஷ்ணதேவர்சொல்லிதமதுவிரலிலிருந்த ரத்தினம்பதித்தஇப்படிகிருஷ்ணதேவர்சொல்லி தமதுவிரலிலிருந்த ரத்தினம்பதித்தமோதிரத்தைப்பூமியிலேநழுகவிட்டார்அசுவத்தாமா அதனையெடுத்துஅவர்கையிலேகொடுக்கவாங்காமல் பரிசுத்தமானவனே ஆகாயத்திலேசூரியனைபரிவேடம்சூழ்ந்ததென்றார்-எ-று, உஉசா

வரித்தாமரைக்கணடிருநெடுமால் வரன்வாய்நோக்கவீரத்தைப்
பரித்தமாவுமாறியுடன் பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான்
கிரித்தாழ்தவிகைக்கருங்கள்வன் கிளர்தான்முனிவன்மைந்தனையும்
பிரித்தானவனுஞ்சூளுற்றானென்றிருந்தயோசைபோ

(எ-து) செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ஆகாயத்திலேபார்க்க நெடியவில்லைக்கையிலேயுடைய அசுவத்தாமாவும்மோதிரத்துடனே சூரியன்வடிவைப்பார்த்தான் கோவர்த்தனகிரியைகுடையாகப்பிடித்தகளவனாகியஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் துரோணாசாரிகுமாரனாகிய அசுவத்தாமாவையும்பிரிந்தான் அவனுஞ் சபதஞ்செய்துகொடுத்தானென்றார்கள்பெரியசபையிலிருந்தவர்கள்-எ-று, ௨௨௭

தனிவந்தகலுந்தூதனைப்போய்த்தானேயணுகித்தடஞ்சாப
முனிவன்புதல்வன்மோதிரந்தொட் டருஞ்சூண்முன்னர்மொழிகின்றா
னினிவந்துவர்வாய்நின்றாலு மெங்கென்றெளிவதிவனையெனத்
துனிவந்தரசர்முகநோக்கிச்சொன்னானிடியேறன்னானே

(எ-து) தானேயேவந்துபோகுந்தூதனிடத்தே தானேபலவந்தமாய்ப்போய்துரோணாசாரிகுமாரனாகிய அசுவந்தாமா மோதிரத்தைத்தொட்டு அரியசபதம்எதிரேசொல்லுகின்றான் ஆகையால்இனிவந்துநம்முடனேசிநேகமாய்நின்றாலும்எப்படி இவனையோக்கியனென்றறிவதென்று கோபித்துராசாக்களுடையமுகத்தைப்பார்த்துச்சொன்னான் இடியேற்றையொத்ததுரியோதனன்-எ-று, ௨௨௮

துளியார்மதுவின்வலம்புரிந்தார்த்துரியோதனன்றான்சொல்லியது
மொளியாரவையில்வாள்வேந்தரொருவர்க்கொருவருரைத்தனவுங்
களியானையனான்செவிப்படலிங்கலங்கிச்சித்தமிவரென்னைத்
தெளியாவண்ணம்பேதித்தான்திருமாலென்றேசிந்தித்தான்

(எ-து) துளிகள்நிறைந்ததேனையுடைய நந்தியாவர்த்தமாலையையணிந்ததுரியோதனராஜன்சொல்லியதும்பிரகாசம்நிறைந்தசபையிலே வாளாயுதத்தையுடையஅரசர்கள்ஒருவர்க்கொருவர்பேசியவைகளும் களிப்பினைக்கொண்டயானைக்குச்சமானமாகிய அசுவத்தாமா காதிலேவிழுந்தவளவில்மனங்கலங்கிஇந்தச்சபையிலுள்ளவர்கள் என்னைத்தமக்கு அனுகூலனென்றுதெரியாதவிதம்பேதப்படுத்தினார் கிருஷ்ணதேவரென்றுநினைத்தான்-எ-று. ௨௨௯

தண்ணந்துளபமுடியோனுந்தனித்தங்கிருந்துதன்மனத்தி
லெண்ணம்பலித்ததெனமகிழ்ந்தேயிளையோன்றனக்குவிடைநல்கி
விண்ணின்றமரர்மிகத்துதிக்கவிதுரன்மனையின்மேவியபின்
திண்ணங்கடவிட்குலவரசன்வருமாறறிந்துசிந்தித்தான்

(எ-து) குளிர்ந்ததுளபமாலையையணிந்தமுடியையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருந்தனிப்பட்டுஅங்கேயிருந்து தன்மனதிலேநினைத்த எண்ணம்பலித்ததென்று சந்தோஷித்து அசுவத்தாமாவுக்குசெலவுகொடுத்துவிட்டு ஆகாசத்திலிருந்ததேவர்கள்மிகவுந்துதிசெய்ய விதுரன் அரண்மனைக்குப்போனபின்புதேவர்கட்கரசனாகியஇந்திரன்வரும்படிதெரிந்துநினைத்தார்-எ-று, ௨௩௰

அந்தக்கணத்தில்வந்திறைஞ்சுமாகண்டலனைமுகநோக்கிக்
கந்தத்துளபமுடியோனுங்கண்ணுங்கருத்துங்களிகூரத்;

தந்தத்தொழிலினரிசுமந்த தவிசினிடையேயுடனிருத்தி
முந்தக்கருத்தினின்றதனை முடிப்பானுபாயமொழிகின்றான்

(எ-து) அந்தட்சணத்திலே வந்துவணங்கியஇந்திரன்முகத்தைப்பார்த்துவாசனைபொருந்திய துளபமாலையணிந்த முடியையுடைய கிருஷ்ணதேவரும் கண்ணும்கருத்தும் களிப்பையடைந்து யானைத் தந்தங்களாற்செய்தசிங்காசனத்திலே உட்கார வைத்துக்கொண்டு தன்கருத்திலேயிருந்ததைமுடிக்கும்பொருட்டு உபாயஞ் சொல்லுகின்றார்-எ-று;

கிரியின்சிறகையரிபடையாய் கேண்மோலாண்மைக்களமீதில்
வரிவெஞ்சிலைக்கைவிஜயனுக்கு மாறுமுனிந்துவருகின்ற
வெரியுங்கனல்வாய்விடவரவொன் றிவனுக்குற்றபகையான
வரியின்புதல்வன்றனக்கொருயேரம்பாகியதாரறியாதார்

(எ-து) மலைகளின்திறமையறுத்த வச்சிராயுதத்தையுடையஇந்திரனேகேள் ஆண்மையாகயுத்தகளத்தில்நீண்ட வெவ்வியவில்லையுடைய அர்ச்சுனனுக்குமாறாகக்கோபித்துவருகின்ற விஷநெருப்பைவீசுகின்ற வாயையுடைய சர்ப்பமென்றுஇவனுக்குப் பகையாகிய சூரியன்குமாரனாகர்னனுக்கு ஒருஅம்பாகியிருப்பதைஅறியாதவர்கள்யார்-எ-று,()

கன்னன்விஜயன்றனைக்கொல்லிற் கடப்பார்முழுதுங்கண்ணில்லா
மன்னன்புதல்வன்றனக்கேயா மொழிந்தோர்யாருமடிந்திடுவார்
முன்னஞ்சூதின்மொழிந்தபகை முடியாதிருக்கிலவர்க்கல்ல
நின்னெஞ்சறியயானறிய நினக்கேவசையுநிலையாமே

(எ-து) கர்ணன்அருச்சுனனைக்கொன்றால் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்தபூமிமுழுவதும் திருதராட்டிரன் புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கே யாகும்மற்றோர்யாவரும் இறந்துவிடுவார்கள் சூதின்மேலசொன்னபகையைமுடியாதிருந்தால் அவர்களுக்குற்றமில்லை உன்மனமறியநானறிய உனக்கே குற்றம்நிலையாகுமென்றார்கிருஷ்ணதேவர்-எ-று, ௨௩௩

கவசங்ககனகுண்டலமென் றிரண்டுபுனையிற்கற்பாக்கத்
திவசம்பொரினுங்கன்னனுயிர் செருப்பார்மண்ணுற்சிலருண்டோ
வவசங்கிளைஞருறத்துணைவாற் றக்களத்திலடவனுமத்
துவசம்படைத்தோன்படுந்துயரந்துணையாவின்றேசொன்னேனே

(எ-து) கவசம்சொர்னகுண்டலமென்று சொல்லும் இரண்டுந்தரிப்பானேயானால் கற்பமுடிவுநாள்வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்தாலும் கர்னனுயிரைப்போக்குவார் பூமியிலேசிலபேருண்டோ பந்துக்களெல்லாம்அவசரப்பட்டவுடன் பிறந்தவர்களழயுத்தகளத்திலே அனுமக் கொடி படைத்தஅர்ச்சுனன்படுந்துயரத்தைத் துணைவனேஇன்றேசொன்னேன்-எ-

வல்லார்வல்லகலைஞருக்கு மறைநூலவர்க்குங்கடவுளர்க்கு
மில்லாதவர்க்குமுள்ளவர்க்கு மிரந்தோர்தமக்குந்துறந்தவர்க்கு

சொல்லாதவர்க்குஞ்சொல்பவர்க்குஞ் சூழுஞ்சமாதிபர்களுக்கு
மல்லாதவர்க்குமிரவிமகனரியதானமளிக்கின்றான்

(எ-து) மாட்டாதவர்களுக்கும் கலையிலேவல்லவராகிய வித்துவான்களுக்கும்வேதத்திலே வல்லபிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் உள்ளவர்களுக்கும் இரந்தவர்களுக்குந்துறந்தவர்களுக்கும்சொல்லாதவர்களுக்கும் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் சமயங்களிலேவிசேஷமானவர்களுக்கும் அப்படியல்லாதவர்களுக்கும் சூரியன்புத்திரனாகிய கர்ணமகாராஜன் அரியதானங்கொடுக்கின்றான் எ-று, ()

மைந்தர்க்குறுதிநீவேண்டில் வல்லோய்முனிவர்வடிவாகிச்
சந்தப்பனுவலிசைமாலைத் தானானைவிரைந்தெய்தி
யந்தக்கவசகுண்டலங்க ளளிப்பாயென்றாலவனொன்று
மிந்தப்புவியின்மறுத்தறியா னுயிரேயெனினுமீந்திடுவான்

(எ-து) உன்புத்திரனாகிய அர்ச்சுனனுக்கு நீஉறுதிசெய்யவேண்டினாயாகில்வல்லமையுள்ள இந்திரனேபிராமணருடையவடிவங்கொண்டுசந்தத்தையுடையகவிமாலையைக்கொண்ட தானத்துக்கிடமாகிய கர்ணனிடத்துக்குச்சீக்கிரத்திற்போய் அந்தக்கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றுகேட்டால் அவனொன்றாவது இந்தப்பூமியிலேயில்லையென்றுசொல்லியறியான் உயிரைக்கேட்டாலுங்கொடுப்பான்-எ-று, ௨௩௬

இரண்டுமவன்பானீகவரி லிருந்தேரூர்ந்திப்புவியரசர்
திரண்டுவரினும்வெஞ்சிலைக்கைத் திண்டோள்விஜயனெதிர்நில்லார்
முரண்டுபொருவிற்கன்னனுந்தன் முன்னேயெய்திமுடிசிதறிப்
புரண்டுமடியுமெனவணங்கிப் புத்தேளரசன்போகின்றான்

(எ-து) அந்தக்கவசகுண்டலங்களிரண்டையும் நீவாங்கிக்கொண்டாயானால் பெரியதேரிலேறிக்கொண்டு இந்தப்பூமியிலுள்ளஅரசர்கள்திரண்டுவந்தாலும் வெவ்வியவில்லைக்கையிலேயுடைய விஜயபெலமுள்ளஅருச்சுனன்முன்னேநிற்கமாட்டார்கள் மாறுபட்டுப் பொருகின்றவில்லையுடையகர்ணனும் அவன்முன்னேவந்து தலையறுப்புண்டு மண்ணிற்புரண்டுமடிவானென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்சொல்ல அதுகேட்டு வணங்கிப்போகின்றான் தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன்-எ-று, ௨௩௭

தண்டுகானெனக்குனிந்துடலமாத் தாளிணைதளர்ந்துதள்ளாடக்
கண்டியவருங்கைதரக்குடையொன்று கைத்தனிற் சங்கைக்கீர்துணையை,
தொண்டுமேலுறச்சொரிந்ததரமனநரை திரையுடன்மூப்பொருவடிவம்;
கொண்டதாமென வொருமுனியாகிய கொற்றவன்வயில்சென் றடைந்தான்.

(எ-து) சிவிகையின்தண்டுபோலத் தேகம்வளைந்துசுழற்றியவடையக் காலிணைகள் தளர்ந்துதள்ளாட எவர்களும் பார்த்துக்கைகொடுக்க கை

யிலே ஒருகுடையும் கங்கைகரிலிருக்கும் நுரையையொண்டுமேலேசொரிந்ததாகுமென்று சொல்லநரைதிரைகளுடனே முப்புத்தன்மையேயுருவடிவங் கொண்டதாவென்றுசொல்ல ஒருபிராமணவடிவாகிக்கர்னன் அரண்மனைவாசலிற்போனான் தேவேந்திரன்-எ-று,

அடுத்ததானமும்பரிசிலும்இரவலர்களுடனமும்பகலாவுங், கொடுத்துநாயகன்புகுதகணைனீ [illegible] றவன்கோயிற், றடுத்தல் வாயிலோர்மீளவுமுணர்த்தலிற்றலைவனுங் [illegible] ரலின். விடுத்த நானமறைமுனியைமுனகாணவேவேந்தனுந்தொழுதுகவிழ்ந்தான்,

எ-து, அடுத்திருக்கின்றதான்மும் யாசகருமும் இராப்போக்குக் கிருபையுடனே பதினைந்துநாழிகையளவுங்கொடுத்து கர்னமகாராஜன் அரண்மனைக்குப்போய்விட்டான நாளையதினவீர்வாருமென்று அவன் அரண்மனையில் தடுத்தவாசற்காரர் மறுபடியுஞ்சொல்லுதலால் கர்னமகாராசனும் அவரையழையுமென்று சொல்லச்சீக்கிரத்திலே அவரும்போக அவரைககண்டமாத்திரத்தில் கர்னனுமவணங்கினான்-எ-று,

என்னமாதவம் புரிந்தனன்பரிந்துநீ ரீண்டெழுந்தருளுதற்கென்று,பொன்னினாசனத்திருத்திமெய்யாருளுடன் பூசைசெய்முறைமுறைபுரிய,அன்ன வேதியன்றளர்ந்த வென்னை [illegible] பெறுகலென்று. சொன்ன வேலையின் கைத்தலக் கனிப்பனீ சொன்னவையாவையுமென்றான்,

எ-து என்னதவஞ்செய்தேன் அன்புவைத்துநீர் இங்கேயெழுந்தருளுதற்கென்று பொன்னினாற்செய்த ஆசனம்போட்டு அதிலிருத்தி உண்மைபத்தியுடனேகிரமமாகப்பூசைசெய்ய அந்தப்பிராமணாதனாச்சினையுடையென்னுடையசரைக்கு இங்கேவா இரண்டுசாமத்திற்குமேற்பட்டதென்றுசொன்னபோது கர்னமகாராஜனவகைத்துநீகேட்டபொருளெல்லாம் உனக்குக்கொடுப்பேனென்றான்-எ-று, (௨௯)

அசைத்தெயிறு [illegible] ரசுரர்கருவினுக்குமர்றரித்துநீ [illegible] கிபோவெ [illegible] மொழிந்திடங்கைத்துநீ [illegible] யுயிர்விழைந்திருந்தும் [illegible] கனிந்தவேலினை [illegible] கண்ணிவ [illegible] சிவப்பு [illegible] செரிகிற புறந்த [illegible] முறுவனென்றுரைத்தான்.

எ-து. ஆசைப்பட்டவைகளைக் கொடுப்பதற்கு பொன்மய மாகிய தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவக்கும் அருமையாகும் நீகொடுப்பையாவென்று அந்தவிருத்தபிராமணன்சொல்லச்சிரித்து நீ உடலையும் உயிரையும் விரும்பியோசித்தாலும் உள்ளன்புடனே உனக்கு கொடாமற் போனேனேயனல் பகைவர்கள்கண்கள் சிவக்கஎதிர்த்துப்பொருகின்ற யுத்தகளத்திலே முதுகுகாட்டுகின்ற அரசர்களடையும் பதத்தையானடைவேனென்றான் கர்னமகாராஜன்-எ-று.

வந்தவந்தனன்கவசகுண்டலங்களை வாங்கிசீவழங்கெனக் கென்னத்தந்தனன்பெறுகெனவவன்வழங்கவிண்டலத்திலோர்தனியாசிரி,யிந்திரன்றனைவிரகினுன்மாயவனேவினுன்வழங்கேலெனவுஞ் சிந்தையின்கணோர்கலக்கமற்றளித்தனன் செஞ்சுடர்த்தின்கரனுசிறுவன்.

எ-து, வந்தபிராமணன் நீதரித்திருக்கின்றகவசகுண்டலங்களைவாங்கிக்கொடுவென்று கேட்க இதோகொடுத்தேன்- கொள்வாயென்று கொடுக்க ஆகாயத்திலேஒரு அசரீரிவாக்கு கிருஷ்ணபகவான்ஒருஉபாயத்தினாலே இந்திரனை அனுப்பிவைத்தார் நீகொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லவும்மனதிலே ஒருகலக்கமில்லாமற்கொடுத்தான் சூரியனுடைதல்வனாகிய கர்னமகாராஜன்-எ-று. (௨௪௨)

அண்டர்யாவருமலர்மழை பொழிந்தனாரந்தரதுந் துமியார்ப்பக் கொண்டல் வாகனன்கொண்ட மெய்யொழிந்து தன்கோலமெய்யுடனெதிர்நின்றான். கண்டுமோமனமுருகியே களித்திடுங் கர்னனுக்கநெடுங்கடவுள். மண்டுபோரினில் வயந்தருமிதுவென மற்றொருகொற்றவேலெடுத்தே,

எ-து. அப்போதுதேவர்கள் யாவரும்புஷ்பமாரி பொழிந் தார்கள் தெய்வதுந்துமிசத்திக்க மேகவாகனனான இந்திரன்கர்ன கொண்டவிருத்தப்பிராமணவேடம் நீங்கித்தனதுநிசரூபத்துடனே எதிரேநின்றான் அதுகண்டுமனமுருகிச்சந்தோஷித்து கர்னமகாராஜனுக்குஅந்த இந்திரன்மிகுந்தயுத்தத்தில் இதுசெயுத்தைக்கொடுக்குமென்று வெற்றியுள்ளவேலயுததத்தையெடுத் தென்றவாறு. (௨௪௩)

வெலற்கருந்திறல் விஜயன்மேலொழித்தநீ வெஞ்சினமடங்கல் போனெஞ்சிற். கலக்கமொன்றறப்பொருதிறற்புனைந்திடு கடடோர்க்கஜக்காளைதன்னுயிரே. யிலக்குவந்தெதிர்மலைந்த போதிசற்கெனவேனென்மறையைபுமியம்பிச, சொலற்கரும்புகழ்சுராபதி கொடுப்பவந் தோன்றலுந்தொழுதுகைக்கொண்டான்-

எ-து. வெல்லுதற்கரியதிறலையுடைய அர்ச்சுனன்மேலேவிடுவதையொழித்து நீவெவ்வியகோபத்தையுடைய சிங்கத்தைப்போல நெஞ்சிலே ஒருகலக்கமில்லாமல் போர்செய்கின்ற கடோர்க்சஜனுடையஉயிரே இதற்குலட்சியமாகும் அவன்வந்துஉன்னையெதிர்க்கும்போது இதைவிடுவாயென்று வேத்மந்திரமுஞ்சொல்லிச் சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியையுடைய இந்திரன்கொடுக்கஅந்தக்கர்னனும் வணங்கிக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௪௪)

கிரந்தரம்கிலைபெதுங்கர்னனைநெஞ்சுறமகிழ்ந்தவணிருத்திப்புரந்தரன்பசுந்தண்டுழாயணிந்திடும் புயல்வணனிருந்துழிப்போந்தேயிரு

ந்துசென்றுதான்மொழிந்தது பவ்வளலிந்துவமாங்கவற்கிசைந்தான்,
வரந்தருந்திருமாலதைவினவியவ்வாசவன்றனக்குரைவழங்கும்

எ-து. எப்போதும்நிலைபெற்றபுகழுடைய கர்னமகாராஜன்செய்கை யைக்கண்டுமனமகிழ்ந்து அவனை அங்கேநிறுத்திவிட்டுஇந்திரனானவன் பசியகுளிர்ந்ததுளபமாலையையணிந்தமேகவண்ணரானகிருஷ்ணரான பகவானிருந்தஇடத்திற்குப்போய்த் தான்போய்க்கேட்டதுமகர்னன் கொடுத்ததும்அவருக்குச்சொன்னான்அப்போதுவரதனைத்தருகின்றகி ருஷ்ணபகவான்அதைக்கேட்டுஅந்தஇந்திரனுக்குச்சொல்லுவார்-எ-று

உண்மையாக வெஞ்சமர்முகத் தெரிபகையொன்றும் வந்துட் லுறவொட்டாத் திண்மையாலுயர்கவசகுண்டலங்களைக் சென்றிரந் தவற்கிவன்கொடுத்தா. னெண்மையாயினுக்கிளை ஞரேயேற்பினுமிய ல்பிலாப்புன் சொல்வரியார். வண்மையாளர்தம்மாருயிர்மாற்றலர்கே ட்பினுமதுக்கிலாரென்றே.

எ-து. சத்தியமாக வெவ்வியயுத்தமிகத்திலேவீசுகின்ற ஆயுதங்க ளொன்றுந்தேகத்திலே படவொட்டாதஉறுதியாலுயர்ந்த கவசகுண் டலங்களை இந்தஇந்திரனுக்கு அந்தக்கர்னன்கொடுத்தான், ஆகையால எளிதாயிருந்தாலும் பந்துக்களேயெற்றாலும் இயற்கைகுணமில்லாத அற்பகசல்வத்தையுடையவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் தியாகியான வர்கள்தம்முடைய உயிரைச்சத்துருக்கள் கேட்டாலும் இல்லையென் று மறுக்கமாட்டார்களென்றுசொன்னார்-எ-று, (உசகூ)

வாசவன்றனைவிடைகொடுத்கதன்பின்வந்தகாரியந்தனைமுடிப்பா ன்கேசவனறனதாதையேடுத்திடுங்கேண்கைகூர்தெரிவையைகிட்டித் தேசவன்றருங்குரிசிலபால்விரைவினிற்செல்கெனப்பயந்தசேயிழையு ம்-பாசமுந்துறமாயவனைவலாற் பாதபங்கயஞ்சிவம்பித்தாள்.

எ-து. தேவேந்திரனுக்குச் செலவுகொடுத்துஅனுப்பிவிட்டுத்தான் வந்தகாரிரத்தைநிறைவேலற்றும் பொருட்டுக் கிருஷ்ணரானவர்தன் த கப்பனோடுபிறந்த உறவுமிகுந்தகுந்திதேவியிடத்திற்குப் போயச்சூரி யன்புதல்வனாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்தில்போவென்றார் அவ ளும் அன்பானதுதள்ளி கிருஷ்ணபகவானுடைய ஏவுதலினாலே தன் னுடையபாதஞ் சிவுக்கப்போனாள்-எ-று, (உசஎ)

வந்துகுந்திதன்கோயிலெய்தின வாயிலோருரைத்திடமைந்தன் மூந்துமன்புடன்றெழுதெதிர்கொண்டுபோய்முறைமையாலாசனத்தி ருத்த-விந்துவின்கிரணங்கள் கண்டுளமகிழ்ந்திரங்கிவன்கதாகடந்தே றிச்-சிந்துவேண்டிரைச்சிந்துலைத்துருகிடுந்தெரியோருவையலசெப்பும்,

எ-து. குந்திமாதேவி உன்னரண்மனையில்வந்தாளென்றுகாவற்கார ர்சொல்லபுத்திரனாகியகர்னனானவன் மூந்தியஅன்புடனேவணங்கிஎதி

ர்கொண்டுபோய்த் கிரமப்படி ஆசனங்கொடுத்து அதிலேயிருக்கச் சொல்ல அப்போது சங்கிரகிரணங்களைக்கொண்டு மனமகிழ்ந்துஇரக்கமுற்றுவண்மைபொருந்திய கரையைக்கடந்து அலையைவீசுகின்ற சமுத்திரத்தையொத்துமனமுறுகும் அந்தத்தாயுடனே பலபேச்சுகள் பேசுவான் அங்ககர்ணமகாராசன-எ-எ-று. (உசஅ)

அன்னைவந்தென்னருந்தவப்பயனெனவன் பிறவின்புறவணங்கி
யென்னைவந்தவாறியம் பெனமற்றவனீன்றதாயானுசைசென்று-முன
னைவகதொருமந்திரந்தவமுனிமொழிந்ததுங்கதிரவன்முகத்தாற்-பின்
னைவந்ததுமபேழையில்விடுத்தனுமபிழையிலாதுரைத்திடக்கேட்டே-

எ-து. தாயேநீவந்தது யான்செய்தவத்தின் பிரயோசனமென்று அன்பினாலே இன்பம்பொருந்தவணங்கி வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க அவள் கன்உனக்குப்பெற்றதாயென்று முன்னேதுர்வாசமுனிவந்து ஒருமந்திரஞ்சொன்னதும் சூரியனாலே நீபிறந்ததும் உன்னைப்பெட்டியில்விடுத்ததும் பிழையில்லாமற்சொல்லக்கேட்டு எ-று.

மாயனைவிராக்குவெஞ்சமனத்தினின் மகிழ்ந்துவந்தனித்திடுமவ்வள
னீயனுளைனைப்பயந்தவளென்னினு நின்மொழிநெஞ்சுசாத்தேறே
பேயனாசிலார்போறவின்மையாற் பெற்றதாயெனக்கெனவந்து
தூயராகரிகத்துஇல்லாலவர் துன்பமுறறென்புருவாரோர்

எ-து. இது கிருஷ்ணபகவானுடைய உபாயமென்றுமனதிலேநினைத்துவேண்டியவைகளைக் கொடுக்கப்பட்ட தியாகியாசியகர்ணமகாராஜன் நீ அந்நாளிலே என்னைப்பெற்றவளென்று சொன்னாலும் உன்பேச்சைஎன்மனம் பொருந்தத்தெளியமாட்டேன் பேயையொத்தபேர்கல்ல அறிவில்லாமையால்என்னைப்பெற்றதாய்ம ரென்றுவந்துபரிசுத்தமாகியநாகரீகமாயுள்ள ஒருவஸ்திரத்தால் அவர்களெல்லாந் துன்பப்பட்டு எலும்புருவானார்கள்-எ-று. (உரு)

அடாதுசெய்தவர்படாதுப்பட்டாரெனு மங்கர்கோனருண்மொழிகேட்டுத்-தடாதவன்புடைக் கொடாததாய்மொழி பகர்வைதயனுமை
யலிற்றவிர்ந்து- படாங்குனைக்கொடுவாலவனவருந்துமம பயந்தலேனை
னிலனை முனியென்-றெடாவிரித்தலைத் தடர்படப்போர்த்துமன் னீ
ன்றதாயெனவிருந்தாள்

எ-து அடாதகாரியத்தைச்செய்துஅவர்கள்படாதபாடுபட்டார்களென்றுசொல்லுஅங்கதேசாதிபதியாகிய கர்ணமகாராசன்சொல்லக்கேட்டுதடுக்காதஅன்பினையுடைய கொடாதபரிசுத்தமாகிய சொலலைசொல்லிய குந்திமாதேவியும் மயக்கத்தினின்றுநீங்கி அங்கவஸ்திரத்தைக்கொண்டுவாவென்றுவாங்கி உன்னைப்பெறுதிருந்தேனேயானால் என்னைக்கோபியாதென்றுஅதையெடுத்துவிரித்துஉதறித்தேகமுழுவதும்போர்த்தும்ஆன்றுபெற்றதாயென்றுசொல்லவிருந்தாள்-எ-று. (உருக)

இருந்ததாயுமங்கீன்றவள்போலவேயிருதடங்கொங்கைபால்சொரிந்தா, ளருந்துபாலகன்போலவேயிளவலு மருந்தியே விதிவழிபகன்ருன், புரிந்தவள்பொடி மருகுறத்தழுவியே பொன்முடியுச்சிமோந்தன், பால்பரிந்து நாளுமன்றனைவளர்த்தெடுத்திடப் பாக்கியஞ் செய்திலேனென்ருன்.

எ-து, இப்படியிருந்ததாயும் அங்கேபெற்றவள்லோலேபருத்த இரண்டுகொங்கைகளிலும பால்சொரிநின்ருள் அதைப்புசிக்கின்ற இளமையினைபோலக்கர்ணனும்புசித்துவிதிவழிநீக்கினான் மிகுந்த அன்புடனேபகத்திலேபொருந்தத் தழுவிபொன்முடியணியும உச்சியையோந்துஅன்புடையவளாய்ப் பரிவுசெய்துநாளும்அன்றனைவர்த்தெடுக்கப்பாக்கியஞ்செய்யவில்லையேயென்ருள் குந்திமாதேவி-எ-று, (௨௫௨)

வருகநீமதலாயிளைஞரைவருநின் மலரடியன்பினுல்வணங்கி, யொருமையாய்மனமொத்தேவலேபுரியவொருதனிச்செய்யகோலோச்சி, அரசெலாமவந்துன்கடைத்தலைவணங்கிடவளாண்மையுஞ்செல்வமும்விளங்கக், குருகுலாதிபர்க்குங் குரிசிலாயவாழ்வு கூர்வதே கடனெனகழுறித்தாள்.

எ-து. புத்திரனேநீவாக்கடவாய் உன்தம்பிமாராகிய பஞ்சபாண்டவரும் உன்னுடைய மலர்போன்ற பாதத்தைப்பக்தியினுலே வணங்கி ஒருமித்துமனமொத்து ஏவலசெய்யவும்பற்ற செங்கோலசெலுத்தி ராசாக்களெல்லாமவந் துன்கடைவாயிற்படியில் நின்றுவணங்க ஆண்மையுஞ்செல்வமும்விளங்கக் குருகுலத்திலேயிருந்த அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனுகிவாழ்வையடைவது முறைமையென்ருள் குந்திமாதேவி-எ-று, (௨௫௩)

பெற்றநீர்மகவன்பிலாமையோவன்றிப்பெரும்பழிநாணியோவிடுத்தீர், அறைநாட்டொடங்கியென்னையின்றளவு மாருயிர்த்துணையெனக்கருதிக, கொற்றமாமகுடம்புனைந்தரசளித்துக்கூடவுண்டரிதம்பியருஞ், சுற்றமுநவருமென்னடிவணங்கத்தோற்றமுமேற்றமுமளித்தான்

எ-து என்னைப்பெற்றநீர்பிள்ளையாசையில்லாமையோ அல்லாமல் பெரியபழிக்குநாணியோவிட்டுவிட்டீர் அன்று தொடங்கியின்றளவுமென்னையுயிர்த்துணையாகநினைத்து வெற்றியுள்ள பெருமைபொருந்தியமுடிசூட்டிஅரசளித்துக்கூடவுண்டுகன்னுடைய அருமையாகியதொண்ணூற்றொன்பதுதம்பிமாரும பந்துக்களும்என்னுடையபாதத்தைவணங்கப் பிரகாசத்தையும்உயர்வையுங் கொடுத்தான்-எ-று, (௨௫௪)

மடந்தைபொற்றிருமேகலைமணியுகவேமாசறத்திகழுமேகாந்த,வீடந்தனிற்புரிந்துகானயாந்திருக்க வெடுககவோகோர்ககவோவென்ருன்,றிடம்படைத்திடுமிராசாசனுக்குச்செருமுனைச்செருமுனைச்சென்

றுசெஞ்சோற்றுக்- கடன்கழிப்பதுவே யெனக்கினிபுகழுங்கருமமுந் ருமமுமென்றான்.

எ-து. குற்றமற்றுப்பிரகாசிக்கின்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் அவன்பா ரியினுடையபொன்னினாற்செய்த அழகியமேகலைமணி யுதிரச்செய்து அவன்வருதலைக்கண்டு நாண்வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கஅப்போது உனக்குத்திடஞ்சொல்லி அந்தமணிகளையெடுக்கவோ எடுத்துக்கோர்க் கவோவென்றான். அப்படிப்பட்ட மெய்மைபடைத்துள்ள அரசாக்கர சனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தமுகத்திற் போய்ச் செம்மையாகிய சோற்றுக்கடன்கழிப்பதுவே இனிஎனக்குக்கீர்த்தியுந் தொழிலுந்தரு மமுமென்றான் கர்ணமகாராஜன்-எ-று. (௨௫௫)

பின்னைம்பற்பல மொழிந்தபின்னலவும் பேசிலென் சூசலோவி
ளைந்த துன்னிவந்திங்கென்னை நீரழைப்ப துண்மையாயுள்ளவாறு
ரைமினென்னமைந்தனு மிப்பரிசினுரைப்ப வீன்றஞான்றுயர் தவன்
றையிலும்- அன்னைநெஞ்சழிந்தே யிருகணீர்சொரிய வலறிவாய்குழ
றிநொந்தழுதாள்,

எ-து, மறுபடியும் அநேகவார்த்தைகள்பேசி இனிப்பல வார்த்தைக ள் பேசியாவதென்ன யுத்தம்விளைந்திருக்கின்றது என்னைஇப்போது நீர்நினைத்துவந்தழைப்பது உண்மையாஉள்ளபடி சொல்லுமென்று கர்ணமகாராஜன் இத்தன்மையினாலே சொல்லப்பெற்று ஆற்றிலேவி ட்ட அன்றையினுமமனமகிழ்ந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்சொரிய அ லறிவாய்குளறி நொந்தழுதாள்-எ-று. (௨௫௬)

ஆண்டமாமகனுமிருகணீர்துடைத்தவ் வன்னையைப்பன் முறை
த்தேற்றி, முண்டவல்வினை யின்பயனலாயர்க்கு முயற்சியால் வருவ
தொன்றுண்டோ, வேண்டும்யாவையுமே தருகுவேனீரும் வேண்டு
வேண்டியகவென்னப், பண்டுவின்றிருமனைவியுமதற்குப் பண்பினாலி
ன்னன பணித்தாள்.

எ-து. கர்ணனாகியபுத்திரனும் இரண்டுகண்களினின்றும் வருகின்ற நீரைத்துடைத்து அந்தத்தாய்க்குப் பலதரந்தேறுதல்சொல்லி மூண் டிருக்கின்ற தீவினைப்பயனல்லாமல் யார்க்குமுயற்சியினாலே வருகி றகாரியமொன்றுண்டோ நீர்என்னைஎன்ன கேட்கிறீரோ அவையெல் லாந்தருவேன் நீர்விரும்பியதைக்கேளுமென்றுசொல்லப்பாண்டுமகா ராசாவினுடையமனைவியான குந்திமாதேவியும் அதற்கு இனியகுணத் தோடு இதுவேண்டுமென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௨௫௭)

பார்த்தன்வெஞ்சமரின்னிசைவுடன் மலைந்தாற்பகைப்பெரும் பா
ந்தளம்பகழி, கோத்தலும்பிழைத்தான் மறித்துநீவிடுத்துக் கோறலெ
ன்றொருவரங்குறித்தாள், வாய்த்தமற்றவர்களிளைஞருமென்றவரை ம
லையதென்றொருவரங்குறித்தாள், மூத்தவனாதலினைஞர்தம்மொருட்
டான்மொழிந்தவை மொழிந்தாள்,

எ-து, அர்ச்சுனன்வெவ்வியயுத்தத்தில் உன்னுடனேயுத்தஞ் செய்தால்பகையையுடைய பெரியநாகாஸ்திரத்தைக்கோத்துத தொடுத்த வளவில்தப்பினால் இரண்டாந்தரமும்விட்டுக் கொல்லாதேயென்று ஒருவரங்கேட் டாள்மற்றபாண்டவர்களுந் தம்பிமாரென்றுஅவருடனே போர்செய்யாதேயென்று ஒருவரங்கேட்டாள் மூத்தவனாகிய கர்னன் தம்பிமார்பொருட்டுத்தாய் சொன்னவைகளைக்கேட்டு இவைசொல்லுவான்-எ-று, (உகுஅ)

தெறுகணையொன்றுதொடுக்கருமுனைந்துசெருச்செய்வோன்செ ன்னியோடிருந்தான்; மறுகணைதொடும்பதாண்மையோவலியோமான மோமன்னவர்கறக்கமோ. வுறுகணையொன்றேபார்த்தன் மேற்றொடும் பேறொழிந்துளோருயவரென்றுரைத்தான், தறுகணல்லவர்க்குந்தறு கணுளவர்க்குந்தண்ணளி நிறைந்தசெங்கண்ணன்,

எ-து, கொல்லப்பட்டபாணமொன்றுதொடுக்கவும் எதிரிட்டியுத்தஞ் செய்தவன் சிரசுடனேதப்பியிருந்தால் மறுகணைதொடுப்பது தாண்மையோவல்லமையேயோமானமோ ராசாக்களுக்குத்தருமமோ ஒருகணையே அர்ச்சுனன்மேல்விடுவான் மற்றபேர்பிழைப்பார்களென்று சொன்னான் அவன்யாரென்றால் நல்லவர்களுக்கும்பொல்லாதவர்களுக்கும்தண்ணியகிருபைநிறைந்தகண்களையுடைய கர்ணமகாராஜன்-எ-று,

பெறுவரமிரண்டுபெற்றபின்னைப் பெற்றதாயினைக்கரங்குவித்து த், தருவாமெனக்குடிரண்டுளவுலகிற் சராசரங்களுக் கெலாந்தாயீர், வெருவரும்மரிற் பார்த்தனாலடியேன் வீழ்ங்கபோதவனிபரறிய மரு வருமுலைப்பாலெனக்களித்துந்தம்மகனெனும்வாய்மையுமுரைப்பீர்

எ-து பெரியவரமிரண்டும்பெற்றபின்புதன்னைப்பெற்றதாயைக்கை குவித்துவணங்கிநீரெனக்குத்தருகின்ற வரங்களிரண்டுண்டுஉலகத்தி லேசராசரங்களுக்கெல்லாந் தாயானவரே அஞ்சத்தக்கயுத்தகளத்தில் அர்ச்சுனனாலே நானவிழ்ந்தபோது இவ்வுலகத்தையாளும்ராசாக்கள் றியமுலைப்பாலெனக்குக்கொடுத்து நான்உம்முடையபிள்ளையென்கிற உண்மையைச்சொல்லுவீர்-எ-று, (உகூம)

உய்வருமந்திறல்வெம்போர்முடிப்பளவுமுமக்குநான்மகனெனுந் தன்மை,யையவருமறியாகண்ணநீகாப்பீரவல்தங்கலாசிறிதறயில், மை வருங்கடற்பாரனைத்தையுமெனக்கே வழங்குவர்மழுங்கினுல்யானென் னைகவருந்துணைவன்றனக்கலால்வழங்கேன்கடைபிடிகருமமீதென்றான்,

எ-து பிழைப்பதற்கரிய வெவ்வியயுத்த முடிவுவரைக்கும் உமக்கு நான்பிள்ளையென்கிற தன்மையைப் பஞ்சபாண்டவர்களறியாதவிதம் நீர்காத்தல்வேண்டும் அல்லாமல் அவர்சிறிதாவதறிந்தால் கருங்கடல் சூழ்ந்தபூமியெல்லாம் எனக்கேகொடுப்பார்கள் கொடுத்தால்யான் எ ன்னுடையதுணைவனாகிய துரியோதனனுக்குக் கொடுப்பேனேயல்லா மல் வேறொருவருக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் இந்தக்காரியத்தை மற வாதேயென்றான் கர்ணமகாராஜன்-எ-று, (உகூக)

என்றுமதுகேட்டின்றதாயொக்குமொன்றுகொண்டிவ்வாநேர்ந்துவன்றுயர்மேன்மேல்வளராவான்றளரா வகையிருக்குமுற்பெயர்வ,வென்றினீயெனத்தன்கண்ணீர்சொரிய விழிகளுநைநதழுசமூகிரங்கி,னின்றதன்மகனைத்தழீஇயவனிருக்கிமாதவனிருந்தழிசென்ருள்,

எ-து, அப்படிச்சொன்னவளவில் அதுகேட்டுப்பெற்றதாயாகியகுந்திமாதேவியுஞ்சரியென்று இந்தவரங்களிரண்டையுங்கொடுத்துவலிமைபொருந்திய துக்கமேலுமேலுமுண்டாக இனியான்தளராதவிதமுயிருனக்குமுன்னேநீங்குமென்று தன்கண்களிலிருந்துநீர்சொரியவைந்து அழுதழுதுஇரக்கமுற்றுநின்றதன்பிள்ளையைத்தழுவிக்கொண்டுஅங்கேயிருத்திவிட்டுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இருந்தஇடத்திற்போனுள்-எ-று,

கண்ணனுக்குந்தி கர்னனேடுரைத்த கருத்தெலாந் திருத்தமாக்கேட்டுஎண்ணமுமுடிந்த தெனமகிழ்ந்தங்க வணங்கையல்விலிடையிருத்தித, தன்னளியுடன்றன் பின்வருநிருபர் தம்மையுமுறை முறையிருத்திப், பண்ணமர்தடந்தேர்மீது கொண்டன்றேபாண்ட வருறைநகரடைந்தான்,

எ-து. கிருஷ்ணதேவரும் குந்திமாதேவியானவள் கர்னனேடுசொல்லிய வருத்தத்தையெல்லாந் திருத்தமாகக்கேட்டுநம்முடைய எண்ணமெல்லாம நிறைவேறியதென்று மனமகிழ்ந்து அவளை அந்தவீட்டிலே நிறுத்திவிட்டுகளிர்ந்தயையுடன் பின்னேவந்த அரசர்களையும் அங்கங்கேநிறுத்திவிட்டு உறுப்பணமந்தவிசாலம் பொருந்தியதேரின்மேலேறிக்கொண்டு அப்பொழுதேபாண்டவர்களிருக்கின்றநகரத்தையடைந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (உகரு)

தூதுபோயரவக்கொடியோனுறுதிசொன்னதுமறுத்தவன்சினந்தமோதுமோர்புரியத் துணிந்ததும்விதுரன் மூறிவில்லிறுத்ததுகங்கற்போதுபோர்வஞ்சம்விலைத்ததுங்கன்னன்புகழாகிந்ததுமயங்க,மாதுபோய்வரங்கள் பெற்றவையொழிய மற்றெலா மைத்துனர்க்குரைத்தான்,

எ-து. தூதுபோய் சர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோதனனுக்கு உறுதிசொன்னதும் அதைஅவன்மறுத்துக்கோபித்துமோதப்படைத்துக்குசம்மதித்துத்துணிந்ததும் விதுரனவன்வலிமையுள்ளதவில்லையொடித்ததும் இராத்திரியில்நிலவறைவெட்டி தனக்குவஞ்சனைசெய்ததும் கர்னன்கவசகுண்டலங்களை தேவேந்திரனுக்குக்கொடுத்ததும் பெற்றகுந்திமாதேவி கர்னனிடத்திற்குப்போய் பெற்றவரங்களைதவிரமற்றவைகளெல்லாம் மைத்துனராகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்குச்சொல்லினர் ஸ்ரீகிருஷணஸ்வாமி-எ-று, (உகசு)

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதூது- முற்றுப்பெற்றது.